

HOW TO MAKE A VOICE AUDIBLE?
CONTINUITY AND CHANGE OF KURDISH CULTURE AND OF SOCIAL REALITY
IN POSTCOLONIAL PERSPECTIVES

FRITILLARIA KURDICA

BULLETIN OF KURDISH STUDIES

N° 17

06/2017

ISSN 2353-4052

INSTITUTE OF ORIENTAL STUDIES, JAGIELLONIAN UNIVERSITY
NATIONAL SCIENCE CENTRE
KRAKÓW, JUNE 2017

Fritillaria Kurdica.
Bulletin of Kurdish Studies.
No 17, 06.2017
ISSN 2353-4052

The e-zine is edited in the scope of the research project: *How to Make a Voice Audible? Continuity and Change of Kurdish Culture and of Social Reality in Postcolonial Perspectives* approved for financing by the decision number DEC-2012/05/E/HS2/03779 of The National Science Centre of Poland

Published by:

Section of Kurdish Studies,
Department of Iranian Studies
Institute of Oriental Studies
of Jagiellonian University
ul. Podwale 7, 31-118 Kraków

Editors:

dr Joanna Bocheńska (editor in chief):

joanna.bochenska@kurdishstudies.pl

dr Renata Kurpiewska-Korbut:

renata.kurpiewska-korbut@kurdishstudies.pl

dr Marcin Rzepka:

marcin.rzepka@kurdishstudies.pl

Krzysztof Lalik:

krzysztof.lalik@kurdishstudies.pl

Karol Kaczorowski:

karol.kaczorowski@kurdishstudies.pl

Proof-reading

English: Otylia Plucińska

Layout, typesetting

Tomasz Mieloch

Kraków, June 2017

www.kurdishstudies.pl

W 17 numerze naszego czasopisma przedstawiamy publikacje pokonferencyjne, artykuły w języku angielskim i kurdyjskim (dialekcie kurmandżi i sorani). Teksty znajdujące się w niniejszym numerze w większości prezentowane były na ubiegłorocznej konferencji zorganizowanej w ramach naszego projektu badawczego i zatytułowanej *Uncovering The Past Towards the Future, Uniting Experiences and Values. Kurdistan in Western and Eastern Research Tradition*, która odbywała się będzie w dniach 24-26.10.2016 w Collegium Maius Uniwersytetu Jagiellońskiego. Nadrzędnym celem konferencji było zorganizowanie możliwości spotkania badaczom z Kurdystanu, Europy Zachodniej i Środkowowschodniej. Ponadto, chcieliśmy podkreślić rolę trzech aspektów, które w naszej opinii są istotne dla rozwoju studiów kurdyjskich: szerokiego podejścia teoretycznego, dobrej znajomości języka kurdyjskiego i kontaktu z badaną rzeczywistością.

In the 17th issue of our bulletin we publish the papers in English and Kurdish languages that were presented during the conference *Uncovering The Past Towards the Future, Uniting Experiences and Values. Kurdistan in Western and Eastern Research Tradition* which took place in Kraków, at the Jagiellonian University between 24-26.10.2016. The main aim of the conference was to bring together scholars in Kurdish studies from Kurdistan as well as from the West and the East of Europe and to stress the importance of the three elements which today should contribute to more successful research in the field of Kurdish studies: the wide theoretical background, good knowledge of language and the contact with the studied reality and people.

Hejmara 17an a kovara me tekstên bi înglîzî û kurdî pêşkêşî xwendevanan dike. Piraniya nivîsên hejmara dawî dema konferansa navneteweyî ya kurdnasiyê ya bi navê *Uncovering The Past Towards the Future, Uniting Experiences and Values. Kurdistan in Western and Eastern Research Tradition* (Ji Rabirdû ber bi Dahatûyê Yekkirina Ezmûn û Nirxan Kurdistan di lêkolînên cîhana Rojava û Rojhilat de) hatin pêşkêş kirin. Konferans di nav rojên 24 -26.10.2016 de li Zanîngeha Yagiellonskî li Krakovê pêk hat. Armanca serekî ya konferansê ew bû ku em vekoler û pisporên meydana kurdnasiyê yê ji çar parçeyên Kurdistanê ligel yê ji rojava û rojhilatê Ewrûpayê bigihîne hev. Ji bilî vê, me xwest sê fakteran destnîşan bikin ku rola wan ya di pêşvexistina kurdnasiyê de dê gelek girîng be: bîngeheke xurt ya teorîk ya her lêkolînekê, zimanê kurdî, peywendiyê baş digel realîteya kurd û Kurdistanê.

Contents

Z. Asli Elitsoy

- 4 The Kurdish Hizbullah and Its Shifting Attitude Towards Kurdishness and the Kurdish Issue in Turkey

Seyedehtehnaz Hosseini

- 20 The oral transmission of Yārsāni's traditional education

Umīd Demirhan

- 34 Jiyana Mela Mihemedê Celalî
(The Life of Mela Mihemedê Celalî)

Pherset Rosbeiani

- 41 هیلموٹ فون مولتکه کوردستان دەدۆزیتەوه
(Helmuth von Moltke Discovers Kurdistan)

Saadi Uthman Haruti

- 53 ئەدەبی زارەکی وەک سەرچاوەیەک بۆ نووسینی مێژووی کوردستان
(Oral Literature As a Source for Writing the History of Kurdistan)

Azad Ubed Salih

- 78 1913 - 1914 ئەستەنبۆڵ (هەتاوی کورد) ی ئەستەنبۆڵ
(Hetwawi Kurd (1913-1914) Magazine and The Order of Its Issues)

The Kurdish Hizbullah and Its Shifting Attitude towards Kurdishness and the Kurdish Issue in Turkey

ABSTRACT

The Kurdish Hizbullah, which has not any organic tie with Shiite Lebanese one, is one of the largest militant Islamic groups that arose in Turkey during the 1980s. In its early years, Hizbullah aimed to liberate the Islamic society in Turkey as a whole, not just a single region or ethnicity. Advocating ethnic nationalism was contrary to Hizbullah members' understanding of the ummah –the community of Muslims. Every activity they conducted was connected to their struggle for Islam. However, at the beginning of the 2000s, following the assassination of its leader by the security forces, Hizbullah disarmed and concentrated on re-establishing its grassroots support through a variety of charity organizations and adopted a much more positive approach towards Kurdishness. Especially with the establishment of its political party, Huda-Par, the group moved away from its previous understanding of the unity of Muslims and positioned itself as a Kurdish-Islamist political party. The reasons of this shift can be ascribed to the repression from security forces, leadership change, their need for support from religious Kurdish constituency, and a breakdown in the solidarity between Turkish and Kurdish Islamists which led to the end of the “Islamic brotherhood” argument that is no longer enough to manage the ethnic demands of Kurds in Turkey.

The Kurdish Hizbullah (Hizbullah means “party of God” in Arabic) was one of the largest militant Islamic groups that arose in Turkey during the 1980s. There are two different accounts explaining the emergence of the Kurdish Hizbullah in Turkey. Journalists Rusen Cakir and Mehmet Farac (Cakir, 2001; Farac, 2001) argue that the founding members of Hizbullah gathered in the *Menzil* (Range) bookstore

---

¹ Z. Asli Elitsoy is a Ph.D. candidate in political science at Bilkent University, Ankara, Turkey. E-mail: aslielitsoy@bilkent.edu.tr

of Fidan Gungor in Diyarbakir where they carried out their preliminary organizational meetings in the early 1980s. Later on, Huseyin Velioglu, the founding leader of Hizbullah, and his adherents opened the *Ilim* (Science) bookstore in Diyarbakir and the group adopted the name *Ilimciler* (Scientists). Thus, due to ideological divergences and leadership disputes, Hizbullah members initially split into two groups: *Menzilciler* (Rangers) led by Fidan Gungor, and *Ilimciler* led by Huseyin Velioglu. According to another view, Hizbullah emerged as a separate entity and there was no connection between Menzil and Ilim groups. In a personal interview conducted in Diyarbakir in 2015, Fikrî Amedî, an Islamist writer and member of a Kurdish-Islamist organization, *Oze Donus Hareketi* (English: Returning to the Essence Movement), pointed out that the Menzil bookstore was opened by Fidan Gungor in Diyarbakir in 1978; and the Ilim bookstore was opened by Huseyin Velioglu in Batman in 1980. Since they were operating in two different provinces, initially there was no connection between Gungor and Velioglu. In the early 1980s, when Velioglu moved to Diyarbakir and opened a branch of Ilim bookstore there, Velioglu and Gungor met for the first time and engaged a dialog. According to Amedî, however, they did not act together and the Menzil group did not claim that they were a faction of Hizbullah.² In the early 1990s, a violent clash erupted between Ilim and Menzil groups and Fidan Gungor were assassinated by Ilim members.

Espousing and implementing the main tenets of Hizbullah's ideology were the most important criteria for being accepted to the organization. All candidates who wanted to join the group had to fill out a background report. On these forms, candidates were expected to give detailed information not only about themselves but also their families. The most important indicator of being a member was the idea of being a true believer. During the 1990s, Hizbullah had about 25,000 adherents, including 4,000 armed militants (Larrabee & Lesser, 2003: 37). Some of its members were assigned as coordinators of villages, schools and mosques to spread the propaganda and recruit new members. Hizbullah members were economically and socially alienated from the mainstream society. They typically came from low-income families and half of them were not steadily employed. More importantly, one

---

² Personal interview with Fikri Amedî, January 12, 2015.

fourth did not have any kind of education and about a third of the members only had an elementary school education level (Ozeren & van de Voorde, 2006).

Although other Islamist groups and religious individuals who did not embrace Hizbullah's ideology were targeted by the group, the primary target of the Hizbullah was the Kurdistan Workers' Party (PKK) which was charged by Hizbullah members with serving communism, murdering Muslims, and dividing the Muslim community (Gurbuz, 2013: 168). The organization stood as a competitor to the PKK and tried to win the loyalty of those who opposed the PKK's Marxist ideology on religious grounds (Steinberg, 2013). On the other side, the PKK saw any other organization, particularly one that appealed to the religious sentiments as a threat to its own leadership position among the Kurds. The two groups emerged from essentially the same region and competed for the same local resources such as recruiting new members and obtaining financial and logistic support from the people. According to various accounts, during the violent clashes which lasted from 1991 to 1995, both organizations lost almost 700 close sympathizers and militants. Apart from the PKK members, leading secular Kurdish political actors, businessmen, journalists, feminists, intellectuals, and even religious Muslims who did not support the organization were also targeted by the Hizbullah. More than 1,000 assassinations were carried out against various civilians who were perceived as supporters of the Kurdish nationalist cause. Well-known victims included the Kurdish nationalist writer Musa Anter and a member of parliament for the pro-Kurdish Democracy Party (DEP) Mehmet Sincar (Gunter, 2004: 67).

Shortly after the capture of the PKK leader Abdullah Ocalan in 1999, Hizbullah found itself on the defensive and under increasing pressure from the Turkish security forces. On 17 January, 2000, the police raided a house in the Istanbul suburb of Beykoz as a part of extensive operations; Huseyin Velioglu was killed and the military wing leader and Istanbul representative of the organization were arrested. Moreover, in the operations conducted specifically in Diyarbakir between 2000 and 2007, there were 15,000 suspects arrested on the grounds of affiliation with Hizbullah. While the operations of security forces represented a serious setback for Hizbullah, the organization remained alive with its sympathizers. During the years that followed, Hizbullah concentrated on rebuilding its political wing and reestablishing grassroots support. Hizbullah members decided that Velioglu's

attempt to wage jihad was premature; therefore, the organization returned to the initial phase of *tebliğ*, invitation (Jenkins, 2008). Under the new leadership of Isa Altsoy, the group moved away from violence and replaced its violent campaign with one seeking support among the local Kurdish population by social programs and charitable works. In that period, Hizbullah's members established a variety of associations, focusing on Islamic solidarity, education, and health. The most prominent Hizbullah organization was a Diyarbakir-based association, *Insan Haklari ve Mustazaflarla Dayanisma Dernegi* (Association for Human Rights and Solidarity with the Oppressed), or *Mustazaf-Der*, founded in 2004. In a new highly successful tactic, the organization had built considerable grassroots support by providing much needed social services in the impoverished areas.

Mustazaf-Der was effective in organizing mass gatherings in Diyarbakir. The most striking example of its new strategy was the gathering at Diyarbakir's *Istasyon Meydani* (Station Square), where almost 130,000 people protested the Danish cartoon of the Prophet Mohammed in the "Respect to the Prophet" rally on February 12, 2006. In April 2006, another rally was organized in Diyarbakir with the attendance of 80,000 people celebrating the birth of the Prophet. Beyond any doubt, Hizbullah's popularity has increased through its charity and outreach programs. Before the 2007 general elections, Mustazaf-Der asked its community to vote for the Justice and Development Party (AKP) candidates rather than secularist pro-Kurdish Democratic Society Party (DTP) candidates; because the AKP was anti-Kemalist and victim of the system like the Kurds and it might bring more freedom to Islamists (Yavuz, 2009). However, a Diyarbakir court has ordered the closure of Mustazaf-Der in 2010 because of its ties to the outlawed Hizbullah and, the Supreme Court approved the closure in May 2012, which catalyzed the establishment of Hizbullah's political party, *Hur Dava Partisi* (Free Cause Party), or Huda-Par, in December 2012.

HIZBULLAH'S STANCE TOWARDS "KURDISHNESS" IN THE 1990S

During the 1990s, Hizbullah typically did not publish any written propaganda nor claimed responsibility for its actions. Instead, they used religious bookstores and mosques in many Kurdish cities to spread their ideology. For this reason, the only source to investigate Hizbullah's early stance towards the Kurdish ethnic identity is the book written by Isa Altsoy, under the pseudonym of I. Bagasi, in 2004, entitled *Kendi Dilinden Hizbullah: Mücadele Tarihinden Kesitler [Hizbullah in Its Own Words: Selections From the History of the Struggle]*, and the court defenses of Hizbullah members.

Along with its strategic and tactical transformation, Hizbullah's stance on Kurdishness has also been shifting since the early 2000s. There is a remarkable difference between the organization's self-identification and theological position towards the Kurdish issue and Kurdish identity before and after the 2000s. Most of scholarly research agrees that, until the 2000s, the ultimate goal of Hizbullah was to overthrow the secular regime of Turkey and to create an Islamic state, not a Kurdish one. In its early years, considering the Kurdish problem in an Islamic framework, Hizbullah aimed to liberate Islamic society as a whole, not just a single region or ethnicity (Uslu, 2007). According to the book written by Isa Altsoy, the main purpose of the organization was to create a community composed of volunteer Muslims who believed the Islamic fraternity (Bagasi, 2004: 23-26). However, from the 2000s onwards, with its shift to being organized under civil society organizations and later a political party, the organization started to put more emphasize on Kurdishness and Kurdish cultural and political demands.

In its early years, Hizbullah was defined by its leadership as an Islamic group that emerged in Kurdistan and consisted of predominantly Sunni Kurdish members (Yılmaz, Tutar & Varol, 2011: 140); but the organization had members from several other ethnic groups as well such as Turks, Arabs, and Chechens. For this reason, according to Cemal Tutar, the leader of Hizbullah's military wing, the Hizbullah community could not be considered as an organization based on ethnic nationalism and defining Hizbullah as a nationalist organization was impossible. From their point of view, advocating ethnic nationalism was prohibited by the Quran and the

hadith, sayings of the Prophet Muhammad, because it was in contrast to understanding of the ummah, the unity of Muslims. Although they did not support any ethnic claims, however, Hizbullah leaders emphasized the injustice of discrimination against the Kurds from time to time. For instance, Altsoy described the Kurds as a great nation that has lived in the same area for 3,500 years, a nation that helped the expansion of the ummah. He identified Salahaddin Ayyubi, who re-conquered Jerusalem from the Crusaders, as a historical source of proud for Muslim Kurds. According to Altsoy, while the Kurds helped their Turkish Muslim brothers during World War I and the War of Independence, the Kemalist regime tried to destroy the Islamic identity of the Kurdish people, jailing and torturing Kurdish Muslims. Altsoy further claimed that Muslim Kurds suffered twice as much as others whom the Kemalist state sought to suppress, in that that they were persecuted both for their being Muslims and for their Kurdishness (Bagasi, 2004).

Hizbullah's objective was to find a solution to historic, social, political, economic, and cultural problems of the Kurds through an Islamic approach. Hizbullah members sought the roots of the Turkish-Kurdish conflict in the establishment of modern Turkish Republic that attempted to transform the religious community into a secular and homogeneous nation. For this reason, the only solution to the Kurdish problem was to overthrow the secular regime and replaced it with an Islamic one. All the problems would have been solved after the collapse of non-Islamic regime. Hizbullah mainly operated in the Kurdish region; therefore it gained support mostly among the religious Kurds. However, it was hardly possible to identify the organization with Kurdishness in its early years, despite its Kurdish character which contributed to its development. This is due to the fact that the organization approached ethnic identities and national claims through an Islamic perspective. The Kurds were the part of the Islamic ummah like other Muslim peoples and there was not any ethnic group superior to others. Every member of the ummah was equal and should have been granted with their cultural rights like using one's own language. In short, for the Hizbullah leaders, everything was connected to the struggle for Islam; therefore, they were not pursuing an ethnic policy or putting emphasize on any ethnic identity. This can be considered as the reason why Hizbullah members supported Turkish-Islamist parties in the local and general elections instead of nationalist Kurdish parties during the 1990s and afterwards. By

doing so, they claimed to save the region's Islamists from the PKK and, according to Rusen Cakir (Cakir, 2007), contributed to the increased support for the Welfare Party (RP), and later the AKP.

HIZBULLAH SHIFTING ATTITUDE TOWARDS KURDISHNESS IN THE 2000S

The most prominent Islamic association founded by Hizbullah members in 2004 was the Mustazaf-Der which gained considerable support and strengthened its bases in the region in a remarkably short time. Its success was a result of its propaganda reinforced by a campaign of social assistance to the poorest sections of the community through some 20 branches in different cities. Mustazaf-Der members presented themselves as a new entity and avoided speaking about Hizbullah. For instance, during a television interview, the president of Mustazaf-Der and former Hizbullah lawyer Huseyin Yilmaz stated that the Mustazaf-Der was a legal group without a connection with the illegal Hizbullah.³ In the Mustazaf-Der charter, it was stated that the priority of the association was to provide religious, cultural and scientific education and social assistance to the oppressed (*mazlum*) people, and strengthen the Islamic values within the society. Moreover, in an attempt to appeal to Kurds with nationalist sentiments, it was also emphasized that the struggle was against all kinds of oppression and tyranny violating basic human, social, cultural and religious rights. The charter suggested Kurdish to be recognized as second official language in the new constitution of Turkey; but Islam was still considered as a supra-identity that might be used to ensure the integrity and unity of the state.

In December 2012, following the closure of Mustazaf-Der, Hizbullah took a major step in the direction of politicization by establishing a political party, *Hur Dava Partisi* or *Huda-Par*. The prominent Huda-Par members still deny any Hizbullah connections as they did in the Mustazaf-Der period. For instance, Zekeriya Yapicioglu, the chairman of the party, emphasized in a personal interview with the author that Huda-Par is a new legal formation without any connection with Hizbul-

---

³ Habertürk (June 2012), “Örgütten Siyasi Harekete Mustazaflar Hareketi”, <https://www.youtube.com/watch?v=g8yJBfb7N7g>.

lah: “We have some members who were accused and punished for being sympathizers of Hizbullah. However, the majority consists of people with whom we have worked together within the civil society organizations since the early 2000s, and we are categorically opposed to violence.”⁴ The reason for the denial of the party’s affiliation with Hizbullah is largely political since there are many religious Kurds who do not want to be affiliated with the organization. Thus, the new party needs to be inclusive of all other Islamic religious groups. Yapicioglu also emphasizes that Huda-Par was founded in response to the demands of religious Kurds who believed that they were not politically represented: “Although the AKP is considered as an Islamic party, we believe that there is a lack of Islamist opposition in Turkey. The AKP has turned itself into the system and does not meet the demands of religious people. The Peace and Democracy Party (BDP)⁵ is also unable to meet the demands of some Kurds who believe that the BDP does not represent them.”⁶ Huda-Par hopes to receive votes from those Kurds who are disillusioned by both the conservative AKP and the secular Kurdish nationalist parties by forming an alternative, in their own words, to Kemalism and Apoism. Yapicioglu points out that the leading members of the party avoid defining the Huda-Par as a Kurdish-Islamist party and the party’s target audience is not just religious Kurds, but Turks as well. However, Huda-Par targets the Kurdish Islamist voters by being organized particularly in the Kurdish provinces such as Diyarbakir, Bingol, Van, Sanliurfa, Batman, Malatya and Elazig. The party also has branches in the west provinces of Turkey such as Istanbul, Kocaeli, Bursa, Izmir, Manisa, Antalya, and Konya where the Kurdish immigrants reside.

Huda-Par’s party program specifies the policies and viewpoints of the party, which are organized in five sections: fundamental rights and freedom, the structure and function of the state, economy, foreign policy, and social policy. In contrast to the 1990s, the party program makes a strong appeal for Kurdish rights and Kurdish autonomy similar to the demands of the mainstream Kurdish national movement in Turkey. Indeed, moving away from its earlier stance towards Kurdishness, Hu-

---

⁴ Personal interview with Zekeriya Yapicioglu, January 2, 2013

⁵ The Peace and Democracy Party (BDP) was the mainstream Kurdish political party at the time in which this interview was conducted in 2013.

⁶ Personal interview with Zekeriya Yapicioglu, January 2, 2013

da-Par can be branded as an “Islamic-oriented Kurdish party” with a strong emphasis on important aspects of the Kurdish issue. Huda-Par demands apology and compensation from the state for the Turkish atrocities against the Kurds, seeking removal of the village guard system, the restoration of Kurdish village names that have been changed into Turkish by the state, and the constitutional recognition of the Kurds and the Kurdish language. The party also requests an independent judiciary and investigation of the burned villages and forced migration (Huda-Par Party Program 2012: 30-31-32). Moreover, Huda-Par brings forward radical proposals to the Kurdish question in Turkey. According to the party program, all options, including autonomy for the Kurds, should be discussed in order to find a solution to the Kurdish problem. Yapicioglu insists that none of the options is a taboo and should be discussed.⁷ Suggesting autonomy for the Kurds signifies a tremendous change in the ummah-oriented approach of Hizbullah that had steadfastly opposed in the past nationalism and separatism among the Muslims. The party also advocates decentralization of state power and strengthening of local administration; but, any solution should be based on Sharia. The party also calls for restrictions on freedom of religion to be lifted and autonomy for the state owned the Directorate of Religious Affairs (Diyanet) since it promotes a statist perspective to religion.

CONCLUSION

Until 2000, when a nationwide operation was launched against Hizbullah and its leader Huseyin Velioglu was assassinated by Turkish security forces, the organization did not identify itself as a “Kurdish” organization, instead its leadership emphasized that they were seeking the salvation of the Muslim community in Turkey as whole, not just a single ethnic group. From their perspective, all Muslim peoples were parts of the same Islamic community and the concept of “Islamic brotherhood” was incompatible with ethno-nationalist ideas. Since all Muslims were considered as one nation or one political entity, pursuing ethnic policies was in contrast to the Islamic thought (Ataman, 2003). The Islamic rejection of national barriers and ethnic differences was seen by some Islamist movements as

---

⁷ Personal interview with Zekeriya Yapicioglu, 2 January 2013

a legitimating factor in their struggle with secular ethno-nationalist movements, like in the armed conflict between Hizbullah and the PKK during the 1990s. In short, the Islamic concept of the ummah was provided a supra-identity that blurred ethnic boundaries between Muslims. From the 2000s onwards, however, Hizbullah has paid increasing attention to the Kurdish issue and started to emphasize its Kurdish origins. The leadership of the organization has become critical of the idea of the Islamic brotherhood and begun to pay greater attention to the Kurdish identity and Kurds' rights and freedoms (Sarigil, Fazlioglu, 2013). Moreover, with the establishment of its political party in December 2012, Hizbullah moved away from its previous understanding of the unity of Muslims and positioned itself as a Kurdish-Islamist political party that approaches the Kurdish issue from an Islamic perspective.

According to a study on the survival of terrorist groups, religious groups display better survival prospects than groups adopting other ideologies (Blomberg, Gaibulloev, Sandler, 2011). Kurdish Hizbullah emerged as a terrorist organization in the 1980s and was engaged in armed conflict with the PKK, and later with the security forces in the 1990s. In 2000, however, the state began targeting Hizbullah and its founding leader was killed during a police raid in Istanbul. The state repression and the arrest or killing of a group's leader and the top echelon are among the most common explanations for the end of terrorist group activity (Cronin, 2009). Therefore, due to the state repression and leadership change, Hizbullah renounced violence. The new leadership of Isa Altsoy was a determining factor in Hizbullah's shifting stance towards Kurdishness. The leadership determines the extent and nature of the change of organizational tactics and goals. Indeed, in contrast to his predecessor, Altsoy rejected the idea of a centrally controlled organization in favor of smaller associations and non-governmental organizations that can be quickly deployed.

Another important factor for Hizbullah's shifting attitude towards Kurdishness was its still remembered bloody past and its history of torture and assassination. People in the Kurdish region still remember acid attacks on women who did not dress in an Islamic manner and the bearded militants with knives raiding meetings of Kurdish nationalists. Most of the people are convinced that Hizbullah was a counter-terrorist organization created by the Turkish security forces, and they do

not believe its attitude has changed. After their renunciation of violence, Hizbullah members focused on strengthening their social basis among religious Kurds in the Kurdish region. In order to do so, the new leadership needed to put more emphasis on Kurdishness to position itself as a Kurdish-Islamist political entity in order to get support from the local religious constituency. As a political party, Huda-Par seeks to establish a presence at grassroots level; but it seems the biggest obstacle to the party's expansion is Hizbullah's past violent campaign. For this reason, Huda-Par tries to redress Hizbullah's tarnished reputation and gain legitimacy among the Kurdish constituency through an emphasis on Kurdishness. In other words, in order to get Kurdish popular support and legitimacy, Huda-Par tries to enrich its ideological outlook by emphasizing its Kurdishness and by positioning itself as a Kurdish-Islamist party. Moreover, as Cuma Cicek points out, nationalist limits of AKP's Islamism and the dominant secularism of Kurdish movement leave a large political space to other Kurdish groups claiming to mobilize pro-Islamic and Kurdish nationalist identities simultaneously (Cicek, 2013).

With the Islamic-rooted AKP government coming to power and the removal of the Martial Law and state of emergency in the southeastern Turkey on November 30, 2002 civil society and pro-Islamist organizations found a more tolerant environment to operate and develop in the Kurdish provinces. However, the closure of the most prominent Hizbullah association Mustazaf-Der in May 2012 seems to cause a breakdown in the relationship that Mustazaf-Der supporters formed with the Turkish Islamists represented by the AKP government. The establishment of Huda-Par with a different discourse which totally differs from the previous movement by putting more emphasis on the Kurdish ethnic identity is a message to Ankara that the vision of Islamic brotherhood alone is no longer a coin in the Kurdish realm. Indeed, Huda-Par currently puts more emphasis on Kurds' religious, cultural, and political rights in order to gain legitimacy among Kurds and to compete for elections. It can be argued that the vision of a common religious belief no longer satisfies the Kurdish Islamists. According to Houston, the collapsed solidarity between Turkish and Kurdish Islamists testify to the fragmentation of Islamist subjects on ethnic lines (Houston, 2008: 104). On the one hand, the secular Kurdish movement has adopted a new discourse reconciled with the Islamic religion that would attract the religious Kurds. On the other hand, Kurdish Islamists covered their religious

views with the Kurdish ethnicity as a reaction to the mainstream Turkish Islamist movements by referring to the Kurds' problems. Although their ideological backgrounds conflict, all Kurdish parties tend to share the goal of pushing for Kurdish rights. A typical formulation of their demands includes: recognition and protection of Kurdish identity; free use of Kurdish in all areas of life and making Kurdish an official language; and a political status involving self-governance.

References

- Ataman, Muhittin (2003), *Islamic Perspective on Ethnicity and Nationalism: Diversity or Uniformity?*, Journal of Muslim Minority Affairs, 23:1, 89-102.
- Bagasi, Isa (2004), *Kendi Dilinden Hizbullah: Mücadele Tarihinden Kesitler*[Hizbullah in Its Own Words: Selections From the History of the Struggle], Publisher not identified.
- Blomberg, Brock, Gaibullov, Khusrav, Sandler, Todd (2011), *Terrorist Group Survival: Ideology, Tactics, and Base of Operations*, CREATE Homeland Security Center, Published Articles & Papers, 149.
- Bulut, Faik & Farac, Mehmet (1999), *Kod Adı: Hizbullah, Türkiye Hizbullahı'nın Anatomisi*, Istanbul: Ozan.
- Cagaptay, Soner, Uslu, Emrullah (2005), *Hizbullah in Turkey Revives: Al-Qaeda's Bridge between Europe and Iraq?*, The Washington Institute, Policy Watch, No.946.
- Cakir, Rusen (2001), *Derin Hizbullah: İslamcı Şiddetin Geleceği*, Istanbul: Metis.
- Cakir, Rusen (2007), "The Re-Emergence of Hizbullah in Turkey", Policy Focus 74, The Washington Institute for Near East Policy.
- Casier, Marlies, Jongerden, Joost (2011), *Nationalisms and Politics in Turkey: Political Islam, Kemalism and the Kurdish Issue*, London & New York: Routledge.
- Cevik, Yusuf (2012), *The Reflections of Kurdish Islamism and Changing Discourse of Kurdish Nationalists toward Islam in Turkey*, Turkish Journal of Politics, 13:1, 87-102.
- Cicek, Cuma (2013), *The Pro-Islamic Challenge for the Kurdish Movement*, Dialect Anthropol, 37, 159-163.
- Cronin, Kurth (2009), *How Terrorism Ends: Understanding the Decline and Demise of Terrorist Campaigns*, Princeton & Oxford: Princeton University Press.
- Entessar, Nader (1992), *Kurdish Ethno-nationalism*, London: Lynne Rienner Publishers.

- Farac, Mehmet (2001), *Batman'dan Beykoz'a Hizbullah'ın Kanlı Yolculuğu*, Istanbul: Gunizi.
- Findley, Carter Vaughn (2010), *Turkey, Islam, Nationalism, and Modernity*, New Haven & London: Yale University Press.
- Gunter, Michael (2008), *The Kurds Ascending: The Evolving Solution to the Kurdish Problem in Iraq and Turkey*, New York & Hampshire: Palgrave MacMillan.
- Gurbuz, Mustafa (2013), "Revitalization of Kurdish Islamic Sphere and Revival of Hizbullah in Turkey" in Bilgin, Fevzi & Sarihan, Ali (eds.), *Understanding Turkey's Kurdish Question*, Maryland: Lexington Books.
- Guzeldere, Ekrem Eddy (2009), *Turkey: Regional Elections and the Kurdish Question*, *Caucasian Review of International Affairs*, Vol.3, 291-306.
- Habertürk (June 2012), "Örgütten Siyasi Harekete Mustazaflar Hareketi."
- Hale, William, Ozbudun, Ergun (2010), *Islamism, Democracy, and Liberalism in Turkey: The Case of the AKP*, New York: Routledge.
- Houston, Christopher (2008), *Kurdistan: Crafting of National Selves*, Oxford & New York: Berg.
- Huda-Par Party Program (2012)
- Jenkins, Gareth (2008), *Political Islam in Turkey: Running West, Heading East*, New York: Palgrave MacMillan.
- Jenkins, Gareth H. (2012), *Values and Identity: The Resurgence of the Kurdish Hizbullah*, *Turkey Analyst*, 5: 9.
- Kreyenbroek, Philip G., Sperl, Stefan (1992), *The Kurds: A Contemporary Overview*, London & New York: Routledge.
- Laciner, Sedat (2007), *Combat against Religionist Terrorism in Turkey: Al Qaeda and Turkish Hezbollah Cases*, *The Journal of Turkish Weekly*.
- Larrabee, F. Stephen, Lesser, Ian (2003), *Turkish Foreign Policy in an Age of Uncertainty*, Pittsburgh: RAND.

- Mardin, Serif (2006), *Religion, Society, and Modernity in Turkey*, New York: Syracuse University Press.
- McDowall, David (2007), *A Modern History of the Kurds*, London & New York: I.B. Tauris.
- Michael M., Gunter (2004), *Historical Dictionary of the Kurds*, Lanham & Oxford: The Scarecrow Press.
- Mitchell, Gabriel (2012), *Islam as Peacemaker: The AKP's Attempt at a Kurdish Resolution*, The Washington Review of Turkish & Eurasian Affairs.
- Mustazaf-Der Activity Reports
- Mustazaf-Der Press Release (2012), *Yeni Anayasa için Öneri ve Talepler [Suggestions and Demands for the New Constitution]*.
- Natali, Denise (2005), *The Kurds and the State: Evolving National Identity in Iraq, Turkey, and Iran*, New York: Syracuse University Press.
- Olson, Robert (1996), *The Kurdish Nationalist Movement in the 1990s: Its Impact on Turkey and Middle East*, Kentucky: The University Press of Kentucky.
- Ozeren, Suleyman, van de Voorde, Cecile (2006), "Turkish Hizballah: A Case Study of Radical Terrorism", *International Journal of Comparative and Applied Criminal Justice*, 30:1, 75-93.
- Personal interview with Fikri Amedî, 12 January 2015
- Personal interview with Necat Ozdemir, 2 January 2013
- Personal interview with Zekeriya Yapicioglu, 2 January, 2013
- Romano, David (2006), *The Kurdish Nationalist Movement: Opportunity, Mobilization and Identity*, Cambridge & New York: Cambridge University Press.
- Sakallioglu, Umit Cizre (1998), *Kurdish Nationalism from an Islamist Perspective: The Discourse of Turkish Islamist Writers*, *Journal of Muslim Minority Affairs*, 18:1, 73-89.
- Sarigil, Zeki, Fazlioglu, Omer (2013), *Religion and Ethno-Nationalism: Turkey's Kurdish Issue*, *Nations and Nationalism*, 19:3, 551-571.

- Steinberg, Guido (2013), *German Jihad: On the Internationalization of Islamist Terrorism*, New York: Columbia University Press.
- The Charter of Mustazaf-Der, September 2004
- Uslu, Emrullah (2007), “*From Local Hizbollah to Global Terror: Militant Islam in Turkey*”, *Middle East Policy*, Vol.XIV, No.1, 132-133.
- Uslu, Emrullah (2012), *Once Feared Kurdish Hizbullah Making Transition to Politics in Turkey*, The Jamestown Foundation, *Terrorism Monitor*, 10:12.
- Van Bruinessen, Martin (1992), *Agha, Shaikh and State*, London & New Jersey: Zed Books.
- Van Bruinessen, Martin (1996), *Turkey's Death Squads*, *Middle East Report*, No.199, Turkey: Insolvent Ideologies, Fractured State.
- Van Bruinessen, Martin (2000), *Mullas, Sufis and Heretics: The Role of Religion in Kurdish Society*, Istanbul: The Isis Press.
- Yavuz, Hakan (2003), *Islamic Political Identity of Turkey*, Oxford & New York: Oxford University Press.
- Yavuz, Hakan (2009), *Secularism and Muslim Democracy in Turkey*, Cambridge: Cambridge University Press.
- Yegen, Mesut (1999), *The Kurdish Question in Turkish State Discourse*, *Journal of Contemporary History*, 34:4, 555-568.
- Yilmaz, Huseyin, Tutar, Cemal, Varol, Mehmet (2011), *Savunmalar: Hizbullah Ana Davası*, İstanbul: Dua.
- Zald, Mayer, Ash, Roberta (1966), *Social Movement Organizations: Growth, Decay and Change*, *Social Forces*, 44:3, 327-341.

The oral transmission of Yārsāni's traditional education

ABSTRACT:

Iran is a host to a wide variety of faiths and religions. Iran's unrecognized minorities, such as the Yārsāni, also known as Kaka-i, Ali-Allahi, and Ahl-Haqq are communities that can be predominantly found in the Kermanshah as well as other regions in Iran and the Middle East.

The Yārsāni have established seventy-two important requisites for those who are faithful and want to live in accordance with them. The requisites act to bring individuals together and help them understand the oneness of God. Furthermore, the requisites assist in maintaining traditional rituals within the religion through generations. When a child is born, parents will teach their child the traditions in a practice, and it is their duty to give the child a name and surrender to the Yārsāni religion (Sar-separi). Each Yārsāni must learn these traditions which are taught informally and passed down through generations orally. For example, parents put their children in „Jam khaneh” (a holy place) where a child learns the Kalām (religious verses). The seventy-two requisites are particularly important when children reach the time for marriage, when the women must learn how to make a vow, and the men must learn how to play the „Tanbur” (a sacred lute). It is of interest to the present study not only to understand the importance of “Yārsāni requisites”, but also to consider how the experience of these requisites were passed down from generation to generation. This study will examine the ways in which the Yārsāni use this education in their everyday life.

---

¹ Seyedeh Behnaz Hosseini completed her doctoral research with a focus on Yārsāni in Iran and diaspora in the Department of Islamic Studies at the Institute of Oriental Studies of the University of Vienna. Her research interests include religious minorities in Iran and Iraq and forced migration, email: seyedehbehnazhosseini@gmail.com

INTRODUCTION

Yārsāni is a faith rooted in Indo-Iranian belief systems and presently has approximately more than five million adherents in various regions of the Middle East². The Yārsānis believe themselves to be “the people of the truth” (Halm, 1982). The faith supposedly originated in Western Iraq and was founded by Sultan Sahak, who was thought to have been born between the 11th -13th centuries; however there is little authentic and reliable data available regarding the religions roots and history. Currently, Yārsānis inhabit different regions of Iran, Iraqi Kurdistan, and some parts of Europe.

The followers are also known as Ali-Allāhi (considering Imam Ali as the incarnated God), Ahle-Haqq (which is rooted in translation of an Arabic term meaning loyal, trustful and honest people) as well as “Shaytan Parastan” (devil-worshippers). Muslims referring to this term would be due to the fact that the beliefs, activities and religious rites of Yārsānism are in direct contradiction to Islamic beliefs and rites (especially Sunna Islam). Yārsāni thought, which Islamic Shiite authorities treat as heretical, has extensively used processes of adaptation and strategies of survival throughout the course of its history. It is a religion which is popular amongst the residents of southern parts of Kurdistan, just across the Iran-Iraq border. However, its territory is roughly restricted to areas where Kurds with Gorani language live. Yārsāni followers generally belong to Goran, Qalkhani, Sanjabi tribes and Lak ethnicity who reside in the Kermanshah and Lurestan provinces, Western Iran. They are the third largest religious population in the Kermanshah Province, although there are also other minorities around Kirkuk, Iraq’s Kurdistan, who follow the religion. Likewise, some Lor, Azeri, Fars and Arab minorities are followers of Yārsāni. Its Arab followers are mostly found in Iraqi Mandeli, Bajalan and Khanaqin cities.

Yārsāni, is an unusual religion in regards to their beliefs. The Yārsāni believe in incarnation, which is demonstrated in two important and basic belief systems. The first, Mazhariyyat, is believing in a deity essence which is continuously incarnated in human beings. This refers to God manifesting within one primary, and seven secondary individuals in each of the seven epochs. For example, Sultan Sahak, the

---

² Regarding to the unofficial report of Yārsāni community in Iran

founder of Yārsāni religion, is considered the deity of the fourth epoch. According to Yārsāni traditions, Sahak is the superior embodiment and the superman of the worlds' soul who has lived for several centuries, has mystical power and used to live in a protected cave in a mountain peak. The second, dunaduni, is believing in the incarnation of souls in human beings. They believe that humans can reach perfection through incarnation. By believing in incarnation, this has put followers of Yārsāni beyond all Islamic belongings and relations.³

Despite the conflict between scholars regarding whether the Yārsāni group is part of Islamic tradition or outside of it, recognizing the current Yārsāni religion as Islamic is incorrect. Furthermore, recognizing it as a sect without a certain religious knowledge that was developed during the bliss era and before Islam is also incorrect (Edmonds, 1969; Kreyenbroek, 2002; Minorsky, 1964; Izady, 1992). Although there are many mutual influences between Alavism, Shiism and Yārsāni, it is also not a branch of Shiism. The importance of not mislabeling the Yārsāni faith stems from the significance and position of Imam Ali, the first Imam of Shiites for Yārsānis. Yārsāni believe in reincarnation, and thus believe that Ali was the incarnation of Yārsāni angels and therefore has great significance in the initial embodiment of the soul.⁴

Yārsāni traditions have been kept in literal known forms, such as poems (Kalām). The collections of Yārsāni's holy books are called Kalām Serenjam. Such books are found in various and limited locations such as Hawar, Halabjeh (Iraqi Kurdistan) and Dalahu (Iranian Kurdistan). Yārsāni believe that such traditions have

---

³ For more information about life after death refer to Hosseini, 2016

⁴ The Yārsāni believe that God has been incarnated in human flesh seven times since creation. As a result, it is believed that Ali-Ibn-Abitalib is one of God's incarnations in human flesh where The Divine came to live amongst the mortals to guide them. To prove this claim, it is worthwhile to mention a verse of some of the manuscripts related to the ritual of Ser-Magoo (do not tell secrets) as Yārsāni believed their religion was "Ser" (secret) hidden until the time of Sultan Sahak. This verse refers to the eminence of God in Ali-Ibn-Abitalib's flesh. In addition to Ali-Ibn-Abitalib, there are a number of prominent historical figures that Yārsānis have claimed to have been God's incarnation: Jesus Christ, Salman Farsi, Hossein-Ibn-Ali-Ibn-Abitaleb, Bohlul Mahi, Baba-Sarhang Doodani, Babanavous Sargati, San-Sahak Barzanji, and Shah-Veisqoli Qermezi, including others. There is also a strong belief of Yārsānis that Ali-Ibn-Abitaleb has not died, and that he has been transcended to heaven where he has received a status as majestic as the sun, and that he is in command of the sun.

been slowly gathered through collections and writings by Pir Musa, who was the archangel tasked with registering documents and writings, as well as one of the five companions of Sultan Sahak. According to Yārsāni beliefs, the Kalām has a divine root and represents some narrative or fictional contexts which have been handed over through several traditions. Yārsānis believe that their religion, which is a serr (secret), holds a mystery that is embodied in their Kalām.⁵ The Kalām were preserved and transmitted orally from generation to generation until they were committed to writing, most likely in the nineteenth century.

THE BACKGROUND OF YĀRSĀNI ORAL EDUCATION

In Iran, the growing dominance of Islam at the time of their faith's conception caused adherents of Yārsāni to isolate them from society and migrate to the mountainous areas of what is now Iranian Kurdistan. This was done to preserve the Yārsāni religion and protect the Yārsāni population from Iran's Islamic government and Muslim population. Traditionally the Yārsāni religion has been shrouded in secrecy and has depended on oral communication of religious principles because of the oppressive conditions in which Yārsānis have been living for centuries.

All religions and faiths have principles and rules to which their followers and believers feel themselves bound to follow. Despite being an ancient religion, the Yārsāni are not an exception to this rule. Similarly to the Zoroastrians, who have believed over thousands of years in their three eternal mottos: Good Thoughts, Good Words, Good Deeds, Yārsānis have always been faithful to its four progressive mottos: Honesty, Purity, Self-Naughtedness and Radaii.

In Yārsāni religion, the religious teachings and traditions have been formulated in the frameworks of Jam⁶ which is transmitted orally and practically by parents, elders and Jam-settlers to their children.

---

⁵ Followers of Yārsāni, the people of Yārsāni, refer to their religious verses as Kalām. Each period has its own Kalām and the entire Kalām is known as the "religious scriptures".

⁶ Yārsānis hold communion every month in a temple called Jamkhane and the attendants of ceremonies are called Jam. Apart from being a holy temple, Jamkhane is also a shelter for the poor and the striders. In Kurdish regions, there are a number of cemeteries, some of which are resting places of great religious leaders which are called Jamkhane.

هر كه نه جم نڅري ارکان   قایم نڅري دیني سلطان
Har ka na jam nigari arkan   ghayem nigari dini soltan

آخړ دېي او پشیمان
Akher dabi aw pashiman

These teachings are stated in the framework of 72 requisites, which are based on the Sultan Sahak's Kalām:

هفتادو دو قولم پي میرد نهاده   هر كه و راسي بڅيرو جاده
Haftado do gholem pi mired nahada   har ka wa rasi begiro jada

چوتیش نبوني تمام آماده   آنه دوسمن پي وشیم شاده
Cho tish naboni tamam amada   ana do saman pi washim shada

Jamkhane, as mentioned above, is the place where Yārsāni gather and observe their ceremonial conventions. Whoever intends to take part in Jamkhane is required to obey some mandatory rules. The first and foremost is that the person who enters Jamkhane must wear a belt and a special hat. The other essential obligation is that no one is allowed to bring up personal and/or public affairs in Jamkhane. After the commencement of the meeting, no one is allowed to leave the place until the end of the ceremony. The sitting arrangement in Jamkhane is a circular one, where everyone must sit on two knees and cross their arms on their chest as a sign of respect. Everyone must have their eyes closed and say prayers in silence. The ritual of holding a communion is as follows: The first person to enter Jamkhane should bow modestly and enter the place by reciting Ya-haq. Upon entering the place, they have to sit on their two knees face to face with Pardivar, which is the holiest spot in Jamkhane and is a memorial of Sultan Sahak. Others who enter the place do the same thing, kiss all the other participants and sit down. The Seyyed or his vice sits before the gate and, on his right and left, caliph and prayer must sit on each side. The servant must stand still right to the end of the ceremony. Other attendants must fasten a belt over their clothes and sit with other attendants. The Elder begins by playing tanbur and singing songs from Damiar and Damiar. The attendants repeat the verses after a time. The most important reason to be present in Jamkhane is concerned with giving God's praise, prayer, and contemplating over the spiritual realm. Jamkhane is the best place to seek silence, comfort, and spirituality as well as the most welcome shelter for the poor and the striders. (Mir-Hosseini, 1994a, 1996: 123).

SEVENTY TWO DEBTS IN YĀRSĀNI RELIGION

A total of 72 requisites have been laid down to which all followers of Yārsāni should follow. The teachings are mentioned generally, and apart from gender biases, because in the Yārsāni faith, men and women are considered equal, except for some differences that apply in the Jam ceremony⁷.⁸ The presence of an individual at the Jam ceremony and both human and individual rights in this religion are beyond gender biases. As Sultan Sahak says, “tofiresh nin Kenache o kuri” (there is no difference between a girl and a boy).

The 72 requisites are considered through the following realms:

Following honesty, purity, Radai⁹, Pardivari¹⁰, obedience to Pir¹¹, learning Kalām (religious book), obeying the Kalām in life and getting distance from Pir and Dalil who do not obey Kalām, obedience to Dalil¹², Yārsāni’s Kaveh¹³, fol-

---

⁷ forms of worship centered on the jam, a gathering in which they chant their sacred litany (Kalām), play their sacred lute (tanbur), make offerings (niyaz) and share a sacrificial meal (qurbani or khidmat) (Mir-Hosseini, 1994:213)

⁸ forms of worship centered on the jam, a gathering in which they chant their sacred litany (Kalām), play their sacred lute (tanbur), make offerings (niyaz) and share a sacrificial meal (qurbani or khidmat) (Mir-Hosseini, 1994:213)

⁹ Rada means forgiveness, magnanimity and help to people

¹⁰ Pardivar means the other side of bridge, but in Yārsāni, pardivar is the region that is located in ouramanat, where Sultan Sahak built the Yārsāni religion and where the first Jam ceremony was held.

¹¹ Yārsānis, according to followers, are required to have the old, or Pir (spiritual master), and to obey the religion, called Sar-sepordan. Sultan Sahak founded Yārsāni in the name of truth and seven families or “tribes”, khandan, and future generations of Yārsāni followers have Dalil (the guide who shows the way) and Pir. The seven families established during the time of Sultan were Shah Ebrahim, Baba Yadegar, Ali Qalandar, Khamush, Mir Sur, Seyyed Mosaffa, and Hajji Babu Isa. The five families established after Sultan Sahak are Atesh Bag, Baba Heydar, Zolnour, Shah Hayas, and Hajj Nematollah (Hamzeh’ee, 1999,:205; During, 1998). They are called Tayfe, “the family” (Bruinessen:61). Seyyeds are descendants of the sect's founder or one of his later manifestations, and they fall into 11 holy lineages, referred to as khandan (lit. house or dynasty). Seven of these khandans originated at the time of Sultan Sohak, the sect's founder, in the fifteenth century; the rest were formed subsequently, when the Divine Essence made further manifestations (Mir-Hosseini, 1994a; refer to Mir –Hosseini, 1997: 177).

¹² See footnote 6

¹³ Kaveh means Qebeh, and in Yārsāni religion, Qebleh is Jam

lowing khalife¹⁴ , naming children in Jam khaneh, believing in Doon-a-doon, attending jam, legitimacy of the seven angels (Haftan)¹⁵ and Haftaneh¹⁶, keeping a mustache for men and observing special values in seven legitimacy for women, legitimacy of caliphs¹⁷, following the Jam ceremony, serving the society, praying in Yārsāni religion, scientific struggles, maintaining respect between a master and an apprentice, respecting human dignity, respecting neighbors, being loyal, respecting other religions, sects, ethnicities and races, maintaining unity, respecting men and women's rights, respecting others' legal privacy, Yārsāni marriage, adhering to covenants, being monogamous, respecting judgment and justice, avoiding debauchery, seeking and following justice, avoiding divorce, seeking to be satisfied with inner values, respecting parents, being patriotic, carrying out parental duties, peace-seeking, avoiding friendship of bad people, avoiding bowing and flattery, defending personal rights, avoiding bad words, being patient, avoiding the household's mistakes, fighting against the dictator's ego, praying in Yārsāni, having modesty and shame, completing a vow, avoiding populism, fasting and royal properties,¹⁸ avoiding backbiting, "Do Shahi Davoud Ko Savar"¹⁹, seeking relief and assistance in Yārsāni, maintaining secrecy, avoiding abusing drugs and harmful substances, carrying out consultation, maintaining social relations, forbidding bribery, appreciating the rightfulness of death, avoiding sedition and chaos, washing dead people, respecting the values, avoiding weeping during mourning ceremonies, maintaining friendships and respecting guests, avoiding late people and those that abuse others.

Among the 72 above-mentioned requisites, there are two requisites which must be done by parents for their children; one of which is giving their child a name, and

---

¹⁴ who in theory should be a descendant of one of the seventy-two Pirs

¹⁵ This group of Yārsāni disciples became the principle leaders of the religion. The first disciples are called Haft-Tan, that is to say Seven Bodies, and the seven counselors of the Sultan were also called Haftane

¹⁶ Haftvaneh has a lower degree of Haftan. Yārsāni believe humans get the body of Haftvaneh and essence of Haftan

¹⁷ See footnote 6

¹⁸ Obligatory Qurbani (sacrifice) that Yarsani have to do after three days fasting and this Qurbani should be Rooster.

¹⁹ "Do shahi" comes back to the period of Galim kol. It is a vow and is equal with the value of the two silver coins that the Yārsāni do Nazr (Vow) to get the help of Davoud angel

another is “Sar-separi”²⁰. Yārsānis, according to followers, are required to have the old, or Pir (spiritual master), and to obey the religion, i.e. “Sar-sepordan” (dedicating one’s head). In Yārsāni, naming a newborn is a requisite which is fulfilled through a ceremony in order to appreciate the God Almighty. All Yārsāni bring their children to the Jam khaneh and give their child a name. Furthermore, they must surrender (Sar-sepordan) their children to the Yārsāni religion (to become Yārsāni). This takes place in a ceremony where Nazr (vow) and Niaz (offering) is eaten. After surrendering, the Yārsāni believe the deeds of the child are recorded in the note book of Pir-Musi.²¹ Since this process is done for the Yārsāni newborns, and should not take place later than a year after the child is born, it is considered as a duty that must be fulfilled by parents. In this way, the relations between certain Seyyeds (Pir) and commoners’ extend over generations. Determining Pir and Dalil for child means assigning a teacher for learning traditions and religious teachings. This relationship, referred to as Pir-Muridi (master-disciple), is the focus of the Ahl-i Haqq community and is regulated by a network of mutual obligations and duties. (Mir-Hosseini, 1992:220)

As well as naming and Sar-separi, there are two other teachings and traditions, which have been not mentioned as compulsory tasks for parents, but are also necessary. They are:

1. Pir (spiritual master)
2. Dalil (the guide who indicates the way)

Pir and Dalil are among requisites for the Yārsāni and are among the religious teachings which are transmitted from parents to their children indirectly. We can consider the naming of a child as a process in which the child’s identity is determined, and surrendering to the Yārsāni religion as a process similar to that of enrolling a child in the school of Yārsāni. Therefore, determining Pir and Dalil, which is based on certain conditions and principles, can be considered as choosing a teacher to teach the religious traditions.

---

²⁰ Or “Joz sar shekastan”

²¹ Yārsāni believe Pir-Musi writes their deeds. They believe Pir-Musi is the archangel tasked with registering documents and writings and one of five companions of Sultan Sahak

After the completion of the child's physical and mental growth, the Pir and Dalil are introduced by the parents to their children. The Pir and Dalil is usually determined based on factors including geography, culture, religious position, household, and age.

The beginning time for education of children can vary from family to family. In places where religious and cultural knowledge and social condition are considered important, families begin to educate their children when they are 7 years old, to ensure that they are familiar with certain concepts such as vow, prayers, Pir, Dalil and Jam, etc.. These concepts are declared through the following framework, which is composed of four words (Rāstī (honesty), Pākī (purity), Nisti (avoiding pride)²² and Radaii.

يارى چهار چيون باوري و جا راستى و پاكي ، نيستى و ردا
Yari chowar choin bawari wa ja rastio paki ,nikio rada

قدم و قدم تا و منزلگاه
Ghadamo ghadam ta wa manzelgah

In Yārsāni tradition, one of the main principles is politeness.

هرکس ادب نيري و جا روژي هزار تمن بکا
Har kas adab niri wa ja rozhi hezar taman beka

In Yārsāni, people follow the principle of courtesy and moral behavior. Children grow with this teaching, by attending Jam ceremony and by learning about Pir and Dalil.

---

²² Having humility in front of all people

PRACTICAL EDUCATION IN JAM CEREMONY

Children gradually learn the customs, traditions and rituals of the Jam by attending the ceremony with their parents. Initially, they learn the duties and abiding practices. In reality, when the children accompany their parents to the ceremony, they are able to practically learn the traditions and rituals in Jam. When children attend and unconsciously listen to the ceremony and the Kalām of the day, their curiosity in the religion can increase, leading them to ask more questions, and to become interested in the reasons behind these practices. The next step, depending on the age and condition of the child, is that the Seyyed²³ in the Jam gives some responsibilities to the children, which increases confidence as well as encourages children to participate fostering creativity and the process of education. For example, there are specific religious verses and prayers that the child must learn. It is easier for them to memorize the religious verses if their Seyyed permits the children to sing these Kalām in Jamkhaneh. These prayers, are public prayers, including prayer in early morning, prayer for patience, prayer for starting work, “zarde kar” (evening prayer) and the funeral prayer. After the children have grown up, and they have learnt the customs and basic concepts taught within the Jam ceremony, they can participate in Yārsāni Kalām courses. In these classes, elders and religion experts read and interpret the Kalām and then lead a discussion with the adolescents. This means that different opinions are heard and ambiguities resolved. Notably, this means that the Kalām is correctly transferred to the new generation. In the Abedin period of Kalām, Sultan Sahak said:

عابدین یقینی، عابدین یقینی هر که به یاری بوی یقینی
Abedin Yaqini, Abedin Yaqini Hark e be Yari boy yaqini

هیچ برز نۆیژی حرفی خودبینی بار کیشی دین بی وکو زمینی
Hich barz nawizh ya harf khod bini bar kishi din bio ko zamini

یار دبی دایم کلام بخوینی مرغی درونی غافل نمینی
Yar dabi dayem Kalām bokhini morghe daroni ghafel namini

²³ See footnote 11

بي وريايي كلام له لان ننويني به كلام نرم كن سري آسنيني
Bi weryaei Kalām la lan nanwini ba Kalām narm kan sar asenini

بو ميتان بيژن وكو ياسيني له جم بي سره بش نرفيني
Bo mitan bizhano ko yasini la jam bi sara bash narfini

پرده سر بوخار جم ندريني بي شرعي كلام دنگ نگوريني
Parda ser bo khar jam nadrinie bi share Kalām dang nagorini

نقام بو خلت پي نه سوريني گله شرط له ناو زيان نچريني
Nafam bo khelghat pay nasorini gala shart la naw ziyān nacherini

لو پنج درخته ولگ نرزيني چلي او داره چاويان دريني
La panj derakhta walig narizini chele aw dara chawyan derine

Translation:

“Abedin be sure and be certain to help anyone to gain religious certitude, never say arrogance and the ground is always firm in the face of any problems that arise for Yārsāni, Yārsāni should always read Kalām because he should not forget the construction of Yārsāni religion.”

Therefore, every Yārsāni should have such faith and read the Kalām. When there is a funeral or burial, they should read Kalām. The Kalām of the relief and peace teaches Yārsāni to not exceed the rights of others and to be satisfied with their rights and that they should obey Yārsāni requisites.

THE TEACHING BEFORE MARRIAGE

According to the Kalām of the Sultan Sahak there are two important elements of the tradition to be taught to children before marriage. They include: playing tanbur and reading Kalam for boys and cooking “Tiri kardan” for girls.

پی سویر باقیم ور گرتن جیاز جیازم ناچن نوچم نغمه ساز
Pi soir baghi war gerten jiyas jiyaz me nachen noicham naghme saz

According to this Kalām, the boys should learn “Tanbur and Kalāmkhani”, and the girls should learn to cook qurbani (sacrificial meal for vow) and “Tiri kardan” (cooking special bread and preparing the meal of sacrificed animal). This is not meant to hinder individuals who wish to learn the tasks for the opposite gender; however is practical in relation to the men being required to be present in the Jam circle. Otherwise, according to the Kalām of Sultan, there is no concept of worship that is based on gender division. This means that women and men are considered equal regarding the forms of praying and religious education. In fact, girls can learn to play Tanbur and boys can learn to cook “Tiri kardan”.

In the final step, the children who have grown and by now are familiar with the concepts and practical educations of Jam can inform a new generation of Yārsāni. In the Jam ceremony, individuals have different tasks according to their ability, age, and religious situation. For example, some people in Jam are responsible for playing the Tanbur, some are responsible for preparing the qurbani, such as the Khalifa. The Khalifa’s children and the son of Seyyed are responsible for praying for the qurbani and the girls for doing “Tiri”. Some teach Kalām to the next generation and teach others to speak out and describe the Kalām in the Jam ceremony as well as outside of the Jam.

References

- Bruinssen, M. V. (1992). *Agha, shaikh, and state: The social and political structures of Kurdistan*. London: Zed Books.
- During, J. (1998). A Critical Survey on Ahl-e Haqq Studies in Europe and Iran. In Tord Olsson, Elisabeth Özdalga, & Catharina Raudvere (Eds.), *Alevi Identity* (pp. 125-150). London: Routledge.
- Edmonds, C.J. (1969). The Beliefs and Practices of the Ahl-i Haqq of Iraq. *Iran*, 7, 89–106.
- Halm, H. (1982). Ahl-e Haqq. Retrieved from <http://www.iranicaonline.org/articles/ahl-e-haqq-people>
- Hosseini, S (2016). Life after death in Manichean religion and Yārsān. *Fritillariakurdica, International peer-reviewed journal of Kurdish Studies*, 9 (13-14), 4-34
- Hamzeh'ee, M. R. (1990). *The Yaresan: a sociological, historical, and religio-historical study of a Kurdish community*. Berlin: K-Schwarz-Vlg
- Izady, M. R. (1992). *The Kurds: A Concise Handbook*. London: Routledge.
- Kreyenbroek, P. G. (2002). Modern Sects with Ancient Roots: the Yezidis and Ahl-e Haqq of Kurdistan. In Pheroza Godrej, Feroza Punthakey Mistree. (Eds.), *A Zoroastrian Tapestry: Art, Religion, and Culture*, (pp. 260-277). Ahmedabad.
- Minorsky, V. (1964), The Sect of the Ahl-I Hakk. In *Iranica (Twenty Articles)* (pp. 306-316). Teheran: Tehran University Publications.
- Mir-Hosseini, Z. (1994a). Inner truth and outer history: The two worlds of the Ahl-i-Haqq of Kurdistan. *International Journal of Middle East Studies*, 26 (2), 267-285.
- Mir-Hosseini, Z. (1994b). Redefining the truth: Ahl-i-Haqq and the Islamic Republic of Iran. *British Journal of Middle Eastern Studies*, 21(2), 211-228.
- Mir-Hosseini, Z. (1996). Faith, ritual and culture among the Ahl-i-Haqq. In P. Kreyenbroek & C. Allison (Eds.), *Kurdish culture and identity* (pp. 111–134). London: Zed Books Ltd.

Mir-Hosseini, Z. (1997). Breaking the seal: The new face of the Ahl-e haqq. In K. Kehl-Bodrogi, B. Kellner-Heinkele, A. Otter-Beaujean (Eds.), *Syncretistic religious communities in the Near East: Collected papers of the symposium, Berlin 1995* (pp. 175-194). Leiden: Brill.

Jiyana Mela Mihemedê Celalî

ABSTRACT

The Life of Mela Mihemedê Celalî

Mela Mihemedê Celalî is a Kurdish Scholar who was born in Bazid in the late 19th century and died in mid 20th century in Amed. Though he was one of the Baghdad Sayyids, he pioneered in studies of Kurdish Language. Renouncing the positions offered by State, he maintained classical Kurdish Madrassah Tradition till the end of his life. He lectured scholars like Xelîfe Êsiv (Khalifa Yuosef) and Seîdê Kurd (Said Nursi) but there isn't any written record or biography on his life. Hereby our study is based on the verbal sayings of Celalî's family about their grandfather Mela Mihemedê Celalî.

Destpêk:

Mela Mihemedê Celalî alimekî kurd e ku di dawiya sedsala 19an de li Bazîde hatiye cihanê û di nîveka sedsala 20an de li Farqîna Amedê çûye rehmetê. Her çiqas ew seyîdekî Bexdayê be jî di pêşxistina zimanê kurdî de xebatine girîng kirine. Her wiha cenabê wî meqamên fermî yên dewleta Tirkîyayê qebûl nekirine û heta mirinê kevneşopiya medreseyanê Kurdistanê berdewam kiriye. Wî hinek alimên wekî Xelîfe Êsiv û Seîdê Kurd perwerde kirine; lêbelê derbarê jînenîgariya wî de berhemeke berdest nîn e. Ev xebata ma vê valahiyê tijî dike û bi agehiyên binemala wî portreyekî derdixe ber ronahiyê.

---

¹ Umîd Demirhan is an independent scholar: umiddemirhan@hotmail.com

1. Çavkaniya xebatê:

Ji ber ku ev xebateke destpêkî ye, me tenê agehiyên jina nevîçirkê Mela Mihemedê Celalî tomar kirine. Heke derfet çêbin em ê vê xebatê berfireh bikin û naverokê bi hinek agehiyên fermî, wêne û belgeyan piştrast bikin. Salixdara me jina Hecî Brahîmê kurê Mihemed Sidîq e ku ew jî kurê Mela Mihemedê Celalî ye. Salixdarê xwe û malbat wiha da nasîn:

“Ez qîza Şêx Resûl im. Hecî Şêx Resûl û Şêx Mihemed, ew jî kurê Şêx Ozman e, ew jî kurê Şêx Nebî ye, ew jî kurê Şêx Ozman e, ew jî kurê kurê Xanevdel e ku tirba wî li Îranê ye.

Mêrê min Hecî Brahîm kurê Mihemed Sidîq e, ew jî kurê Mela Mihemedê Celalî, ew jî kurê Xanevdel, ew jî kurê Şêx Nebî ye.

Bavê mêrê min Mihemed Sidîq û bavê min Şêx Resûl kurapên hev ên heq in. Kalikên me birên hev in. Xanevdelê kalikê Mela Mihemedê Celalî û kalikê min ê Şêx Ozman birên hev in.

Mêrê min Hecî Brahîmê kurê Mela Mihemed Sidîq, ji jina wî ya Sakî ye. Hê di zaroktiyê de diya wî ya Sakî miriye û ew êtîm maye, lîse xwendiyê. Hecî Brahîm di heyata xwe de qurîşê heram nexwariye, bêyî heqê dayî malê kesî nexwariye, peryên xwe neavêtine banqeyan. Gelekî xwestiyê ku here Farqînê û tirba kalikê xwe bibîne; lê nebûye nesîb. Herwiha Hecî Brahîm gelek mela û feqîhên ku li ber destê kalikê wî xwendine jî dîtine; bi wan re xeber daye.

Li gorî şecereyê em seyîd in û ji Iraqê hatine; ji silala Hezretî Fatimeyê ne. Her du kalikê me yên pêşîn du feqîh bûne ku ji Bexdayê hatine. Li wê derê, ango li Erebiştan û Iraqê qirkirina seyîdan hebûye û bi ser Îranê re hatine Bayîzde. Navê yekî Şaho û navê yekî Nebî bûye. Şêxên alîyê Tapyâ ji nesla Şêx Şaho ne. Em jî ji neseba Şêx Nebî ne. Ji kalikê min ê Şêx Ozman 5 kur mane: Şêx Brahîm, Şêx Salih, Şêx Resûl, Me`ruf Efendî û Mela Bekir. Kurapê wan ê heq Mela Mihemedê Celalî, kurê Xanevdel e û ew jî birayê kalikê min ê Şêx Ozman e.”

2. Agehiyên derbarê jiyana pêşîn a Mela Mihemedê Celalî de

Li gorî agehiyên salixdarê bav-kalên Mela Mihemedê Celalî pêşiyê li gundê Şêxuliya Bayîzde binecih bûne û paşê ji wir derbasî Bazîde bûne. Divê neyê ji bîrkirin ku ev seyîdên Bexdayê ji zilma hevniyadên xwe yên ereb reviyane û bi

meşa sedsalan gihiştine Bazîdê. Du delîlên vê agehiyê hene: 1. Xalanên Mela Mihemedê Celalî ji binemaleke seyîdan a arwasî ne; ew bajar bi bajar heta Bazîdê hatine, beşeke malbatê li Wanê cîwar bûye. 2. Kalikekî Mela Mihemed li Îranê hatiye definkirin ku diyar e malbat bi ser Îranê re hatiye Bazîdê. Salixdara me derbarê jiyana pêşîn a Melayî de van agehiyan dide:

“Bav-kalê me û Mela Mihemedê Celalî ji Bexdayê hatine; hinekî li gundê Şêxuliya Bayîzdê mane. Hinek erd û milkê wan li zozanên Sînegê jî hebûne. Bi qasî neh-deh salan li Sînegê jî mane. Mela Mihemedê Celalî, bi xwe kurê Hebîbe Xanimê yê ku ji binemala Arwasîyan e û ji Bayîzda Jorê hatiye definkirin.”

3. Destpêka perwerdehiyê:

Diyar e ku Mela Mihemed perwerdehiya xwe bi du astan de tamam kiriye: cara pêşîn xwendineke normal kiriye û zewiciye; paşê rastî rexneya malbatê hatiye û dîsa çûye xwendinê. Salixdarê derbarê xwendina wî de ev serpêhatî ji me re vegot:

“Mela Mihemedê Celalî çûye û di medreseyan de xwendiyê. Wexta ku ji xwendinê hatiye apê wî yê Şêx Ozman leq wî ve çûye û hinda Pira Belek ew hildaye. Wê hingê Mela Mihemed qîza apê xwe xwestibûye û zewicî bûye. Şêx Ozman jê re gotiye: “Mihemed, min digot ku tu dê bibî tiştêkî, tu nebûyî tiştêkî. Tu çima zewiciyî û nebûyî alimekî?” Li ser vê gotinê hêrsa wî tê, jina xwe dihêle, serê xwe hildide û duheyibe diçe. Paşê dîsa caw tê ku Mela Mihemed tê gund. Şêx Ozman dîsa li hinda Pira Belek derdikeve pêşiya Mela Mihemed. Wexta ku Mela Mihemed dixwaze destê wî ramûse Şêx Ozman wiha dibêje: “Estexfîrullah, êdî teze silala min bûye silale.” Mela Mihemed erebîzan, şêxê terîqatê û dersdar bûye.”

4. Zewaca duyem û taybetiyên vê jinê:

Mela Mihemedê Celalî di zewaca xwe ya duyem de keçeke xalanên xwe tercîh dike. Li gorî agehiyên salixdarê ev jina wî seyîd, xwenda û xwedan-keramet bûye:

“Paşê Xedîce Xanimê jê re dixwazin. Xedîce Xanim ji binemala Arwasî ye. Wexta ku Mela Mihemedê Celalî ji Bayîzdê çûye Farqînê, Xedîce Xanim miribûye. Dibêjin Xedîce Xanimê di ber sekeratê de gotiye: “Ez ê bimirim û hûn ê min li vê derê defn bikin. Zengîyekî zînan dê ji ber pîyê min derkeve. Heçî kesê ku vê zengiyê

li dereke xwe ya nexweş bixe, dê pak be. Heçî kesê nexweş û bayî, gava vê zengiyê li piştta xwe û milê xwe bixe, wê pak bibe.” Herwiha gotiye: “Heçî kesê ku bê ziyareta tirba min, însaallah Xwedê dê şifayê jê re bişîne.” Dibêjin zengî derketîye jî. Ev zengî heta dewra Mihemed Sidîq jî hebûye; paşê hatiye dizînê. Hinekan ji ser tirbê hildane û birine. Kes nizane kê biriye û çima biriye. Piştî ku winda bûye malbat pê hesiyaye; lê êdî ji dest çûye.”

5. Jiyana pirjinî û dersdarî

Dîsa li gorî van agehiyan Mela Mihemedê Celalî 4 jin anîne. Ji ber ku zewaca wî ya pêşîn ji aliyê malbatê ve xweş nehatiye dîtî, Melayî jina xwe berdaye û demeke dirêj dûrî malbatê ders xwendine. Balkêş e ku Mela Mihemed heta mirina Xedîce Xanimê hêwî neanîne ser jina xwe ya arwasî û pirjiniya wî piştî wê pêk hatiye:

“Navê jineke Mela Mihemedê Celalî, Têlî ye. Navê yekê Şekir bûye, ji Ortiliyê bûye, çar qîzê wê hebûne û kurên wê tunebûne. Xedîce Xanimê hêwiyên xwe neditine; hê berê miriye. Mela Mihemed Sidîq kurê Xedîce Xanimê ye.”

6. Cihê medreseya wî:

Van salên dawîn dewleta Tirkîyayê avahiyek li gundê Birnê Reş ava kiriye û navê wê daniye Medreseya Mela Mihemedê Celalî; lêbelê agehiyên ji malbatê bidestxistî nîşan didin ku Melayî li wî gundî û gundên din tenê melatî kiriye. Medreseya wî ya şexsî ku perwerdehiyêke sîstematîk lê daye di nava Bazîda Kevn bi xwe de bûye:

“Mela Mihemedê Celalî, heft-heşt salan li Bayîzdaxayê alimî kiriye, feqî dane xwendinê. Paşê hatiye Bayîzda Jorê; li wê derê jî bi qasî heşt-deh salan alimî kiriye. Medreseya wî li ser riya Keleha Behlûl Paşa bûye ku niha li şûna wê bostanên sebzeyan hene. Li gorî gotina gotiyan ji sed feqiyî zêdetir feqî xwedî kirine û hinek ji derveyî Bayîzdê hatine. Xêncî hinekên ji derve hatî, alim û feqîhên terîqetê yên Bayîzdê gişkan li ber destê Mela Mihemedê Celalî xwendine: Xelîfe Êsiv, Xelîfe Mihyedîn, Hecî Mihemedê Berekat, Şêx Seîdê Nûrsî... Wexta ku li Bayîzda Jorîn ders dane, van aliman li ber destê wî xwendine.”

7. Xwendekarê wî yên navdar û rikeberiya zanistî:

Di nava xwendekarên wî de du alim zêdetir derketine pêş: Xelîfe Êsivê Bazîdî û Seîdê Nûrsî. Heçî ku Xelîfe Êsiv e tevahiya pirtûkên xwe bi kurdî nivîsîne û li Bazîdê jiyaye; lê Seîdê Nûrsî li gelek welatan (Gurcistan, Nexciwan, Rûsya, Almanya, Awistîrya, Bulgaristan) geriyaye û dewleta Tirkîyayê ya ku li ser enqazên dewleta osmanî ava bûye bajar bi bajar ew surgûn kiriye, meytê wî jî diziye. Ji rikeberiya zanistî ya di navbera xwendekaran de diyar e ku hejmara wan zêde bûye û otokontrola wan xurt bûye:

“Wexta Seîdê Nûrsî hatiye Bayîzdê hinek feqîhan şikayetê wî li Mela Mihemedê Celalî kirine û gotinê: ‘Seîd tiştê xerab dike, winda dibe û bi şev diçe cihinan.’ Mela Mihemed gotiye wan: ‘Têkilî Seîdê min nebin.’ Paşê feqî dîsa xwe lê ditelînin û dizîka wî teqîb dikin. Dinihêrin ku Seîd diçe ser tirba Ehmed Efendî yê Xanî û di xeybê de jê dersê hildide. Paşê feqî vê yekê ji Mela Mihemedê Celalî re dibêjin. Mela Mihemedê Celalî dibêje wan: ‘Min ji we re negot ku têkilî wî nebin.’ Dibêjin Xelîfe Êsiv wê çaxê ji bo teberikê destê xwe daye ser devê Seîdê Nûrsî; paşê jî daye ser devê û wiha gotiye: ‘Ev merivekî bimbarek e ku hatiye nav me.’”

8. Sedema koçkirina ji Bazîdê ber bi Farqînê ve:

Mela Mihemed heta şerê Kirê Girîdaxê li Bazîdê jiyaye û pêşerojek ji bo serhildanê nedîtiye an jî jiyana ilmê tercîh kiriye:

“Wexta ku şerê Kirê Girîdaxê dest pê kiriye Mela Mihemedê Celalî bi rizaya xwe çûye Farqînê û tevî şer û serhildanê nebûye. Gotiye: “Serê me di bin dewletê de ye; eskerên wê di nava me de ne. Em nikarin eskerên wê jehrdadayî bikin û li hemberî wê rabin.” Lewre ji Bayîzdê çûne.”

9. Koça ji Bazîdê ber bi Farqînê û mirinê:

Di heyama şer de Mela Mihemedê Celalî biryar dide ku ji Bayîzdê here Farqînê. Ew bi xwe li wê derê dimire; lê hinek endamên malbatê pê re naçin hinek jî diçin û vedigerin:

“Ji ber ku av û hewayê Farqînê li wan nehatiye nexweş ketine gelek miriyên wan çêbûne; gelek zarokên wî li Farqîn mirine û navê yekî Fehîm bûye. Navê yekî

jî Mehsûm bûye û li wir miriye. Nizamedînê kurê wî û Hebîbe ya qîza wî fetilîne Bayîzdê. Jina wî ya Şekir jî fetiliye. Kurê wî Nizamedîn, qîza wî Hebîbe Xanim û jina wî Şekir li wir nemane, zivirîne Bayîzdê û ne li Farqînê lêbelê li Bayîzdê mirine. Nizamedîn 16 - 17 berî niha li Bayîzdê miriye.”

Di heyama mirina wî de kesên ku cinyazê wî şuştine rastî morên tarîqatê yên li ser pîlê wî yê rastê hatine. Agehiyên malbatê jî piştrast dikin ku Mela Mihemedê Celalî ne tenê alimek bûye; herwiha şêxê tarîqatê jî bûye:

“Wexta ku Mela Mihemed dimire, xeberê didine merivekî alim ê emîn ku were cinazê wî bişo û hilde. Ev alim feqîhên xwe dişîne ku Melayî bişon û hildin. Wexta ku feqîh vegeriyane alim dipirse: “We şuşt û hilda?” Feqî dibêjin: “Erê.” Dîsa pirsîye: “We ew şêx çawa dît?” Gotine: “Welleh, li ser pişta wî pênc heb morên terîqatê hebûne. Alimî gotiye: Wî, kul kete mala min! Min çima bi xwe ew neşûşt û teslîmî we kir?” Zemanekî malbatê gotiye ku ew dê herin, tirba wî bibînin; ha sibê herin, ha dusibe herin; lê heta niha hê jî kesek neçûye. Li gorî gotina gotiyan ku xeber dane binemala wî ya li Bayîzdê tirba Mela Mihemedê Celalî li gundê Heştder yan jî Heştan a Farqînê ye.

10. Kurê wî yê Mihemed Sidîq û berdewamkirina kevneşopiya medreseyan:

Di nava endamên malbata wî ya li Bayîzdê de tenê kurê wî yê Mihemed Sidîq dixwîne. Ew jî wekî bavê xwe hem dûrî serhildanên gel disekine hem jî dûrî wezîfeyên fermî yên dewletê.

“Wexta ku Mela Mihemedê Celalî çûye Farqînê kurê wî yê Mihemed Sidîq pê re neçûye; ew li Bayîzdê maye. Wê çaxê Mihemed Sidîq xort û zewicî bûye. Navê jina Mihemed Sidîq Têlî bûye û qîza Hecî Memduh e. Xêncî Bayîzdê Mihemed Sidîq li Şêxulî, Kotîz, Îdir û Elemiloyê maye. Derbasî Îranê bûye û dîsa vegeriyaye Bayîzdê. Wî li Îdir û Elemiloyê feqî dane xwendinê.”

11. Piştî Mela Mihemed Sidîq xebatên ji bo naskirina Mela

Mihemedê Celalî:

Piştî Mela Mihemed Sidîq, kevneşopiya ilmî ya malbatê radiweste. Hecî Brahîmê kurê Mela Mihemed Sidîq tenê lîse qedandiye; lê wekî nevîçirkê mirovekî alim û dîndar li pey şopa bav û kalên xwe ketiye. Derfetên wî çênebûne ku here Amedê û merzelê kalikê xwe bibîne; lêbelê him dil bijandiye ku here hem jî eqrebayên xwe teşwîq kirine ku herin, tirba kalikê xwe bibînin:

“Nav û nîşanên Mela Mihemedê Celalî li her dera dinê hebûne; naskirî bûye. Şecereyeke malbatê li cem Şerefedîn Eryilmaz e. Şerefedîn hinek xebat li ser kalikê xwe kirine û ji malbatê re gotiye: ‘Herin tirba wî bibînin.’ Lê mixabin heta niha ji malbatê kesek neçûye û merzelê wî nedîtiye.”

12. Berhem û bermaye:

Min li ba malbatê Quraneke gelekî bedew dît ku malbatê digot ew aydî Mela Mihemed bûye; lêbelê derfet çênebû ku berhemên wî yên heyî bibînim:

“Kitêbên Mela Mihemed li mala kurê wî yê Nizamedîn bûne. Ew niha li cem Ferîd in. Dibe ku zemanê Îsmet Înonu ji tirsan hinek kitêbên wî hatibin şewitandin jî; lêbelê Qurana wî gihiştiye roja îroyîn. Ev Quran, di afîrê dewêr de, li tewleyan hatiye veşartin. Wî çaxî Quran di tewleyan de li binê erdê vedişartin û giha li ser didane heywanan. Hinek hemayîlên wî hene ku li cem Hesên in. Malbat nizane bê ka ev hemayîl yên wî bi xwe ne, yan jî hinekan jê re nivîsîne. Du heb pirtûkên wî hebûne; navê yekê “Heyat’ul-Heywan e”. Pirtûkeke wî ya din jî hebûye. Ew her du jî li cem Hesên in.”

هیلموت فون مۆلتکه کوردستان دهدۆزیتهوه

ABSTRACT

Pherset Rosbeiani¹

Helmuth von Moltke discovers Kurdistan

The celebrated General Field Marshall Helmuth von Moltke was a captain in service of the Ottoman Sultan from 1835 to 1839. As the captain he was responsible for reorganization of the Ottoman army and he also took part in the fights against the Kurds in the east of the Ottoman Empire. In addition to the regular reports to his superiors in the General Staff in Berlin and the Prussian embassy in Constantinople he wrote a large number of letters to relatives and friends. The letters appeared in Berlin and were entitled „Unter dem Halbmond”.

This paper examines the circumstances in which these letters emerged and addresses questions about other correspondences of this kind which have not been published so far. The paper also examines deviations emerging from the content which manifest themselves in comparison with their official reports. Moltke was neither an orientalist nor a Kurdolog, but he described the issues as an attentive researcher with much sympathy for the Kurds who took part in the bloody campaigns. As one of the first in his time, he drew a large realistic picture of Kurdistan. A piece of land and people, which had a very unclear image in Europe at that time.

(1)

نوسین و لیکولینهوه له باره ی کورد و کوردستان بهزمانی ئەلمانی له ولاتانهی که به ئەلمانی

دهناخفن (Rosbeiani:2012:12) ترادیسۆنیکی زۆر کۆنی ههیهولهمیژه ،

ئهو بهرهمانه تا ئیستا زۆربهیان لهزمانی یهکهمهوه نهکراون بهکوردی و لیکۆلینهوهش لهم تیکستانه بهشێوهیکی ئەکادیمی نهبووه بگره لهواری میژوونوسیدا هیچ میژوونوسیکی کورد تا ئیستا رهنهه لهو سهراوانه نهگرتوه ، بهتایهتی نهگهر سهراوانه که نووسینی رۆژه لاتناسیک بیت ، خو نهگهر هی کوردناسیک بیت نهوه وهک تیکستیکی پیرۆز مامهله لهگهلا کردوه. بۆ تیگههیشتن لهو تیکستانه دهبیت لهژیانی ئەوکهسانه بکۆلینهوه که ئەو تیکستانهیان نووسیوه ههروها تیگههیشتن له سهردهمی نووسینی ئەو تیکستانه وبۆچی باسی کوردیان کردوه لهچ کۆنتیکستیکدا ئەوکارهیان کردوه، ئایا ئەو

¹ Pherset Rosbeiani is a lecturer at the University of Salahaddin (Erbil): rosbeiani@yahoo.de

كەسەى لەسەر كوردو كوردستانى نووسىووه خۆى لەوئى بووه يان هەر تەنھا زادهى خەيالى و دووتوى كىتىب بووه؟

لێره دا له بارهى بەرھەمەكانى هيلموت فون مولتكەدا لەسەر كورد ئێمە هەول دەدەين ئەوه روون بكەينەوه كه زروفي نووسيني ئەو تىكستانەى لەسەر كورد چى بووهو بۆچى نووسيني و نایا بەرھەمى ترى هەبووه لەسەر كورد؟ نایا مۆلتكه كوردناس بووه يا رۆژھەلاتناس ، بەرھەمەكانى چ بايەخىكيان ھەيه بۆ ميژووى كورد؟

هيلموت فون مۆلتكه ۱۸۰۰-۱۸۹۱ مارشالى سوپای ئەلمانى سەردەمى مەملەكەتى پרוيسيا دوايش ئەلمانىاي قەيسەرى كەسايەتییكى ديارى ميژووى ئەلمانىايە، يەكێك بووه له دامەزرێنەرانى ئەلمانىاي قەيسەرى لەگەل ئۆتو فۆن بيسمارك و ئالبەرېشت فۆن رۆن

مۆلتكهخۆى بەرچەلەك ئەلمان بوو ماوەيێك له دانيمارك ژياووه هاولاتى ئەوئى بووهو لەوئى قوتابخانەى سەربازى خویندوووه و دوايى ھاوووه بۆ ولاتى پרוيسيا لەوى خویندنى تەواو كردوووهو زۆر بلیمەت بووه لەبوارى نەخشەى توپوگرافى و لایەنى ستراتيژى سوپایى كه سەرنجى گىنيزالەكانى سوپای بۆ لای خۆى راکيشا، دواى نووسيني بابەتییكى سەربازى لەبارەى ھىزى دەريايى دانيماركەوه ، وەزىرى جەنگى پרוيسى نامەيێك بۆ مەلىكى پרוيسيا فریدريشى سێھەم دەنیریت و داوادەكات كه پلەى بەرزبكریتەوه و ئىجازە بدریت بۆ دیراسەكردنى لایەنى ستراتيژى چەند ولاتێك ئەوه بوو چوو بۆ برېسلاو (پۆلونیای Arndt:2008:405) (. ئیستا)، قییمنا و دوايى رۆمانیا و گەيشتە ئیستانبول

دواى گەيشتنى بە ئیستانبول چاوى بە خوسرەو پاشا سەرعەسكەرى سوپا و وەزىرى جەنگ دەكەوێت و دوايىش سولتانى عوسمانى، سولتان محمودى دووهم و خوسرەو پاشا زۆر سەرسامى سوپای پרוيسيا دى كارامانى(يان لەبارەى سوپای Arndt:2008:34)بوون چونكه پىشتركتیى گىنیرالى فەرنسى پרוيسیەوه خویندبووه

لەگەل ھاىتى سولتان محمودى دووهم (۱۷۸۵-۱۸۳۹) بۆ سەر دەستەلات له ۱۸۰۸، دەولەتى عوسمانى گرتى زۆرى ھەبوو، پىشتر له ۱۷۹۸ كه ناپۆليون مىسرى داگیرکرد و دوايى بەشێك لەسوریا و شورشى سەربەخۆيى یونان ۱۸۲۱ و میلەتانى ترى بەلكان داگیرکردنى ناوچەى بیسئارابیان و دۆناو لەرۆمانیا تا ئەدیرنە ھاىتى نزیك ئیستانبول تەنانت سولتان خوى ئامادەكردبوو بۆ راكردن بو ئەنادۆل ئەوهوھوو كه رىكەوتنى ئەدریانۆپیل ۱۸۲۹ بەیارمەتى پרוيسيا تاجى سولتانى پاراست

(Arndt: 2008:9)

جگە لەوه لەناوبردنى یەنچەر یەكان له له ۱۸۲۶ و كوشتنى ھزارەھا لىيان واىکرد كه سوپای دەولەتى عوسمانى زۆر بپھیزبیت و سولتان زیاتر موچیر بیت لەسەر ریفورمى سەربازى بەیارمەتى ولاتانى ئەوروپى بەتایبەتى پרוيسيا دەولەتى عوسمانى له ئەورپا و زۆر خاكى لەدەست دا و له بەشەكانى ترى دا مەترسییكى تر سەرى ھەلداوو ئەمىش محمد على پاشای مىسر بوو كه دەستى بەسەر مىسروسوریا و حىجاز و مەكەومەدینەدا گرتبوو و له سالى ۱۸۱۱ تا ۱۸۳۹ مەترسییكى ھەقیقى بوو لەسەر وجودى دەولەتى عوسمانى ئەگەر سوپای روسیا و یارمەتى زلھیزمەكانى تر نەبوايه بۆ جارى دووھەم له ۱۸۳۳ (Arndt: 2008:25)ئیستانبول دەگیرا

رووسیا ئەوکارە کرا چونکە روسیا پەيوەندی خزمایەتی لەگەڵ فریدریشی سێهەمدا هەبوو ، مۆلتکە لەوئ مایهوه سێ مانگی بۆ درێژ کرایه و دوایی شەش مانگی دی تا شاندى دووم هاتن سالی ۱۸۳۷ (Wagner: 1893:93).

شاندى دووم لەسەر داواکاری سولتانی عوسمانی بوو هەر چەندە دیسان نەمسا رازی نەبوو بەلام بەوه رازی کرا که ئەفسەری سوپای عوسمانی بنیرن بۆ قییهنا و لەوئ مەشقیان پێبکریت، له کۆتایی مانگی (۸) ی سالی (۱۸۳۷) فریدریش لیۆپۆلد فیشەر که (پسپۆر بوو له سوپای پیاده) لەگەڵ کارل فرایهیر فۆن فینکه که هاوێتمان بوو ئەندازیاری سوپایی و هاینریش فۆن میلباخ گەیشتنه ئیستانبول . ئەفسەرەکانی پرۆیسی پایه پلهیان لەهەردوو ولاتدا وەک خوی مایهوه موچهشیان لەهەردوو ولات وەردەگرتەهروه ها بۆیان نەبوو بەهیچ شیوهێک خۆیان لەسیاسەتدا هەلقورتینن ، بۆنونه مەملانی نیوان دەولەتی عوسمانی و پاشای میسر، دەبوايه نمونهی کەسانی لەخۆ بردوو و سەرراست و بەئەمەگ بن . (Moltke:1892:143).

یهکەم کاری مۆلتکه بۆ سەر عەسکەری سوپای دەولەتی عوسمانی، بریتی بوو له بیرخەره مەینیک بەناو نیشانی (دەروازینیک بۆ پاسەوانی نیشتمانی پرۆیسی لەتورکیا) کەبریتی بوو له دامەزراندن و بەسیتیم کردنی پاسەوانی نیشتمانی و دانانی نەخشەیی توپوگرافی بۆ ئیستانبول و دەورووبەری و ناوچهی هەره ها چوو بۆ ناوچهی دەرهێنیل بۆ قایمکردنی شیوازو (Arndt: 2008 : 40). بۆسپورۆس چونیەتی بەرگری کردن لێی.

دوایی چوو بۆ ئاسیای بچوک و بەشی ئەوروپی تورکیا و رۆملی و دەریای ڕەش و بولگاریا و دۆبۆرچا، مۆلتکه زۆر بیرخەره موهو کاری توپوگرافی کرد ئەو کارانەیی چەند کەس تێی گەیشت چەند پەیره موهو کرا چەند کەلکی هەبوو؟ بێگومان وەک هیلموت ئاریندت دەلی کەلکی هەبوو بەلام ئەگەر بۆ عوسمانیەکانیش (Arndt: 2008:42). نەبیت بۆ نووسەری بابەتەکه کەلکیان هەبوو واته مۆلتکه

یهکێک له ئەرکەکانی مۆلتکه ئەوهبوو که ناو به ناو راپۆرتیک بنوسیت بۆ خەسره موه پاشا و گراف کۆینگسمارک که نیردراوی مەملەکتی پرۆیسیا بوون له ئیستەنبۆل , دەسنووسی راپۆرتەکان پێش ئەوهی بینیرن بۆ کونسولی پرۆیسی له ئیستەنبۆل رەشنووسی راپۆرتەکهی دەنارد بۆ فینکه لەگەڵ ئەودا باسی له ئاستەنگ و گرتەکانی خۆی دەکرد و که دەهاتنه ریی له کاتی کاردا

(Moltke: 1892:143)

سوپای عوسمانی لهو سەردەمەدا زۆر شپرزە بوو ئەمه رای ئەفسەرە پرۆیسیەکان بوو به تاییەتی مۆلتکه دەیگوت

سوپایەکه له شیوهی سوپاکانی ئەوروپا سەربازەکانی چاکەتی رووسی و سیستەمی فەرەنسی و چەکی بەلجیکی و کلای تورکی و زینی هەنگاری و شمشیری ئینگلیزیان هەیه ، مەشقیانەریان له هەموو دونیاوه بۆ هاتوو

(Wallach:1976:26)

سالی ۱۸۳۸ مۆلتکه موئلباخ هەردوو ئەفسەری پرۆیسی فەرمانیان وەرگرت که بچن بگەن بە سوپای تۆرۆس که مەلبەندی سەرەکیان لە دیار بەکر بوو، حافظ پاشا داوای لیکردن که رینگاو باری ستراتیژی بۆ ناو سوریا شی بکەنەمو زانیاری کۆبکەنەمو، چیاکانی تۆرۆس و رینگاوانی تاقی بکەنەمو ئیتر مۆلتکه دەکوئیتەناو شەری کوردان و کوردستان دەدۆزیتەمو

لە رینگای سامسۆن و سیفاس مۆلتکه گەیشته مالاتیا که دەسپێکی هێرشێ تورکان (بۆ سەر میسرێهکان) دەبوایه لەویوه بێت، لە ۱۸۳۸/۳/۲۸ داوای ۶۵ کاتژمێر بەسواری ئەسپ مۆلتکه گەیشته ماراش و بە بێهسنێ تا ئایدیهمان بەجادهییکی چاکدا رویشت و داوایی بەو شۆنێنەدا تێپەری که رینگای تیا نەبوو لەسەر چاوهی فورات که لە بەرزایی چیاکانەمو هەلەدەقولا، لیکۆلینەمو لە ریزموی فورات بۆ لای خواره وە تا ناوچەیی بیرمچک کرد، هەروەها هەموو ئەوشوئینانەیی دیاری کرد که بواری پەڕینەمو تیدا هەبوو

(Arndt:2008:43)

، لە ۸ ی ئەپریل گەیشتهمو دیار بەکر که مەلبەندی سەرەکی سوپای تۆرۆس بوو لە سەر دیجلە داوای ئەوه بەروباری دیجلەدا شۆر بوو موه تا موسل

(علی: 2013)

و لەوی وە چوو بۆ ناوچەیی شەنگال و سەحرای میسۆپاتامیا و گەر اوە بۆ لای حافظ پاشا ئەمجارەیان بۆ لەناوبردنی دوا راپەڕینی کوردان دەبوایه حافظ پاشا لەسەرەتای مانکی مایس سێ هەزاروو پینجسەد کەس دژی سەعید بەگ کۆبکاتەمو، بۆ کۆکردنەمو زانیاری مۆلتکه دەبوایه لەگەل چەند کەسێکی کەم بچیتە نزیک قەلای سەعید بەگ کەموک هیلانەیی باز بوو، دەبوایه وینەییکی بۆ بکیشیت و داوای چەند رۆژێک قەلاکەگیرو تیکدراو سەعید بەگ خۆی دا بەدەستەمو

(Arndt:2008:43).

داوای ئەوه مۆلتکه کاری ئەوه بوو لە هەموو شەڕەکانی سوپای تۆرۆسدا بەشدار بێت بەتایبەتی تا ۱۸۳۹ هەموو هێرشەکانی دژی میرە کوردەکان بوو، لە شەری ناوچەیی چیاکانی کارپون و لەهەموو هێرشەکان دژی کورد بەشداربوو راپۆرت و نامەو نەخشەیی لەبارەیانەمو کیشاوه و کاری مۆلتکه بوو که رینگای کورت و ستراتیژی بدۆزیتەمو بۆ گەیانندی نازوقەو سەرباز بۆ سوپای تاورۆس بۆ نمونە ۱۵۰۰ کم رویشت تا رینگا بۆ حاجی عەلی پاشا بدۆزیتەمو تا لە قونیا تا بگەن بە سوپای تۆرۆس

سوپای تۆرۆس نیوهی لەکورد پیکهاتبوو و زۆر میری کورد که میرنشینیان داگیر دەکرا داوایان دەکرد که ببن بە لایەنگر و رەعیەت لە دەولەتی عوسمانیدا و زۆرجاریش قبول دەکران و دەبوونە بەشێک لەسوپای عوسمانی و هێرشیان دەبرده سەر میرەکانی تر، بۆ نمونە فەدیهان بێی

(Arndt:2008:44)

لەسەرەتای سالی ۱۸۳۸ سوپای عوسمانی لە ژێر سەرکردایەتی (کورد محمد بێی) لە دژی سەعید بێک که میریکی کورد بوو قەلای سەعید بەگ (سەعید قەلای) گرتیان و خاپوریان کرد و سەعید بێک لەو شەڕەدا خۆیدا بە دەستەمو، مۆلتکه لەو شەڕە بەشدارێ کرد وەک ئەفسەریکی تۆپخانەیی سوپا، لەم شەڕەدا (فەدیهان بێی) کەمیریکی کورد بوو یارمەتی سوپای عوسمانی دەدا بۆ گرتنی قەلای میریکی

تری کورد، به‌شداری کردنی ئەم میره کورده له دژی میریکی تری کارێک بوو که مۆلتکه لێی
تێنهده‌گه‌یشت

مۆلتکه وه‌ک له نووسینه‌کانی دهرده‌که‌وتیت ، زۆر به‌ وریاییه‌وه ئاگاداری بار و گوزهرانی کورده‌کانیوه
و زۆر جار به‌زه‌یی به‌ بارودۆخی ئەواندا هاتوته‌وه ، ئەو که‌سێک بووه که هیچ کات بی به‌زه‌ییانه‌ی
(سه‌یری نازارمکانی کورده‌کانی نه‌کردوه) .

چهند نموونه‌یێک له‌ شیوازی باسکردنی هێرشه‌کانی سوپای عوسمانی بۆ سه‌ر کوردستان، یه‌که‌م رووداو
که‌ مۆلتکه به‌شداری تیدا کرد ، راپه‌ڕینی (سه‌عید بێک) بوو له‌ سالی (۱۸۳۸) کاتیک که‌ سه‌عید بێک
له‌گه‌ڵ (۲۰۰) که‌سدا له‌ قه‌ڵاکه‌ی خۆی گه‌مارۆ درابوو مۆلتکه دهنووسیت

له‌ پینجه‌م شه‌وی گه‌مارۆدانه‌که‌دا چوم بۆ نزیک قه‌ڵاکه‌ی کورده‌کان ، که‌ ره‌شید پاشا پینشترده‌ستی (
به‌سه‌رداگرته‌بوو ..... ره‌شید پاشا تۆپه‌کانی له‌سه‌ر پشته‌ی ووشت هه‌نگرتبوو ، هه‌روه‌ها له‌ ریگی
رووباری دیجله‌وه‌ گواستویه‌وه ، که‌ بۆ ماوه‌ی (۴۰) شه‌وی له‌ دووره‌وه‌ گه‌مارۆی قه‌ڵاکه‌ی دابوو ،
له‌ کۆتاییدا (فه‌دیهان به‌گ) خۆی دا به‌ ده‌سته‌وه‌ و داوای کرد که‌ بێت به‌ ره‌عه‌تی ده‌وله‌تی
عوسمانی و له‌گه‌ڵ پیاوه‌کانی به‌شداری کرد له‌ هێرش بردنه‌ سه‌ر میره‌ کورده‌کان (سه‌عید بێک) ،
وه‌ک پاداشتیکی پله‌ی (میرنالیی) بێ به‌خه‌شرا له‌ فرقه‌یه‌کی سوپای عوسمانی ، ده‌بوايه‌ نه‌و سوپا
خۆی دروستی بکات ، فه‌دیهان بێی و ژماره‌یه‌کی زۆر له‌ پیاوه‌کانی نیستا و به‌شداری ده‌کات
له‌گرتنه‌وه‌ و هێرش کردنه‌ سه‌ر سه‌عیدبه‌گ ، سوپای کورده‌کان له‌ نیشانه‌ شکاندا زۆر کارامه‌بوون هه‌ر
چهنده‌ چه‌که‌کانیان زۆر کۆن بوو ، ئەمان به‌ رۆژ له‌ ژێر تاشه‌ به‌رده‌کان خۆیان مه‌ڵاس ده‌دا ، به‌ شه‌و
هێرشیا ده‌برد و خۆیان له‌ هه‌موو شوینیکی ده‌شارده‌وه‌ و سه‌ری هه‌ر دوژمنیکیان بدیتایه‌ یه‌که‌سه‌ر
ته‌قه‌یان لێ ده‌کرد ..... ئەم قه‌ڵایه‌ تۆپی نه‌بوو به‌لام چه‌کی فال بوشه‌ که‌ چه‌کی کۆنی نینگلیزی بوو
(که‌ پینان ده‌گوت (موسکیته) لایان بوو که‌ زۆر کاریگه‌ر بوو

کاری مۆلتکه له‌م شه‌ره‌دا ئەوه‌ بوو که‌ تۆپه‌کان و چه‌که‌کانی له‌ شوینی تاییه‌ت دابی بۆ ئەوه‌ی دوور بێ له‌
چه‌کی موسکیتی کورده‌کان ، له‌ باسی شه‌ر له‌گه‌ڵ کورده‌کان مۆلتکه ده‌لی

(دوژمن زۆر نه‌فه‌س درێژ بوو ، شه‌ریکی باشیان ده‌کرد ، کاتیک نیمه‌ تۆپه‌کانمان ناراسته‌ ده‌کردن و
شوینی مه‌به‌ستمان نه‌ده‌پیکا ، ئەوان هاواریکی دلخۆشیان لێ به‌رز ده‌بویه‌وه ، به‌لام کاتیک
(نامانجه‌کانمان ده‌پیکا ، ئەوان به‌ چه‌که‌کانیان وه‌لامیان ده‌داینه‌وه

(Moltke:2008:286) .

له‌م شه‌ره‌دا تورکه‌کان تا (۹ - ۵ - ۱۸۳۸) هه‌چیان بۆ نه‌کرا به‌ بۆردومان کردنی قه‌ڵاکه‌ی سه‌عید بێگ
، مۆلتکه ویستی میتۆدی سه‌ده‌کانی ناوه‌راست له‌ روخاندنی دیواری قه‌ڵاکه‌دا تاکی بکاته‌وه ، چهند
که‌سێکی نارد بۆ ژێر دیواری قه‌ڵاکه‌ ، که‌ خۆیان به‌ قه‌ڵانگی دارین پاراست بوو ، کۆنیکیان له‌ دیواری
قه‌ڵاکه‌ دروست کرد و پریان کرد له‌ باروت ، که‌ ده‌بوايه‌ دواتر بیه‌تینه‌وه ، کاتیک ئەوان خه‌ریکی ئەم
کاره‌ بوون ، ئەو کوردانه‌ی که‌ یارمه‌تی سوپای ده‌وله‌تی عوسمانیان ده‌دا ، به‌رده‌وام ته‌قه‌یان له‌ قه‌ڵاکه‌
ده‌کرد ، ئەم میتۆده‌ی که‌ مۆلتکه به‌کاریه‌تیا زۆر کاریگه‌ری هه‌بوو ، توانیان دیواری قه‌ڵاکه‌ بروخینن ،
کورده‌کان که‌ سه‌یریان کرد و زانیان چیتر ناتوانن به‌رگری بکهن ، ئەوه‌ بوو خۆیان دا به‌ ده‌سته‌وه‌ له‌ (
۱۸۳۸ - ۵ - ۱۲) .

پاشا پیشوازی له دوژمنه‌که‌ی کرد له ناو ره‌شمالنیکی گه‌وره‌دا , سه‌عید بێک که میری قه‌لاکه بوو (خوی به‌ده‌سته‌وه‌دا , داوای به‌زه‌یی نه‌کرد , به‌لکو داوای کرد ببیت به ره‌عیه‌تی ده‌وله‌تی عوسمانی , سه‌عید بێک پیاویکی بالابه‌رز و ریک و بێک و جوان بوو , چاوه بچوکه‌کانی له کاتی کۆبونه‌وه‌دا (ده‌ره‌وشانه‌وه , له کاتی‌دا دم و چاوی زۆر نارام بوو

داوای ریکه‌وتن سه‌عید بێک و نه‌وانه‌ی نه‌سیر بوون نه‌کوژران به‌لکو ره‌وانه‌ی نیستانبوۆل کران بو تیکه‌یشتن له پعیه‌ندی نیوان کورد و تورک که چون بووه , مؤلتکه باس له , (Moltke:2008:293) رووداوێک ده‌کات له کۆتایی نامه‌که‌یدا ده‌لێت

(له ژیر ده‌رگای کۆشکه‌که‌دا کوردیک به‌رانبه‌رم هات , که براهه‌ی به برینداری به کۆلیه‌وه بوو , برینداره‌که گولله‌یه‌که به‌ر قاچی که‌وتیوو , به چاوی به فرمیسه‌که‌وه داوای یارمه‌تی لیم کرد بو برا برینداره‌که‌ی , چونکه ماوه‌ی (۷) رۆژ ده‌بوو براهه‌ی به‌م نازاره ده‌تلایه‌وه , منیش داوای دکتوری سوپام کرد که دکتوره‌که تورک بوو , که هات ووتی نه‌مه کورده , چهند جارێک نه‌وه‌ی دووباره کردوه که نه‌مه کورده , به ده‌نگینی به‌رز هاواری ده‌کرد , وه‌ک نه‌وه بوو که پیم بلێت بو تیناگه‌ی که داوای (Moltke:2008:295) (شتتیکی وا سه‌یر له من ده‌که‌یت

داوای داگیر کردنی قه‌لاکه‌ی کورده‌کان , حافظ پاشا نامه‌یه‌کی سوپاسگوزاری بو مؤلتکه نارد

(2)

مؤلتکه سالانێک له تورکیا بوو بینگومان زۆر که‌لکی لی بینی , چونکه به نه‌کتیفی به‌شداری له شه‌ره‌کانی ده‌وله‌تی عوسمانی و هه‌روه‌ها زۆر لایه‌نی توپوگرافی شاره‌زا بوو له‌وی , زۆر له تیوری یه سه‌ربازیه‌کانی له‌ویدا تاقیکرده‌وه نه‌مانه سه‌ره‌تای نه‌وه‌بوون که داوایی وه‌ک جه‌نه‌رانیکی ناودار له سوپای پرۆیسی رۆلی هه‌بیت , له لایه‌کی تره‌وه مؤلتکه وه‌ک نووسه‌ریکی ناودار له هه‌موو مه‌مله‌که‌ته‌کانی ئه‌لمانیا ناوی ده‌رکرد نه‌وه بوو له سالی ۱۸۴۱ کتیبینی چاپ کرد به ناویشانی (چهند نامه‌یه‌که له تورکیاوه) که بریتی بوون له‌ی نامانه‌ی که بو خیزان و هاوری‌کانی نارده‌بوونی ,

کارل ریتس مامۆستای خوی , نه‌م کتیبه‌ی ئاماده‌کرد بو چاپ و بلاوی کردوه . (Kolbe:1991:1)

له‌م کتیبه‌دا ده‌رکه‌وتیت که مؤلتکه نووسه‌ریکی زۆر به‌توانا و به شیوازیکی نه‌ده‌بی زۆر به‌رز نه‌و نامانه‌ی نووسی بوو , هه‌روه‌ها بلیمه‌تی نه‌و له بواری سه‌ربازی و بیرکردنه‌وه‌کانی ده‌ره‌به‌ره‌ی ده‌وله‌تی عوسمانی که به‌هایه‌کی زۆر به‌رزی هه‌بوو له لای خه‌لکی

پسپۆر

نامه‌کانی مؤلتکه له راستیدا هه‌مووی نامه‌ نه‌بوون به‌لکو هه‌ندیکیان راپۆرتی سه‌ربازین به‌واتاییکی دی نه‌و کتیبه‌ی که نامه‌کانی مؤلتکه‌ی له‌خۆ گرتوه بریتیه له هه‌لبژاردیه‌یک له له‌هه‌رشیفیکی زۆر گه‌وره‌تر , نه‌وه‌ی ئیمه له‌به‌ر ده‌ستمانه‌ ته‌نها نه‌وه‌یه‌که له‌ده‌وله‌تی پرۆیسی دا ئیزن دراوه چاپ بکریت نه‌گینا و نه‌م تیکستانه وه‌ک نه‌ینی سه‌ربازی سه‌یر کراوه و له‌لایه‌کی تره‌وه مؤلتکه له‌یه‌که‌یک له‌نامه‌کانی کۆتاییدا (۱۸۳۹/۷/۱۲) ده‌نووسییت ؛

کاتیک که نامه‌کانی مۆلتکه ده‌خوینیتو له‌هیچ شوینیکدا باس له بهدرخان پاشا میری بۆتان ناکریت تهنه (ناوی فهدیهان بیی) دیت که مهبهست له بهدرخان پاشایه، ده‌بیت هوی چی بیت که بهدرخان پاشا لای مۆلتکه وابه بایه‌خ و گرنگیه‌وه باس ناکریت؟ ئه‌مه مانای ئه‌وه نیه که بهدرخان و مۆلتکه یه‌کتریان نه‌دیوه ، به‌لکو ناوی فهدیهان بیی زۆر نزیکه له بهدرخان نویسی ناوی بهدرخان تهنه هه‌له‌یه‌یکی ئیملاویه، به‌لگه‌ی تریش هه‌یه‌که فهدیهان بیی ی که‌لای احمد بۆته وهدیع خان(خواجه2013:320)

به‌لام میولباخ که ئه‌ویش وه‌ک مۆلتکه موسته‌شار بووه و زۆر جار پیکه‌وه کاریان کردوه له‌نوسینه‌کانیدا (به‌ناوی (بهدرخان بیگ) ناوی ده‌هینیت (Wagner:1893:100)

له‌وانیه بهدرخان به‌گ ئه‌وکاته میریکی بچوک بو‌بیت و هیشتا خوی پی نه‌گه‌یانده‌بیت چونکه مۆلتکه تا سالی ۱۸۳۹ له کوردستان بوو و دواى شه‌ری نزیب (نویسیین) کوردستان و تورکیاشی چی هیشتا ، هویکی دی مۆلتکه موسته‌شاری حافظ پاشا بووه و پینستر بهدرخان به‌گ له‌گه‌ل رشید پاشا جه‌نگاه‌وه دواى مردنی رشیدپاشا حافظپاشا کراوه به‌ فهرمانده‌ی سوپای تورۆس و ئه‌وکاته بهدرخان به‌گ له‌گه‌ل سوپای عوسمانی بووه تا شه‌ری نزیب ، ته‌نانه‌ت وه‌ک باشی بوزق بووه له‌گه‌ل سوپای عوسمانی کاتیک که هیرشه‌کر اوته سه‌ر قه‌لای سعید به‌گیش

(Moltke:2008:298)

و له‌دواى گه‌رانه‌وه‌ی مۆلتکه بهدرخان به‌گ به‌شیکی زۆری کوردستان ده‌خاته ژیر حوکمی خویه‌وه (اسکندر:2008:210)

لیستی به‌ر هه‌مه‌کانی که‌تایه‌تن به‌کورد بریاین له‌نامه‌کانی له‌نیران سالانی ۱۸۳۸-۱۸۳۹ و وتاری خاڤ وگه‌لی کوردان که له‌رۆژانه‌ی ئاوغسبۆرگه ئه‌لگه‌مانیه بلاویکرده‌وه سالی ۱۸۴۱ واته دواى گه‌رانه‌وه‌ی بۆ ئه‌لمانیا، جگه له‌وه وتاری تریشی بلاوکرده‌وه که‌تایه‌ت بوو به‌ر هوشی ده‌وله‌تی عوسمانی و رۆژه‌لات بۆ نمونه ئه‌لمانیا و فه‌له‌ستین و رشید عزت و بایی عالی و تا سالی ۱۸۴۴ کۆمه‌لیک وتاری (Moltke:1892:288f) بلاوکرده‌وه

، ئه‌مه جگه له‌ نه‌خشه‌و راپۆرت و دواراپۆرتی له‌سه‌ر کارکردنی له‌ده‌وله‌تی عوسمانی (Arndt:2008:39)

و وه‌لامدانه‌وه‌ی نامه‌یه‌کی کوریکی بهدرخان پاشا له‌باره‌ی به‌شداری کردنی بهدرخان پاشا له‌شه‌ری (Niewöhner:1983:135) نزیب دا له‌سالی ۱۸۸۶

سرووشتی باسکردنی کورد لای مۆلتکه له‌سیاقی کاری سه‌ربازیدا هاتوه واته ده‌بیت ئه‌وه بو‌تریت که مۆلتکه نه‌ کورد ناس بووه نه‌ رۆژه‌لاتناس هه‌روه‌ها ئه‌و کوردی به‌ ریکه‌وت دۆزیوته‌وه به‌مه‌به‌ست نه‌چوه له‌سه‌ر کوردان بنوسیت له‌نامه‌کانیدا ، ئه‌مه هه‌یچ له‌ میسداقیه‌ت که‌م ناکاته‌وه

کورد بۆ مۆلتکه بابته‌یک نه‌بووه که به‌به‌رده‌وامی له‌سه‌ری بنوسیت ئه‌وته‌نه‌ها که‌پنویه‌ست بوو باسی کوردی کردوه ئه‌گینا دواى سالی ۱۸۴۱ هه‌یچی تر باسی کوردی نه‌کردوه تهنه‌ها وه‌لامی نامه‌یه‌کی کوری بهدرخانی داوه‌ته‌وه له‌ وه‌لامی نامه‌یه‌کی که‌نایا باوکی (بهدرخان پاشا به‌شداری بووه له‌شه‌ری (Niewöhner:1983:135).

(3)

دوای نامه‌کانی گرنگترین بهر هممیک که مۆلتکه بهمه‌به‌ست و به‌دلی خوی و بیستویه‌تی باس له‌کوردان بکات وتاره‌که‌یه‌تی به‌ناونیشانی خاک و گه‌لی کوردان که‌له‌ سال‌ی ۱۸۴۱ بلاوی کرده‌که له‌یه‌کێک (Moltke:1841:121). له‌روژ‌نامه به‌ناوبانگه‌کانی ئه‌لمانای ئه‌موکاته

ئه‌گه‌ر بپرسین بۆچی له‌م کاته‌دا ئه‌م وتاره‌سه‌ر کورد دهنووسیت له‌وانه‌یه وه‌لامه‌که‌ی وا ئاسان نه‌بیت، به‌لام له‌وانه‌یه وه‌لامه‌که له‌ په‌رگرافی یه‌که‌مه‌دا بێت مۆلتکه وا ده‌ست پێده‌کات

دنیانیم له‌ راستی نه‌و هه‌واله‌ی که ده‌لێت وا دیسان راپه‌رینه‌ی نۆی له‌کوردستان سه‌رپه‌له‌داوه ، (نه‌مه له‌کاتیکدایه که چوار زله‌یزه‌که‌ی نه‌وروپا دیسان به‌ده‌ست تیه‌وردانیان وایانکرد که (ده‌وله‌تی تورکی) رێک بخه‌نه‌وه وگرفتی نه‌مینیت ، نه‌مه وای له‌ چاودێرانی نه‌م تراژیدیایه‌ی رۆه‌له‌اته کردوه که نه‌م هه‌واله‌یان لاسه‌یر بێت. له‌ راستیدا نه‌م راپه‌رینه له‌ نه‌جای نه‌و ده‌ستیه‌ردانه‌یه له‌و ناوچه‌یه، له‌گه‌ل ده‌ستپیکردنه‌وه‌ی شه‌ری نزیپ سوپای پادشاه (سولتانی عوسمانی) به‌حال توانی سه‌رکه‌وتن به‌ ده‌ست به‌ینیت، به‌لام قه‌ت میله‌تی کورد نه‌چوه‌ ژیر حوکمی عوسمانیه‌کانه‌وه، چیا‌یی وا به‌ ئاسانی کونترۆل نا‌کرین باشتره هه‌روازیان لی به‌ینیت، نیستا، له‌کاتیکدا که‌وا بۆمبێ نه‌مسایی و نینگلیزی وایانکرد که ده‌ستی (باب‌العالی) بگات به‌ کوردستان، نا له‌م کاته‌دا یه‌که‌ عوسمانیه‌کان وه‌ک هه‌مووچار، داوای باج و سوخره و پاره و پیاو له‌ کورد ده‌که‌ن، نه‌مه‌یه وا ده‌کات که زوو یا دره‌نگ (Moltke:1841:121) ..... راپه‌رین به‌ر بابیت

به‌ سه‌رنجدان له‌م تیکسته‌ی سه‌ره‌وه‌ی مۆلتکه بۆمان دهرده‌که‌وت که مۆلتکه باس له‌راپه‌رینی به‌درخان پاشا ده‌کات له‌ دیسان لێره‌ش ناوی ناهینیت، نه‌و وتاره‌ی له‌سال‌ی ۱۸۴۱ نووسیه‌وه که ده‌یانویست محمد علی پاشای میسر ته‌نها له‌میسر جینگیر بکه‌ن و به‌هیزی چه‌ک و دیپلوماتی له‌سوریا و تورکیا و ده‌ریای ناوهر است ده‌ری بکه‌ن به‌رامبه‌ر به‌ مانه‌وه‌ی حوکمی میسر له‌ناو بنه‌ماله‌مه‌یدا

مۆلتکه ده‌یه‌هویت وه‌ک که‌سێکی شاره‌زاییت بۆ نه‌و زله‌یزانه‌ی که له‌ کۆنگره‌ی لندن کۆبوونه‌وه له‌و کاته‌دا و پێان بلێت من خۆم به‌شداریم له‌ سه‌رکو‌تکردنه‌ی کورداندا کردوه بۆ ده‌وله‌تی عوسمانی هێچ که‌س ناتوانیت خه‌لکی چیاکان بخاته ژیر رکیفی خۆیه‌وه، پێویست ناکات چیتر ده‌ستیه‌ردان له‌روژه‌لات بکه‌ن. بۆ سه‌رکه‌وتنی ده‌وله‌تی عوسمانی پێویست به‌وه ناکات خۆینی تر برژیت

هه‌روه‌ها به‌نسبه‌ت به‌درخان پاشاوه دوای دۆرانی شه‌ری نزیپ راکردنی سوپای عوسمانی ته‌ناوت مۆلتکه دوای نه‌و شه‌ره‌ تورکیا جێ ده‌هینیت و ده‌گه‌رینه‌وه ئه‌لمانیا، به‌درخان پاشا نه‌مه به‌ هه‌لێک ده‌زانیت و به‌شیکێ زۆری کوردستان ده‌خاته ژیر حوکمی خۆیه‌وه له‌مار دینه‌وه تا ده‌ریاچه‌ی ئورومیه، هه‌روه‌ها میره‌کانی هه‌کاریش هاتنه‌وه سه‌ر ناوچه‌کانی خۆیان و له‌گه‌ل به‌درخان پاشا (209:2008: اسکندر) یه‌کیان گرتبوو

به‌کورتی ده‌بیت کۆی به‌ر هه‌مه‌کانی مۆلتکه بدۆزیته‌وه و بکړین به‌ کوردی، به‌هه‌مه‌کانی پێویستی به‌ لیکۆلینه‌وه‌ی زیاتر هه‌یه ئه‌کاته لایه‌نیکێ شاراو له‌ میژووی کورد ئاشکرا ده‌بیت، نه‌و له‌سه‌ر ده‌میکێ زۆر زوو له‌سه‌ر کوردی نووسیه‌وه وه‌ک میله‌تیکێ جیا باسی له‌کوردستان کردوه وه‌ک خاکیکی سه‌ر به‌خۆ و حوکمه‌کانی له‌کاته‌دا له‌نیوان سالانی ۱۸۳۵-۱۸۴۱ بایه‌خیکێ تاییه‌تیا هه‌یه چونکه دوای وێ نه‌وانه‌ی له‌سه‌ر کوردیان نووسیه‌وه زۆر جار له‌گه‌ل میله‌تانی دراوسی تیکه‌لیان کردوه و زانیاری (Kren:2000). زۆر هه‌له‌یان له‌باره‌ی کوردوه‌وه بلاوکردۆته‌وه

References

Helmut Arndt,(Hrsg),(2008) Moltke, Helmut von, Unter dem Halbmond ,Erlebnisse in der alten Türkei 1835-1839. Erdmann.Wiesbaden.

Jehuda Wallach ,(1976)Anatomie einer Militärhilfe. Die preußisch-deutsche Militärmissionen in der Türkei 1835–1919 (= Schriftenreihe des Instituts für Deutsche Geschichte, Universität Tel Aviv, Band 1). Droste, Düsseldorf.

Karin, Kren(2000) Kardiologie, Kurdistan und Kurden in der deutschsprachigen Literatur. LIT, Münster.

Kolbe,Eberhrad,(1991)Helmuth von Moltke in seine Zeit. Aspekte und Probleme, in :Generalfeldmarschall von Moltke. Bedeutung und Wirkung. Im Auftrag des Militärgeschichtlichen Forschungsamtes,(Hg.)von Roland G. Forster, München.

Moltke, Helmut von .(1892).Das Land und Volk der Kurden (1841). In Gesammelte Schriften und Merkwürdigkeiten. Bd. 2. Berlin

Rosbeiani ,Ph.(2012), Das Unternehmen „Mammut“ – ein politisch-militärisches Geheimdienstunternehmen in Südkurdistan in den Jahren 1942/43 und seine Vorgeschichte; Dissertation, Humboldt-Universität zu Berlin, publiziert am 3. Juli 2012.<http://edoc.hu-berlin.de/dissertationen/rosbeiani-pherset-zuber-mohammed-2011-06-08/PDF/rosbeiani.pdf>.

Niewöhner , F.(1983), War der Kurdenfürst Bedir-Khan-Bey an der Schlacht von Nisib beteiligt? Ein unveröffentlichter Brief des Generalfeldmarschalls Helmuth von Moltke, in: Zeitschrift der Deutschen Morgenländischen Gesellschaft Bd.133, ,S134-144.

Wagner, Reinhold,(1839) Moltke Und Mühlbach Zusammen Unter Dem Halbmonde, 1837-1839; Geschichte Der Sendung Preußischer Offiziere Nach Der Türkei 1837, Des Kurdenfeldzugs 1838 Und des Syrischen Krieges.Belrin Velg, A.Bath1893.

وی ئەوانەمی لەسەر کوردیان نووسیوه زۆر جار لەگەڵ میلیتانی دراوسی تیکەلیان کردوووە زانیاری
زۆر هەڵەیان لەبارەمی کوردەوهە بلاوکردۆتەوه (Kren:2000)
البوتانی ، عبدالفتاح علی ، ١٩٩٢ /الکرد وکردستان فی رسائل الفیلد مارشال هیلموت فون مولتکه ، فی "
نوسەری کورد ، الادیب الکردی ، ع ، ٤

اسكندر ، سعيد بشير ، قيام النظام الاماراتي في كردستان و سقوطه ما بين منتصف القرن العاشر و
منتصف القرن التاسع عشر ، گ ٢ ، منشورات بنكه ي ژين ، السليمانية ، العراق

جويده، وديع، ١٩٩٢ الحركة القومية الكرديه ، مجموعه من المترجمين ، دار الفارابي ، بيروت لبنان ،
دار اراس اربيل العراق ، گ ١ ، ١٩٩٢

على، صلاح سليم ، رحلة رئيس اركان الجيش الالمانى المارشال هلموت فون مولتكه الاكبر الى الموصل
عام 1838

[http://www.ankawa.com/forum/index.php/
topic,707073.0.html?PHPSESSID=t4lp2qas2rtnjvbidn14gj78v5](http://www.ankawa.com/forum/index.php/topic,707073.0.html?PHPSESSID=t4lp2qas2rtnjvbidn14gj78v5)

پ. د. سەعدی عوسمان هەروتی

ئەدەبی زارەکی وەك سەرچاوەیەك بۆ نووسینی میژووی كوردستان

ABSTRACT

Saadi Uthman Haruti¹

Oral Literature As a Source for Writing the History of Kurdistan

Most communities practice oral literature and the Kurds are among the nations for which this kind of literature is of great importance. The Kurdish oral literature generally confines to folk poetry and lyrical epics, especially the kind of singing called (Lauk) in southern Kurdistan. Lauk describes real events that occurred in the past and became a part of national memory. Some popular verses describe prominent events in the history of Kurdistan, and they also memorized important details that are not mentioned in historical sources. The folk verse, which talks about bravery of Bradost Kurds and their leader (Khani Iape Zeren- Khan with the Golden hand) in (Castle of Dim Dim) 1609, is an example of this kind of works. Some of other folk verses which were told through centuries made some Kurdish historical figures immortal. One such example is the princess of Soran (Khanzad), which was not mentioned in any historical source, but we have learned about her story and prominent role in the Emirate of Soran through some folk verses recently. Some of other verses and lyrical epics provide us with a Kurdish viewpoint on the events, while the official sources offer a different perspective. It is important to be careful while dealing with oral texts, because some of them are mixed with myths and exaggerations.

پێشەکی:

پێش سەرھەڵدانی میژوونووسین، کۆمەڵگەی مەروفاوەتی پێشھاتەکانی رۆژانە و پرووداوەکانی رابردووی لەریگەئەدەبی زارەکییەو دەپاراست. ئەم پێشھات و پرووداوانە دەبوونە چیرۆک و داستان و بابوکان بۆ رۆڵەکانیان دەگێرایەو. یان شاعیر و سترانیبێژەکان لەشیوەی بەیتی شیعری و ستران دەیانگوتەو. بەم شیوەیە نەوکان بۆ یەکتریان دەگواستەو لەکۆیادەو مریدا دەمایەو. دیارترین نمونەش لەسەر ئەمە هەردوو داستانی (ئەلیادەو ئۆدیسە) یە کە شاعیری یونانی (ھۆمیرۆس) لەسەر دەمە کۆنەکانی یونان بەزارەکی دەیگوتتەو.

¹ Prof. Saadi Uthman Haruti: Salahaddin University, Hawlêr, Kurdistan Region of Iraq, email: dr.saadi.haruti@hotmail.com

لەم سالانەى دواىیدا مێژوونووسان لەو راستىیە گەشتن کە ئەدەبى زارەکی چەندین زانیاری گەرنج
 لەبارەى رەموشى کۆمەڵایەتى و ئابوورى و ئامیاری و تەنەت رۆشنیاریش، لەخۆدەگرێ. بۆیە ناراستەیهك
 پەیداو بو بەکارهێنانى ئەم جۆرە ئەدەبە وەکو کەرەستە سەرچاوەى مێژوویى. ئەم توێژینهوهیهى ئێمەش
 هەولێکە بەم ناراستەیه. ئامانجى توێژینهوهکە ئەوەیە کە سەرئى مێژوونووسان و توێژەران بۆ گەنجینهى
 ئەدەبى زارەکی کوردی رابکێشێ. بۆ ئەوەى لەکاتى نووسینهوهى مێژووی کورد و کوردستان دەقه
 زارەکیهکان فرامۆش نەکەن و وەکو سەرچاوە بەکاریان بهێنن. بەلام بەشێواز و تەکنیکی تاییەت، کە
 لەمیانەى توێژینهوهکەدا باسیان دەکەین.

توێژینهوهکە دەروازەیهك وسى باس لەخۆدەگرێ؛ لەدەر وازەدا وەکو زەمینهخۆشکردن بۆ بابەتى سەرکى،
 کورتەیهك لەبارەى مێژووی زارەکی دەنووسین. ئینجا لەباسى یەكەدا بەدریژى باسى ئەدەبى زارەکی
 دەکەین، بۆ ئەوەى پێناسەى بکەین و جۆرەکانى بەدیاریکەین. هەر وەها سەرئى ئەو هەولانەش دەدەین کە
 دراوان بۆ کۆکردنەوه نووسینهوهى ئەم ئەدەبە. لەباسى دووهمیشدا بەگشتى بایهى ئەدەبى زارەکی بۆ
 نووسینهوهى مێژوو بەدیاریکەین. لەباسى سێهەم و کۆتاییدا دینەسەر مەبەستى سەرەکیمان کە باسى مێژووی
 کوردە لەسایەى ئەدەبى زارەکیدا. هەر لێردا بەمۆنەوه لایەنە ئەرێنى و نەرێنییهکانى ئەم جۆرە سەرچاوهیه بۆ
 مێژووی کورد دەکەینهوه. سەبارەت بە سەرچاوهکانى ئەم توێژینهوهیهش، دەبێت بۆمان پشیمان بە
 و وتار و توێژینهوانە بەستووه کە لەسایەکانى ئینتەرنێت بۆ لاکراوەتەوه. چونکە ئەم بابەتە کە مەسەلەیهكى
 تارا دەیهك نوێیه، بەزۆرى لەئینتەرنێت بابەتى لەسەر بۆ لاکراوەتەوه. بەلام لەکاتى پێویستیشدا سوود لەکتیب
 و توێژینهوه ئاساییهکان ببنراوه. بەتاییەتى نووسینهکانى رۆژەهلاتناسان و ئەوانەى کە دەقه زارەکیهکانیان
 بۆ لاکردۆتەوه.

دەروازە: بوختەیهك لەبارەى مێژووی زارەکی (Oral History):-

زارەکی (الشفاهى- Oral) ئەو گوتەو زانیارییهیه کە لەرێگای دەمەوه دەردەچێ، لەوێه سەرچاوه دەگرێ
 و هەر لەو رێگەیهوهش لە ئەوهیهکەوه بۆ ئەوهیهکى تر و لەکۆمەڵگەیهکەوه بۆ کۆمەڵگەیهکى تر و
 لەناوچەیهکەوه بۆ ناوچەیهکى تر بۆ لاکردنەوه و لەئێو خەلکدا دەگوترێتەوه. ئەم گوتەیه بەشێوهى زارەکی رۆلى
 خۆى دەبینێ، هەچەندە دواتر بنووسرێتەوه و تۆمار بکری و بێتە ببنراو و بێستراو [محمد، 2008: 1].
 (گێرانەوهى زارەکی)ش ئەو یادەوه بێانیه کە پەيوەندىیان بەرێدووى دوورەوه هیه. ئەوانیش لەکتۆرنێكى
 دیاریکراودا ناوبانگیان پەیدا کردووه و ئەو دواى ئەو گواستراوەتەوه. بەمەش دەتوانین بۆمان کەلهپورى
 میلی و فولکلۆرىش دەچێتە چوارچێوهى گێرانەوهى زارەکی. چونکە ئەم کەلهپوره بەرەمێكى کۆمەڵایەتیهوه
 سیمای ئەو نەتەوهیهى لەقوناغێكى دیاریکراودا هەلگرتووه [عامر، 2005]. لەراستیدا کەلهپورى میلیهەتان
 هیشتا لەژێر بەلایەنى کەم، هەندێ زانیاری سايکۆلۆژىیان تێدايه کە لەمێژووی نووسراودا نابینرێن. چونکە
 هەر چیرۆکیكى میلی و هەر نەریتىک لەنەریتەکانى میلیهەتان لەبەرەتدا دەگەرێتەوه بۆ راستىیهكى دیاریکراو
 لەمێژووی مرقایهتیدا. بەلام هەندێ لەمێژوونووسان کە (کۆنترۆلى دەق Textuality) بەسەریاندا زاله، دان
 بەگێرانەوهى زارەکی دا نائین وەکو سەرچاوهیهك بۆ نووسینهوهى مێژوو. بەلای ئەوانە تەنیا دەقى نووسراو
 بایهى هیه لەم بواردا [العسكر، 2007]. لەوانهیه ئەمە بگەرێتەوه بۆ (پیرۆزى نووسراو) کە لەلای هەندێ
 کۆمەڵگەدا باوه، بەتاییەتى کۆمەڵگە ئىسلامیهکان [عبدالحافظ، 2005].

ئەمە لەکاتیکدا یە که خودی دەقە نووسراوەکان زۆر بەیان لەبەر ئەندا لەشیوەی زارەکییەوه گواستراوەتەوه بۆ نووسراو. تەنانت ئەو کەسە ی که (تەورات) ییشی کۆکردۆتەوه نووسراوەتەوه، پشتی بەگێرانەوهی زارەکی کەسانیک بەستووه که هەندئ بەشی تەوراتی بنەرەتییان لەبەر مابوو [أونج، 1994: 55]. بیگومان فەر موودەکانی پیغمبەری ئیسلامیش (د.خ) دواى مردنی لەزاری کەسانی تر کۆکراوەتەوه بڕوانە: [البخاري، 2011: 96، 188، 316]. هەر وەها (ئەللیادهو ئودیسە) ش که دراوەتە پال شاعیری یونانی (هۆمیرۆس)،⁽²⁾ سەرەتا زارەکی بوون و دەماو دەمگوترانەوه. بەلام دواتر نووسراوەه [بڕوانە: بتری، 1977: 102-103؛ ئەحمەد، 2008: 47]. زیاتر لەموش ئیمە میژوونووسان دەزانین که میژوونووسین لەبەر ئەندا پشتی بەگێرانەوهی زارەکی بەستووه. واتە پشتی بەگوتە ی شایەتەکان بەستووه. هەر بەم تەکنیکە (هیرۆدۆتس)⁽³⁾ کتیبی (میژووی نووسی. هەر وەها (توسیدیس) ییش کتیبی (جەنگی بیلوونیز) ی دانا [حبیدە، 2013]. (هیرۆدۆتس) چەندین گەشتی بۆ ئەنادۆل و رۆژھەلاتی نزیک کرد، بەمەبەستی کۆکردنەوهی چیرۆک و گێرانەوهکان لەبارە ی میژووی ئەو وولاتانە ی که سەردانی دەکردن. لەسەردەمی بەرای کریستیانیشدا گێرانەوه زارەکییەکان با یەخی زۆریان هەبوو بەتایبەتی که زۆرینە ی کریستیانەکان نەخویندەوار بوون. هەر لەم رینگەییەوه (ئینجیل) نووسرایەوه. لەسەردەمی ناوەراستیشدا میژوونووسان پشتیان بەگێرانەوهی دەماو دەم دەبەست لەپال یادەوه ی خویان و گوتە ی شایەتەکان [العسكر، 2007]. لێرەدا دەکرئ ئاماژە بەکتیبی (Doomsday Book) بکەین، که یەکم سەرچاوەیە لەبارە ی میژووی ئابووری و کۆمەلایەتی ئینگلتەرا لەسەردەمی نۆرماندی. ئەم کتیبە که لەسالی 1086 نووسراوە زانیاری زۆری تێدایە لەبارە ی هەلومەرجی ئابووری و کۆمەلایەتی و مولکداریتی زەوی و داھاتی حکومت و دانیشتووان، تارا دەییەکی زۆر پشتی بەزانیاری و گەواھی کەسەکان بەستبوو [عامر، 2005].

کاتی دینەسەر باسی جیھانی ئیسلامیش، دەبینین میژوونووسە عەرەب و موسلمانەکان کەرەستە ی زارەکییان بەشیوەییەکی بەرفراوان بەکارهیناوه. ئەمەش لەنجیرە ی پشتراستکردنەوه (سلسلە إسنادی) هەوألەکان بەروونی دەردەکەوت، که ناوی چەندین گەواھیدەر و گێرەر وە ریزدەکەن ئینجا هەوألەکە دەنووسن. (البلاذري 279ك/893 مردووه) و (الطبري 310ك/923 مردووه) و (المسعودي 346ك/958 مردووه) لەسەر ووی میژوونووسە بەرایە موسلمانەکانن که زۆر پشتیان بەگێرانەوهی زارەکی بەستووه بۆ دانانی کتیبەکانیان [بڕوانە: البلاذري، 2008: 64، 76، 250؛ الطبري، 2008: 360/1، 363، 383؛ المسعودي، (ب. ت): 251/2، 253، 363]. بۆیە هەندئ لەتوێژەران پێان وایە کە میژووی نووسراو لەباوەشی کەلەپووری زارەکی لەداکیبووه [العسكر، 2007].

لەسەردەمی دواتریش گێرانەوهی زارەکی لەپال زانیاری نووسراو وەکو سەرچاوه بۆ نووسینی میژوو بەکارهینرا. بەتایبەتی لای ئەو میژوونووسانە ی که پروداوەکانی نزیک لەسەردەمی خویان دەنووسیەوه. وەکو شەرەفخانە بەدلیسی (1543-1603؟) که لەپال کتیب و سەرچاوه میژووییەکان، پشتی بەگێرانەوهی زارەکی کەسانی بەتەمەنی جیگە ی باوەر و هەر وەها دیتن و یادەوه ییەکانی خۆی بەستووه بۆ نووسینی کتیبی (شەرەفنامە). بۆیە لەچەندین شوێندا ئاماژە بە زانیاری گێرانەوهکان دەکات [بڕوانە: البدليسي، 2001: 36، 453، 541]. هەندئ لەمیژوونووسانی تری سەردەمی عوسمانیش بۆ نووسینی کتیبەکانیان هەر

(2) شاعیریکی نابیناو گەرۆک بوو، لەشارەکانی یونانی کۆن دەگەر او داستانه شیعرییەکانی دەگوتەوه. هەردوو سالی لەداکیبوون و مردنی بەتەواوی نازاندین، بەلام باوەر وایە که لەماوە ی نیوان 1050-850 پێش زاین ژیاوه. بڕوانە: بتری، 1977: 102.
(3) یەکم گەرە میژوونووسی یونانی کۆنە به (باوکی میژوو) دەناسرئ. لەدەورویەری (سالی 484 پ. ز) لەداکیبووه لەوانە یە لەسالی (426 پ. ز) مردبئ. بڕوانە: بتری، 1977: 112-113.

بەم شێوەیە پشیمان بەگێرانەوهکانی ئەو کەسانە بەستوووە کە هاوچەرخێ رووداووەکان بوون [بۆ نمونە بروانە: فائق بک، 1962: 3-7؛ العمری، 1967: 5-9].

لەسەدەکانی حەفدەهەم و هەژدەهەمدا پشیمان بەستن بە بەلگەنامەو سەرچاوە نووسراوەکان بوو بەناغە میژووونوسین لە ئەوروپا. لەو دەمەوە دەستەواژە (بەلگەنامەکان سەرچاوەی یەکەمی پلە یەکن) بەدیارکەوت و بەدەگمەن پەنا بۆ گێرانەوهی زارەکی دەبردرا. سەرەرای ئەمە هێشتا میژووونوسان لەنیوان خۆیاندا ناکۆک بوون سەبارەت بە بایەخی میژووی زارەکی. بەتایبەتی کە لەسەرەتاکانی سەدە نۆزدەمدا توێژینەوه لەبەروای فۆلکلۆر و کەلەپووری میلی دەستپێکرد. هەندیک بەلایانەوه وابوو کە ئەم کەلەپوور و زانیارییە زارەکیانە هیچ بایەخێکی میژووویان نیو بەزۆری دەچنە چوارچێوەی ئەفسانەو رووداوی دور لەراستی. لەبەرامبەریشدا بۆچوونێکی تر هەبوو کە پێی وابوو ئەم کەلەپوورە میلییانە هەندێ رووداویان تۆمارکردووە کە دەکرێ بەیارمەتی سەرچاوە میژووویەکان ساغبکریانەوه. بۆیە دەتوانین وەک سەرچاوەی یارمەتیدەر و هەندێ جارێش وەک سەرچاوەی سەرەکی بەکارێان بەنین، هەر بەو شێوازە کە کەرەستە میژووویەکانی تر بەکار دەهێنرێن [عامر، 2005].

سەرەنجام پەرەسەندنی تەکنەلۆژیای توانای تۆمارکردنی دەنگ و وێنە کەسەکان، لەماوەی دواوەی جەنگی دوووەمی جیھانیدا رینگەیی خوشکرد بۆ بووژانەوهی میژووی زارەکی. سەرەتای ئەم پڕۆسە بەپێی وولاتەکان جیاوازی بوو؛ لەویلیایەتە یەکگرتوووەکانی ئەمریکا دەستپێکی ئەم کارە دەگەریتەوه بۆ ساڵی 1948، کاتی (Allan Nevins) لەزانکۆی کۆلومبیا پڕۆژەییەکی میژووی زارەکی دەستپێکرد بە مەبەستی کۆکردنەوهی یادگاری و بیریەوهیەکانی پەروەندیدار بە کەسایەتیە دیارەکانی ئەمریکا. هەرچی بریتانیا بوو ئەوا پێشەنگانی میژووی زارەکی تیایدا لە پەنجاکانی سەدە بیستەم بەدیارکەوتن. سەرەتای ئەمانە، بەپێچەوانەیی زانکۆی کۆلومبیا، لەسەر چینی ئاسایی خەڵک بوو. چونکە ئەزمونی چینی کرێکارانیان تۆمار دەکرد. مەبەستیان ئەوەبوو بیسەلمەنێن کە میژوو تەنیا کارو کردەوهی چینی بژاردەو دەسەلاتداران نیە. میژووی زارەکی سەرچاوەیەکی بنەرەتیە بۆ سەرخستنی دروشمی "میژوو لەقوولاییدا" [Thomson, 2006: 51].

دواتر میژووونوسی تر بایەخیان بەمیژووی زارەکی دا. بەتایبەتی (یان فانسینا J. Vansina) کە هەولیدا بایەخی میژووی کەلەپووری زارەکی بەدیاربخا. بۆیە لەساڵی 1961 کتیبێکی بەزمانی فەرەنسی بەناو نیشانی (سەربردە زارەکیەکان/ توێژینەوه لەریبازی میژووی) دەکرد. دواتریش لەساڵی 1965 لەشیکاگۆ بەئینگلیزی دەرچوو، ئەم کتیبە بوو سەرچاوەیەکی گەرم بۆ میژووونوسان [العسکر، 2007]. (پاول تۆمسون Paul Thompson) یەش کە میژووونوسی کۆمەڵایەتی بوو لەزانکۆی ئیسێکس (Essex)، لەبریتانیا پێشەنگ بوو بەوهی کە (کۆمەڵە میژووی زارەکی بریتانی British Oral History Society) لەسەرەتای حەفتاکان دامەزراند، کە لەبەزاقی میژووی زارەکی جیھانیدا رۆلی هەبوو. هەرۆه کتیبەکەشی (The Voice of the Past) کە لەساڵی 1978 دا دەرچوو، بوو سەرچاوەیەکی گەرم بۆ ئەوانە بایەخ بەمیژووی زارەکی دەدەن. (پاول تۆمسون) بەرگری لەمیژووی زارەکی کرد لەهەمبەر رەخنەگران و ئەوانە بانیگەشەیی ئەویان دەکرد کە یادەوهی وەک سەرچاوەی میژووی جیگەیی متمانە نیە. ئەو مکور بوو لەسەر سەلماندنی بایەخ و گەرمی ریبازمەکی [Thomson, 2006: 52].

میژووی زارەکی ئێستا لەولاتانی رۆژئاوا چەندین قوئاغی بریووە پەرەسەندنی دیاری بەخۆوە بینیوە [بروانە: Thomson, 2006: 49-70]. تەننەت سەرچاوە میژووویە زارەکیەکان بە ئەرشیف کران و لەم بوارەدا سوود لە (وێب)یش بینیروە [Perks, 2009: 74]. دیارە لەم ساڵانەیی دواوە، لەولاتە عەرەبیەکانیش خەریکە ئاوری لەمیژووی زارەکی دەدریتەوه. ئەویش لەریگای هەندێ دامەزرانەوهی ئەکادیمی

زانستییەوه. دیارترینیان هەولێ میژوونوسانی (تونس)ە بۆ توێژینەوه لەمیژووی کەمایەتییهکان ومیژووی بزاقی سەندیکیان. هەروەها لەهولاتی میسریش دەستکراوه بەتوێژینەوه لەمیژووی بزاقە سیاسییهکان بەپشت بەستن بە گەواهی زارەکی. هەروەها نامادەکاری دەکری بۆ دامەزراندنی ناوەندی میژووی زارەکی لە خانەیی بەلگەنامەیی نەتەوهیی لەقاھیرە [عامر، 2005]. لەسعودییەش لە (خانەیی شا عەبدولعەزیز) یەکەمی میژووی زارەکی دامەزراره [العسکر، 2007].

لەکوردستانیش، سالاڤیکە هەندئ کەس هەستیان بەم راستییە کردووه؛ ئەوێتا نووسەرێکی وهک (عەبدولقەیب یەسف) هەر لەسالی (1985) هەو لەرێی کتیبیکیمه بانگەوازی بۆ رووناکییرانی کورد کرد لەپێناو کۆکردنەوهی کەلەپووری کوردی بە هەردوو جۆری ماددی و ناماددییەوه. ئەو داواکرد بیرەوهری بەسالاڤووان و باس وخواسی سەرزاری خەلک و ئەفسانەو پەندی کوردی وهک سەرچاوهی میژوویی سوودیانی لێ ببینرئ. هەروەها هانی ئەو کەسانەشی دا کە زانیاری میژووییانی لایە بۆ ئەوهی یادداشتەکانیان تۆمار بکەن [بروانه: قوربانی، 1985: 26، 49، 51، 53، 56، 76، 135]. لەسالاڤی دواتریش هەندئ هەولێ بەرایی درا بۆ تۆمارکردنی گێرانەوه زارەکییهکان و سوودلێبینیان لەبوارێ میژوو؛ دیارترینیان کتیبی (شایەتەکانی ئەفغان) هە بروانه: [قوربانی، 2002]، کە تۆماری لێدوانەکانی هەندئ لە قوربانیانی پرۆسەیی ئەفغانه. هەروەها زۆریهیی میژوونوس و توێژەرانی لێدوانی راستەوخۆ سوود لە زانیاری ئەو کەسانە دەبینن کە بەشداری رووداوهکان بوون، کاتی میژووی هاوچەرخی کوردستان دەنوسن.

دیداری کەسەکان لەپێناو تۆمارکردنی دەقی زارەکی، کە هەندئ کەس بە (میژووی زیندوو Life History) ناوی دەنن، هەندئ رەهەندی دەروونی و مرۆڤایەتیمان بۆ روون دەکەنەوه کە ناتوانن لەرێی دەقی نووسراوه پێیان بگەین. چونکە لەرێی ئەم دیدارەوه میژوونوس دەتوانن لەگەڵ ئەو رووداوانەدا بژی کە لێیان دەکوێتەوه. ئەویش بەهۆی گوێگرتن لەو کەسانەیی کە لەم رووداوانەدا بەشدار بوون. لەرێی گفتوگۆ لەگەڵ ئەمانه، توێژەر دەتوانن زۆر لایەنی ئەم رابردووه روون بکاتەوه. هەروەها دەزانن کە کاریگەری ئەم رووداوانە لەسەر ئەو کەسانه چۆن بوو کە بەشداربوون تیایدا یان بینویانەو گوێبستی بوون. ئەمەش دەرنجامه زانستییەکانی توێژەر و وردتر دەکات و راستتر نامانجەکانی دەپێکی. هەندئ جارێش ئەم دیاره کەسیانە هەندئ راستی میژوویی نوێ ناکرا دەکەن کە پێشتر نەزانرا بوون [العسکر، 2007].

بەگشتی دەتوانن بلێن میژووی زارەکی دەرفەت دەداتە میژوونوس بۆ فراوانکردنی بواری توێژینەوهو ووردبوونەوه لەو مەسەلانەیی کە تیایاندا رابردوو لەگەڵ هەنوکهەدا کارلێکتر دەکەن. هەروەها دەروازەیی ئەو بوارانە و آلا دەکات کە تا دوینی کۆمەلناسان و ئینتروپۆلۆجییەکان قورخیان کردبوو. چونکە بەهۆی ئەو زانیارییه زارەکیانە، توێژەر دەتوانن بچێتە قوولایی ئەو پێگه و بازنه کۆمەلایەتیانەیی کە زانیاری نووسراو پەیی پێنەدەبردن. بەمەش لەیادکراوانی میژوو قسەیان دەبن. هەر بۆیه میژووی زارەکی بایەخیکی تاییهت بە پەراویزخراوان دەدات؛ وهکو ئافەرتان وزەحمەتکێشان و کەمایەتییهکان، ئەوانهیی کە بەدەگمەن لە دەقه نووسراوهکاندا بەدیاردەکەون. ئەویش تەنیا لەتێروانینی بەرامبەردا، کە بەزۆری نەرینییه. دیاره بایەخدان بە پەراویزخراوان، بایەخدانە بەمیژووی کۆمەلایەتی و ژینایی رۆژانەیی خەلک و چۆنییهتی بیرکردنەوهیان [حبیبه، 2013؛ Thomson, 2006: 52- 53].

1707)یه،⁽⁴⁾ لەبەر ئەوەی چیرۆکی بوو هەر بەشیوەی زارەکی لەنێو خەڵکدا ماپوو. تەنانت دواى ئەوەی شاعیری ناوبراو کردیبه داستانە شیعریش، هێشتا هەر وەکو چیرۆک دەماودەم دەگێردرایەمو لەزۆریه ناوچهکانی کوردستان بابوو [رسول، 1979: 45-51].

لەکۆمەڵگە زارەکیهکان (واتە ئەوانەى پشت بەنوسین نابهستن) رووداوەکانی میژوو هەروەها زانستی رەچەڵەك وزانپارییهکانی تریش هەر بەزارەکی دەگوازانەوهو باسیان لێوه دەکرا. لەبەر ئەوە زۆر پنیویست بوو که بەزمانیکی ئەدەبی دابریژرین و بەشیوازیکی هونەری جوان بکرین. بۆ ئەوەی لەبەر کردنیان ئاسان بیت و خەڵک حەز بەگۆیگر تێیان بکات و بێزار نەبێ لەدووبارەکردنەوهو گواستەوهیان. بەمەش لە کۆیادەوه دەردا دەمایەوه. نێتر پێشهاته میژوووییهکان بەشیوازیکی ئەدەبی سەرنجراکێش دەرازیترانەوه. سەرنجام ئەو کەسهی که رووداوەکانی بەزارەکی دەگێرایەوه (واتە شاعیره نەخویندەوارەکه)، لەیهک کاتدا رۆلی ئەدیب و میژووونوس و مامۆستا و فەیلەسوفی دەبینی. ئەم ئەرک و هونەر و مەعرفانە ئەوەندە تێکەل بە یەکتەر دەبوون که جیاکردنەوهیان گران بوو. بێگومان لەکۆمەڵگە زارەکیهکان یادەوهی رۆلیکی سەرەکی دەبینی لەپاراستن و بلاوکردنەوهی بەرهممی ئەدەبی. بۆیه بەهۆی راهاتن و مەشکردن یادەوهییان بەهێزتر دەبوو [الصویان، 2012]. بە واتایەکی تر شاعیره زارەکیهکان هەمیشە یادەوهی بێکی خیرا وزیندوویان هەیه. ئەوەتا شاعیریکی دەنگبێزی یوگسلافی لەخولەکیکدا (10-20) بەیتی دەگوتەوه، که هەر یەکیکیان (10) برگە بوون. هەروەها زۆر بەشیان (یان هەموویان) نەخویندەوار بوون، لەبەر ئەوەی خویندن و نوسین شاعیری زارەکی کۆت و بەند دەکات. چونکه خویندن چەمکی دەق دەخاتە هزری شاعیر. وه ئەوهش کار دەکاتە سەر گێرانەوهو هەروەها کرداری دەرشتنی زارەکیهوه [أونج، 1994: 107].

ئەمە دەنگبێزه کوردەکانیش دەگێرتهوه؛ چونکه (ئۆسکار مان) کاتی باسی بەیتبێزهکانی ناوچهی موکریان دەکات دەلی: "زۆر بەدەگمەن هەلەدەکوئ بەیتبێزێک بتوانی بخوینتەوهو بنوسی". سەبارەت بەخیرایی و بیریژیش باسی بەیتبێزێک دەکات و دەلی له بەنده درێژەکاندا ووشەکان زۆر بەخیرایی لەدوای یەکدا دەلێتەوهو له بەنده کورتەکانیشدا له یەکیان دەکشیتەوه. "دەلی بیری تیزی ئەو پیاوانە بەگوتنی بەیتەکانەوه بەستراوتەوه". چونکه ئەگەر بە دەنگ بەیتەکان نەلی، ناتوانی بیری خۆی بخاتە سەر دێر بەدیری بەیتەکان [ئۆسکار مان، 2013: 36].

(هۆمیرۆس)ی شاعیری یونانی دەلی ووشە بالدارە، هەر لەگەڵ گوتنی له هەوادا دەفریت. بەلام نووسین بالی ووشەکان دەکات و لەسەر کاغەز جیگیریان دەکات. لەگەڵ پەیدا بوونی نووسین، مەرووف زمانی بە هەستی بینین بەستەوه. ئەم گۆرینه لەهەستنی بیستەوه بۆ هەستی بینین واتای ئەوەبوو که ووشەو گۆتوگۆ لەرووداویکی زەمانی خیرا لەناوچوووهو بگۆرئ بۆ شتیکی جیگیر و وەستاو لەشوینیکدا که هەر کاتێک بمانەوئ بتوانین بۆی بگەڕێنەوه. دەقی نووسراو شریتیکی بێراوه که دەتوانرئ بوەستینرئ بۆ ووردبوونەوه لەووشەیهک یان رستەیهک، بی ئەوەی کار لەشریتەکه بکات. بەلام لەشریتی بیستراو وەستان واتای بێدەنگی و نەمانی گۆتوگۆیه [الصویان، 2012].

لەسۆنگەى ئەم راستییهوه، دەمیکە له ئەوروپا کەسانێک دەستیانکردووه بەکۆکردنەوهی ئەدەبی فۆلکلۆری وکەلەپووری زارەکی؛ ئەوەتا لەچوارچێوهی بزافی رۆمانسیدا بایهخ بەرابردووی دوور وکەلەپووره میلییهکەى درا. لەو کاتەدا سەدان کەس لەکۆکەرەوهی دەقەکان پەیدا بوون؛ وەکو: (جیمس ماکفیرسون 1736-

(4) بەپێشەنگی شاعیرانی نەتەوهپەرەری کورد دادەنرئ، بێجگە لەشاکاری (مەم وزین) هەندئ بەرهممی تریشی هەیه. لەبارەى ژيان و بەرهمەکانی پروانه: رسول، 1979: 27-37.

1796) لەسکۆتلاند و (توماس پیرسی 1729-1811) لەنینگلتەرا و ھەردوو برا گریم⁽⁵⁾ (یەعقوب 1785 1863) و (فیلھیلیم 1786-1859) لە ئەلمانیا و (فرانسیس جیمس تشایلد 1825-1896) لەویلیامتە یەکگرتووەکانی ئەمریکا. کە بایەخی زۆریان بەترادیسپۆنە زارەکی و نزیکی لەزارەکییەکان دا. لەسەرەتای سەدەیی بیستەمیشدا توێژەری سکۆتلەندی (ئەندرو لانک 1844-1912)⁽⁶⁾ و کەسانی تر، ئەو بۆچوونەیان ئاوێژوو کردووە کە دەلی فۆلکلۆری زارەکی ئەنیا بریتییە لەئەفسانەیی ئەدەبی [أونج، 1994: 55].

ھەر لەم سەرۆبەندەدا، چەندین ئەرشیف و مۆزەخانەیی فۆلکلۆری لەئەوروپا کرانەو، کە باپەخیان بەکۆکردنەوەی کەلەپووری میلی و لەنتویشیاندا ئەدەبی زارەکی دا. (ئەرشیفی زانکۆی ئۆیسلالا) لەسوید کە لەسالی 1914دا کەوتە کار، لەدیارتەری ئەو ئەرشیفانەییە. (پەیمانگای فۆلکلۆری نیرلەندا)ش کە لەسالی 1930 دامەزرا، گەلی بابەتی گرنگی کۆکردووە کۆتییخانەییەکی دەولەمەندییە دامەزراند [جوتیار، 1984: 83-92]. ھەولەکانی کۆکردنەوەی دەقەکانی ئەدەبی زارەکی لەسالی ئەمەکانی دواتریش ھەر بەردەوام بوون؛ بۆ نمونە کەسێکی بەناوی (لورد) لەدەمی شاعیرانی یوگسلاقی چەندین دەقی تۆمارکردو لەزانکۆی (ھارقارد) داينا [أونج، 1994: 107]. ھەندێ میژوونووس و ئەنتۆلۆجی وزمانەوانیش لەناوچەیی باشووری رۆژھەلاتی فەرنسا لەم بوارەدا کاریان کرد [حبیبە، 2013].

لەم سالانەیی دواییدا لەوولاتانی عەرەبیشدا ھەستیان بەگرنگی ئەدەبی زارەکی کردووە پەتاپەتیا کۆبەکەنەو. وەکو ئەو ھەولانەیی کە دەدرێن بۆ کۆکردنەوەی ئەدەبی زارەکی ئەمەزیگی لەوولاتانی رۆژئاوای عەرەبی [أفقیر، 2009]. لەوولاتی میسریش ئەرشیفتیکی دەولەمەند لەگۆرانی و بەیتی فۆلکلۆری و سەمای میلی و تەننەت نوکتەو پێشەیی میلی و ھەندێ چالاکێ کۆمەلایەتیش کۆراوتەو [بروانە: عجم، 2010؛ مرکز توثیق، 2016]. لەوولاتانی کەنداوی عەرەبیش لەم دوایانەدا چەند ناوھەندێک بۆ باپەخدان بەم لایەنە دامەزران؛ وەکو (ناوھەندی کەلەپووری میلی و وولاتانی کەنداوی عەرەبی) لە (دوحە)، (ناوھەندی زايد بۆ کەلەپوور و میژوو) لەشاری (عەین) لەئیماراتی عەرەبی [العسکر، 2007]. لەوولاتی سعودیەشدا (کۆمەلەیی رۆشنییری و ھونەر لە باجە) دەستی بەپروژەییەکی کرد بۆ پاراستنی ئەدەبی زارەکی و پزیشکی میلی. تا بەرواری 2013/10/26 لەریگەیی (70) خۆبەخشەو تەوانی (126) کاژیر تۆمار بکات [الوطن، 2016].

ئەگەر بێنە سەر ئەدەبی زارەکی کوردی، دەبێن بریکی باش لەچیرۆک و ھونراوەو بەیتی فۆلکلۆری ولوک و مەتەل و پەندی کوردەواری، کۆراونەتەو. ئەمانە ھەندیکیان لەدوو توپی کتیب و ھەندیکیشیان لەرووپەری گۆقارو رۆژنامەکان بۆکراونەتەو. بەم شێوەییەش لە فەوتان و لەناوچوون پارێزراون. بەلام ئەگەر ھەمووی نەبێ ئەوا زۆربەیی ھەرە زۆری ئەم کارە بە ھەولێ کەسەکان نەجامدراو. لەپێشینیەیی ئەمانەش دەبێ ئەمەزە بە ھەولێ رۆژھەلاتناسان بکەین؛ وەکو: (ئەلیکساندەر ژابا) و (رۆجی لیسکۆ 1914-1975) و (ئۆسکارمان 1867-1917) و (مارگریٹ رۆدینکۆ 1926-1977)، کە پێشەنگن لە بواری کۆکردنەوەی ئەدەبی زارەکی کوردیدا.

(ژابا) لەسالانی (1836-1869)دا کۆنسولی روسیا بوو لەشاری ئەرزەرومی سەرە دەولەتی عوسمانی. ناوبراو کە دواتر کوردناسیکی گەورەیی لێدەرچوو، ھەولیدەدا زانیاری لەبارەیی کورد کۆبکاتەو. لەم چوارچۆیەیدا چەندین دەستتووس و دەقی فۆلکلۆری کوردی کۆکردووە لەسالی 1860دا لەژیر ناوی

(5) دوو زانی زامناس و ئەفسانەناس بوون. بە دامەزرێنەری زانستی فۆلکلۆر دەناسرین. پێکەو بۆ ماوەی نزیکەیی نیو سەدە لەبواری فۆلکلۆردا کاریان کردووە. جوتیار، 1984: 94.
(6) یەکیکە لەدامەزرێنەری زانستی ئەفسانە، لەگرننگترین بەرھەمەکانی: (نەریت و ئەفسانە) و (حیکایەتەکانی بیرو). جوتیار، 1984: 92.

(جامعی رسالیان و حکایتان بزمانی کورمانجی) له (پترسبۆرگ) بۆلویکردنهوه [ئهحمەد، 2008: 130]. هەر لیسەر داوای ئەویش، (مهلا مه محمودی بایهزیدی) کتیبی (عادات و رسوماتنامهی ئەکرادیه) ی دانا، که بریتی بوو له تۆماری داب و نهریتی کۆمهڵگهی کوردی لهو سهردهمهدا [بروانه: بایهزیدی، 1982]. ئەم کتیبه سالی 1963 له مۆسکۆ بۆلۆکرایهوه داوای ئەوهی (مارگریت رۆدینکۆ) لێدوانی لیسەر نووسی و ههروهها وەرگیرانه روسیهکەشی بۆ کرد [رسول، 1979: 496؛ ئهحمەد، 2008: 133]. (لیسکۆ) ی فەرهنسایش چەندین دهقی زارهکی کوردی تۆمارکردو بۆلۆکردهوه. یهکێک لهکارهکانی لهم بوارهدا (پهندی پینشینان ومهتلی کوردی) بوو، که سالی 1937 لهگۆفاری (Revue des Etudes Islamiques) بۆلۆکردهوه. لهسالی دواتر ههندێ دهقی کوردی تریشی بۆلۆکردهوه. داستانی (مهمی نالان) یهکێک بوو لهمانه که لهسالی 1942 بۆلۆکردهوه. خۆی ئەم داستانهی لهزاری دهنگیژانی کورد وەرگریبوو [عهبدوڵلا، 2009b: 354-355، 359-358].

هەرچی (نۆسکارمان) ی ئەلمانییه که لهسالی 1901-1903 دا به فرمانی ئیمپراتۆری ئەلمانیا بۆ لیکۆلینهوه لهزمانه ئێرانیهکان هاتۆته ئێران، توانیویهتی بریکی زۆر له دهقی ئەدهبی زارهکی کوردی لهزاری کوردانی رۆژههلات و مەرگری و تۆمار بکا. دواتر لهسالی 1905 لهکتیبیکدا به ناوینشانی (توحفهی موزهفهریه) چاپ و بۆلۆکردنهوه [نۆسکارمان، 2013: 9]. (رۆدینکۆ) ی روسیش لهسالی 1949 که هینشتا قوتابی بووه چووته ناوچه کوردنشینهکانی ئهرمهستانی سوڤییتی ودهستیکردوو بهکۆکردنهوهی دهقی زارهکی کوردی. ههروهها چەندین لیکۆلینهوهی لهبۆاری کهلهپووری کوردی کردوو توانیویهتی (6) کتیب لهم بوارهدا بێنیه بهرهم، یهکێک لهوانه کتیبی (ئەدهبی لوانهوهی کوردی) یه که لهسالی 1982 بهزمانی روسی چاپکراوه. ئەم دهقانهی که لهم کتیبهدا بۆلۆکراوتهوه، نووسەر خۆی لهدهمی کهسانی کوردی وەرگریتووو تۆماری کردوون [تهقی، 1986: 106]. رۆژههلاتناسانی بریتانیش لهم بوارهدا ههندێ ههولیان داوهو بریک دهقی زارهکی کوردییان کۆکردۆتهوه [عهبدوڵلا، 2009a: 299-300].

ههندێ لهنووسهران و فۆلکلۆریهروهرانی کوردیش ریچکهی ئەم رۆژههلاتناسانهیان گرت و بهههولی تاکه کهسیان چەندین دهقی زارهکی کوردییان تۆمارکردو بۆلۆکردهوه. وەک: (حهجی جوندی 1908-1982) (7) که بایهخی زۆری بهکۆکردنهوهی دهقەکانی ئەدهبی زارهکی کوردی داوهو چەندین کتیبی لهم بوارهدا بهچاپ گهیاوه، لهوانه: (فۆلکلۆرا کورمانجا/ سالی 1936) و (مهسهله مهتلهلوکین جماعهتا کوردا) و (حکایهتد جماعهتا کوردی) [خهلیل، 2007: 135]. ههروهها عهرهبی شەمو (1897-1981) (8) که کتیبی (حکایهتا جماعهتا کوردا) ی بۆلۆکردهوه [خهلیل، 2007: 89]. (نۆردیخانی جهلیل) ییش بێجگه لهو کتیبهیهی که لهبارهی سترانی زارگۆنتی دیرۆکی دایناوه [بروانه: جهلیل، 1977]، چەندین خزمەتی تری به بۆاری فۆلکلۆری کوردی گهیاوه؛ یهکێک لهوانه کتیبی (زارگۆنتا کوردا) یه که بههاوبهشی لهگهڵ (جهلیلی جهلیل) ی برای دایناوه. ئەم کتیبه که به گۆتهی (کهمال مهزهر): "گهورهترین بهرهمی فۆلکلۆری کوردیه" به دوو بهرگ لهسالی 1978 دا لهمۆسکۆ بۆلۆکراوتهوه. کتیبهکه بێجگه لهپیشهکییهکی کوردی و ههروهها یهکیکی تری روسی، دهیان سترانی دیرۆکی وداستان وشبوون وپهندی پینشینان ومهتلی تیدایه [ئهحمەد، 2008: 258، 278]. (جهمیله جهلیل) ییش (75) دهقی زارهکی کوردی لهسالی 1964 لهژیر ناوی (کلامید جماعهتا کوردا) له یهریقان بۆلۆکردهوه. ئەم دهقانه ههندیکیان سترانی دیرۆکی بوون؛ وەک (خانی کورد- دمدم) و (خهلیل بهگ) [ئهحمەد، 2008: 297]. لێرهدا نابێ (قهناتی کوردو) ش لهبیر بکهین، که ئەویش یهکیکی تره لهوانهیه

(7) بۆ ناسینی کهسایهتی ههجی جوندی بروانه: خهلیل، 2007، 135-142.

(8) لهبارهی ژیان و بهرهمهکانی بروانه: شامیلوف، 1984: 21-27.

خزمەتی بواری ئەدەبی زارەکی کوردییان کردووو هەندئ کتیبی لەم بارەیهوه دەرکردوو. (9) بییگومان ئەمانە لەکوردانی یەکتی سۆفیت بوون.

لەکوردستانی باشووریش ژمارەیهکی زۆر لەنوسەران و توێژەران لەم بواری کاریان کردوو، بۆیە تەنیا وەکو نمونە باسی هەندیکیان دەکەین؛ لەوانە (ئیسماعیل حەقی شاوویس) که لەسەر دەمیکی زوودا کاری لەسەر کۆکردنەوهو توێژکردنی پەندی پێشیاندا کردو لەسالی (1933) دا کتیبی لەم بارەیهوه دەرکرد [بروانە: شاوویس، 1933]. لەسالی دواتریشدا کەسانی تر هەمان رێچکەیان گرت؛ وەکو (شیخ محەمەدی خال) که لەسالی (1957) دا کتیبی (192) لاپەرەیی لەسەر هەمان بابەت دانا [بروانە: خال: 1957، 1971]. لەم سالانە یە دواییشدا (مەلا محەمودی دیرشەوی) چەندین پەندی پێشیانای دەفەری بادینانی کۆکردە وە بەلێکدانەوهو لەکتیبیدا بلاویکردەوه [بروانە: دیرشەوی، 2000]. هەندئ نووسەری تریش هۆنراوهو گۆرانیه فۆلکلۆرییهکانیان کۆکردۆتەوه؛ وەکو (هیمەدی حوسین) که کتیبی (چەپکی هۆنراوهی فۆلکلۆری دەستی هەولێری) دەرکرد [بروانە: حوسین، 1986]. هەروەها (جەلال مەلا حەسەن خۆشناو) که چەندین لاوکی کۆکردەوهو لەکتیبیدا بەچاپی گەیاندن [بروانە: خۆشناو، 1990]. لەدەفەری بادینانیش (حەجی جەعفر) کتیبی تایبەت بە (حەیران) دەرکرد [بروانە: جعفر، 1989]. هەندیک تریش چیرۆک و داستان و بەیتی فۆلکلۆری کوردییان توێژبوو وەکو (سەعدوللا شێخانی) و (تاریق جامباز) و (مستەفا نوری بامەرنی) [بروانە: شێخانی، 1986؛ جمباز، 1983؛ بامەرنی، 1980]. کەسانیکیش مەتەل (مامک)یان کۆکردۆتەوه؛ وەکو (ئەحمەد عەبدوللا زەرۆ) [بروانە: زەرۆ، 1985]. بیجگە لەمانە دەیان نووسەر و فۆلکلۆری پەروری تریش لەبواری کۆکردنەوهو بلاویکردنەوهی دەقە زارەکیهکان کاریان کردوو. (10)

هەندئ لە نووسەران کورد لەپال کۆکردنەوهی دەقی زارەکی بایهیان بەلێکۆلینەوهی فۆلکلۆریش داوه، وەکو: (د. عەزەدین مستەفا رەسول) [بروانە: رەسول، 1970، 1979] و (د. شوکرێه رەسول) (11) [بروانە: ئیبراهیم، 1984] و (ئەسەد عەدۆ) [بروانە: عەدۆ، 2006] و (عەلی جزیری) و چەندانی تر [بروانە: پەتی، 2005: 235-250]. ئەمە یە دوایی کتیبی دوو بەرگی بەزمانی عەرەبی بۆ ئەدەبی زارەکی کوردی تەرخانکرد [بروانە: جزیری، (2000) (2008)]. بیجگە لەمە لەروپەری گۆفارو رۆژنامەکاندا چەندین دەقی فۆلکلۆری دەبینین که هەندئ لەنوسەران دوای بیستنیان توێژبوو کردووو بلاویانکردۆتەوه. (12) بەمەش چەندین دەقی ئەدەبی زارەکی کوردییان لە فەوتان پاراستوو. هەروەها دەیان ستران و لاوک و حەیرانی فۆلکلۆری لەسەر کاسیتی دەنگی توێژبوون وە ئەرشیقی ئیزگەو تەلفزیۆنەکان یان لەتۆمارگەو مالهکاندا هەن.

لەکوردستانی رۆژھەلاتیشدا چەندین نووسەر و لێکۆلەر خۆبەخشانه لەم پێناوەدا خزمەتیان کردوو و ئیستاش بەردەوامن. لەوانە دەتوانین ئاماژە بە (هیمەنی شاعیر و (عوبەیدوللا ئەبووبیان) بکەین. لەئێو ئەوانەش که ئیستا لە ژێندا ماون دەکری ناوی (قادر فەتاحی قازی)، (ئەحمەد بەحری)، (ناسر سینا)، (جەعفر حوسینپوور / هیدی)، (محەمەد سألح ئیبراهیمی)، (سەید محەمەد سەمەدی) و (محەمەد عەلی

(9) لەبارە ی نووسین و بەرھەمەکانی ناوبراو، بروانە: ئەحمەد، 2008: 301-302؛ پەتی، 2005: 198-199.

(10) بۆ وەستان لەسەر ناوی ئەم نووسەرانی بەرھەمەکانیان، بروانە: پەتی، 2005: 176-207.

(11) ناوبراو تیزی دکتۆراکەشی بەناوی (پەندی پێشیان و قسە ی نەستەقی کوردان) بوو، که لەسالی 1977 دا کورتەمیکی لەمۆسکۆ بلاویکردۆتەوه. بروانە: ئەحمەد، 2008: 373.

(12) بۆ نمونە بروانە: گۆفاری (کاروان)، ژمارەکانی (25) تشرینی یەکەم 1984، ل16، (27) کانونی یەکەم 1984، ل97، (38) تشرینی دووم 1985، ل105، (50) تشرینی دووم 1986، ل106-119؛ گۆفاری (بەیان)، ژ (105) ئاداری 1985، ل90، 94.

سولتانی) بئین [فلاح، 2012]. شایانی باسه له کوردستانی رۆژناواشدا هندی له لاسۆزانی کلهپوری کوردی ههولێ خۆیان داوه له بوارهدا؛ و ههکو شاعیر (جگهر خۆین) که له سالێ (1957) دا کتیبی (گوتنا بئیشیا) ی بهرینووسی لاتینی له شام بلام کردوه [ئبراهیم، 1984: 31].

سههرای ههموو ئهوه ههولانه، ههشتا پئویستی ئهوه له ئارادایه که دهزگایهکی فهرمی ئهرکی کۆکردنهوهو تۆمارکردنی ئهم دهقه زارهکییه کوردییانه بخاته ئهستوی خۆی. چونکه میللهتی کورد خاوهنی گهنجینهیهکی دهولهمهنده له ئهدهبی زارهکی. دهبی ئهوهش بزانی که کلهپووری میلی وپاراستنی، زۆر گرنگن بۆ بهدیارخستنی تایهتمهندی کولتوری ههه نهمهیهک. بۆیه (پونسکو) له سالێ 1984 دا له پلانی ئهوه کاتهیدا رایگهیاند که پئویسته پاریزگاری له کلهپووری میلی بکری، ههه جۆریک بی. نهمهشی به هاندهری گهسههندنی نیشتمانی دانا [العسکر، 2007].

باسی دووهم: بایهخی ئهدهبی زارهکی بۆ میژوونوسین:-

دیاره پهیههندییهکی بهتین له ئیوان ئهدهب و میژوودا ههیه. تهنا تهت ریباریکی میژووی ههیه بۆ توێژینهوهی ئهدهبی؛ ئهوهش ئهوه ریباریه که دهیهوئ له کهسایهتی ئهدهب بکۆلیتهوه بهناسینی ئهوه سهردهمهیه که تێیدا ژیاوه ئهوه رووداوه گشتی و تایهتییانهی که پێیاندا تێپهریوه. دهقه کهش له ژیر رۆشنایی ژیان و سهبردهی ئهدهبیهکه ئهوه ههلو مەرجهی کاری تیکردوه، بخوینتهوه. بۆیه ئهوه ریباریه کاردهکا له پیناو بهدیارخستنی ئهوه ههلو مەرجه میژوویی و کۆمه لایهتییهی که دهقه کهی تێدا بهر ههه هاتوه. بهواتایهکی تر خویندهوهیهکی میژوویی بۆ گوتاری رهخنهی ئهدهبی که ههولدهدات سههه لانی دهقه ئهدهبیهکه به کات وشوین و کهسایهتی ههه ببهستتهوه. لێره دا میژوو له خزمهت لیکۆلینهوهی دهقی ئهدهبیدا دهتیت. هاوکات، دهقی ئهدهبیش خزمهت به بواری میژوو دهکات، چونکه ههه میسه له گهه ل خۆیدا نامازهی جوگرافی و میژوویی و کۆمه لایهتی و ژینگهیی و کولتوری ههه گهه ل. ههروه ها وینای دهر و نیی مرۆقایهتی و تیروانین و چهکه میلییه باوهکان دهکات. نهمهش دوا ئهوه دیت که دهقه ئهدهبیهکه له چوارچۆیه زههه نی و شوینییه کهی خۆیدا دادهنری که تیاپاندا بهر ههه هاتوه. بۆیه زۆر جار جوگرافیناس و میژوونوسان دهقی ئهدهبی دهکه نه سهه چاوهی زانیارییهکانیان [مسور، 2006].

ههگهه ئهوه تیروانینه بۆ ئهدهب به گشتی راست بی، ئهوا بۆ ئهدهبی زارهکی ههه راستهوه به لکو راستتریشه. چونکه ئهدهبی زارهکی به ئهدهبی (میلی) ش دهناسری، بهوه پێیهی که له لایهه جهماوهریکی فراوان قبولکراوه و بنکهی فراوانی کۆمه لگه به کاری دههینی و پێیهوه پهیههسته [محمد، 2008: 1]. ئهدهبی زارهکی یان بهواتایهکی فراوانتر، کلهپووری زارهکی پهیههندییهکی بهتینی له گهه ل میژوودا ههیه؛ چونکه ناوینهی ئهوه قوناغه شارستانییهیه که خهه لک تێیدا دهژین. دهر بری بیروبوچوون و ههست و سۆزیانه. ههروه ها وینای ئهوه سیسته مه ئابووری و کۆمه لایهتی و سیاسی و رۆشنیریانه دهکات که له سهردهمیکدا بابوون [العسکر، 2007؛ فلاح، 2012]. دهقه زارهکییهکان و وردهکاری ژیا نی رۆژانه ئاشکرا دهکهن و رهنگدانهوهی کیشهکانی خهه لک و چۆنیهتی چاره سهه رکردنیان. بهواتایهکی تر حوکمدانی کۆمه لگهیه له سهه خۆی، له ریی دهنگی دهنه ری دهقه زارهکییهکان و وه لادمانهوهی گوێگران. بۆیه ئهوه دهقانه گهواهی دهری ناومخۆن، نهک سهه رنج و تیبینی دهره کی [حبیده، 2013].

لهوانه گرنگتر ئهوهیه که سهه بردهوه ستران و ههونراوه میلییهکان سیما ی میژوویی ئهوه توێژانهیان پێوه دیاره که له دیدی میژوودا نه بی نراون و به شار دراومی ماونه تهوه [عامر، 2005]. ئهوه توێژانه که زۆر جار

زۆرىنەى كۆمەلگە پىكدەهينن، خاومنى رۆشنىبىرىيەكى مىللىن كە ناچىتە ژىربارى سانسورى دامزراووى. بەرهمەكانى ئەم رۆشنىبىرىيە مىللىيە، چ چىرۆك بن يان سەربردە پەند وگۆرانى تەننەت قسەى نەستەق ونوكتە، ھەلۆىستى ئەم تويزانە لەھەمبەر ژيان وجبەھاندە ديارى دەكەن. جا ئەم ھەلۆىستە لەتگەپشتنەوہ بى يان لىكدانەومو بىانووھىتەنەومو گالتهجارى، بەپى شىوازو ئەركى ھەرىكەيان. بۆيە ئەم بەرھەمە فۆلكلورىيانە جۆرىكەن لەھەلۆىستى بەرھەلۆىستەى لەدزى واقىيەكى مۆرووى داسەپاودا. ئەگەر كۆمەلگەى فەرمى ونىمچە فەرمى پىشت بەنووسراو ببەستن، ئەوا كۆمەلگەى فەرامۆشكراو كەھىچ بەشدارىيەكىان لەبەرىيەبردنى ژيانى رۆزانەدا نىو لەھەلۆمەرجىكى ژيارى ناھەمواردا دەژىن، پىشت بەم رۆشنىبىرىيە مىللىيە دەبەستن كە زاركەيە. ئەوان لەبەرامبەر دەسەلات وكىشەكانى ژيانى رۆزانەياندا، پەنا دەبنە بەر سىمبول و دەربىرىنى نامازدار. زۆرجارىش بەرھەمە زاركەيەكان خۆيان لەھەممو سانسۆرىك رزگار دەكەن، جا چ سانسۆرى دەسەلات بى يان كۆمەلگە و تەننەت سانسۆرى منى بالا. بۆيە لەرىنى ئەم كەلەپوورە مىللىيە زاركەيە دەتوانىن رۆبچىنە نىو مەسەلە نىوخۆيە ووردەكان و دەرگا داخراوەكان بەكىنەوہ. چونكە ھەژاران كەسانى پىسۆرن لەبوارى ھەژارىدا و لەو ھەلۆمەرجە كۆمەلەيەتتەى كەتاييدا دەژىن. ھەروەكو جوتيارانىش پىسۆرن لەبوارى كشتوكال وژيانى لادى. بىگومان تاكەكانى ھەر كۆمەلگەيەك خۆيان باشترىن سەرچاوەن بۆ ناسىنى ئەو كۆمەلگەيە [عبدالحافظ، 2005].

سەرەراى ئەمە دەبى بزانىن كە دەقەكانى ئەدەبى زاركەى بەتتەپەربوونى كات و سەردەم توشى گۆرانكارى و دەستكارى و قرتاندىن وزىادەخستەسەر بوونە. بۆيە ناكرى وەكو راستى مۆرووى رەھا وەربگىرىن. نووسەرىك لەم بارەيەوہ دەلئ ئەگەر گۆرانى و بەيتە شىعريە زاركەيەكان دواى تۆماركردنىان بەراورد بەكىن، دەبىن ھىچ يەككە لەمانە دووجار بەھەمان شىوہ نەگوتراوتەوہ، ئەگەرچى لەرووى كىشدا ھەمان نەزمىان ھەيە. راستە شىوازەكەيان ھەرىكە و بابەتەكانىش دووبارە دەبنەوہ، بەلام ھەرچارەى بەشىوہەكى جىواز رىخراون، تەننەت لەسەر زارى يەك شاعىرىش. ئەم گۆرانە وابەستەيە بە كاردانەوى جەماوەر و سەوداسەرى شاعىرەكەو جۆرى بۆنەكەو چەندىن ھۆكارى كۆمەلەيەتى و ساىكۆلۆژى تر [أونج، 1994: 107].

ئەم مەسەلەيە لەلایەن (ئۆسكار مان) یش پىستراست دەكرىتەوہ كاتى سەبارەت بە بەيتبىزىكى ناوچەى موكريان كە ناوى (رحمان)ە دەلئ: "تەننەت ئەو جىيانەى رحمان وەك پەخشەن دەرىدەبىرەن و سوور بوو لەسەر ئەوہى كە ئەوہش بەشىكە لەبەيتەكان، ھەروا لەخۆوہ دەيخستەسەر و لەگەل سەروا رىكىدەخستن. دانیام ئەم پەخشەنە ئى خۆى بوون، چونكە ھەمووجارى ئەو بەشانەى بەچەشنىكى دى دەگىرانەوہ". لەشۆيىنىكى ترىش دەلئ: "زۆر شتىشى لەخۆيەوہ لەبەيتەكان داويستن، بەلام زۆر كەمتر لەوہى كە ئەمەن لەپىشدا بىرم لىدەكردەوہ". ديارە ئەو زىادانە كارىگەريان لەكرۆكى سەركەى بەيتەكان نەكردوہ، چونكە دواى ئەوہى چەند دەقىكى زاركەى كە لەبارەى يەك بابەت گوتراون، بەراورد دەكات دەلئ سەرت سوردەمىنى كە چۆن "سىنگاوسىنگ بەشىوہى زاركەى ئاوا بەرىكوپىكى ھاتوون" [ئۆسكارمان، 2013: 36، 40].

ھەرچەندە ئەو چىرۆك و ستران و بەيتە شىعريە زاركەيەكانى كە باسى رووداوەكان دەكەن، بەراورد بەشىعرو ھۆنراوەكانى تر، زياتر لەيادەمورىدا بەپارىزراوى دەمىننەوہ. چونكە پىشت بەھىلى گىرانەوہى رووداوەكان دەبەستن، بەپى زنجىرەى روودانىان. بەلام زۆرجار شاعىرە زاركەيەكە بەووردى پابەندى زنجىرەى زەمەنى رووداوەكان نابىت و رووداوەكان لەبىر دەكات و بۆ نمونە دەچىتە سەر و سەفردنى زرى پالەوانەكە [أونج، 1994: 203، 210].

دەقە زاركەيەكان چونكە لەگەل دروستبوونىان ناووسرىنەومو بەتۆماركردن نابەستىنەوہ، بۆيە شلك و نەرم دەبن و ھەمىشە لەدروستبوون دان. بىگومان ھىچ رىگريەك نىە كە لەگەل دووركەوتنەمىان لەرووى

شۆین و کاتهوه، بهر مبهه له واقیع دور بکونهوهو بچنه جیهانی ئهفسانهوه. بهتایهتی که میکانیزی گێرانهوهی زارهکی بهسروشتی خۆی، ههمیشه سردکێشی بهر مو گۆرینی رووداو میژوو بیهکان بۆ شیوازی ئهدهبی. ئهمش وادهکا که بهی هستکردن، گێرانهوه میژوو بیهکه بیته گێرانهوهیهکی داستان ئامیز و نزیک له ئهفسانه. دهبی ئهوه بزانی که خودی ئهفسانه له بهر مبهتا لهسهر رووداوی میژوو یی هه لچنارهوه. لهسهر یکی تریشهوه، چونکه له کۆمه لگه نه خویندهوارو زارهکیهکان بیجگه له یادهوهری هیهچ ئامرازیکی تر نیه بۆ پاراستنی زانیاری و دهقهکان. بۆیه یادهوهری میکانیزمهکانی خۆی بهسهر شیوهی دهقهکه دادهسهپینی، بۆ ئهوهی نهوه دوا ی نهوه بمینیتهوهوه لهسهر زاران بی. ئیتر ئهه میکانیزمه به بهر مبهومی کار دهکات له پیناو گۆرینی رووداو میژوو بیهکان بۆ چیرۆکی ئهفسانهیی. ئهوش بهدارشتنی دهقهکه به شیوازیکی هونهری وا که له گه ل پیناویستیهکانی نهز بهرکردن و پاراستنی زارهکی بگونجی. به لām ئهمش لهسهر حیسابی واقیعی میژوو یی و وورده کاری رووداو که ده بیته [الصویان، 2012].

له ئه نجامی ههمو ئه مانه، ئه رک میژوو نووس سهبارت بهسهر چاوهکانی میژوو ی زارهکی له نیویشیاندا ئه دهبی زارهکی، زور ئالوزه. چونکه سی کێشی سهر که له بهر مبه دایه؛ یه که میان: خو رزگار کردنه له ههژمونی به لگه نامه وه دهقی نووسراوه، که خۆیان بهسهر رییازی لیکۆلینهوهی میژوو بییدا سهپاندوه. بۆیه دهبی گهواهیه زارهکیهکان کۆبکاتهوهوه له گه ل گهواهیه نووسراوهکان بهراوردیان بکات. به لām دهبی گوی بۆ ئه مانه رادیری که له میژوو دا نه یانتوانیه به شیوازی نووسراوه کێشهکانی خۆیان به خه نهر و؛ وهکو جووتیاران و ئافرمانان و که مینهکان و پهراویز خراوهکان. چونکه ههمو ئه مانه گویان گرتوووه گێرانهوه ده ماو ده مهکانیان گواستوتوهوه لیدوانیان هه بووه و قسه یان کردوه. به لām نه یان خویندوتوهوه نه یان نووسیهوه. دووه: لهسهر ی پێویسته گێرانهوهی راستی له گێرانهوهی ناراست (وهکو ئهفسانه و حیکایهت) جیا بکاتهوه. لیره شدا کێشهیهکی قورسی له بهر مبه دایه. چونکه سنووری نیوان راستی و ناراستی توخ نیوه ته مومژاوییه. سییه میشیان: کێشه ی دیاریکردنی زه منه؛ چونکه خالی هه ره لاوازی دهقی زارهکی ئه وهیه که به سال و بهر واریکی دیاریکراوه نه به ستر او ته وه. بۆیه لهسهر میژوو نووس پێویسته که تیر و انینیکی رهنه گرانه ی هه بی له هه مبه ر ئهه گێرانهوه زارهکیانه. ههنگاوی یه که میش ئه وهیه که بهرامبهریان بکات له گه ل ئه رشیهی نووسراوه و سه ر چاوهکانی تر، بۆ دیاریکردنی کات و سه ر ده میان [حبیده، 2013].

باسی سنیهم: میژوو ی کورد له سایه ی ئه ده بی زاره کیدا:-

له ماوه ی چوار سه ده ی میژوو ی نو یی کوردستان (1514-1914) و به لکو له سه ده کانی پشتریش، نووسینهوهی میژوو ی ئهه وولاته دانیشهتوانه که ی، کیماسی ئاشکرای پێوه دیاره. ئهه کتیب و دانراوه که مانه ی که کوردان لهه ماوه ی له باره ی خۆیان نووسیه یانه، ئهه که لینه گه ورا نه پرنا که نه وه که ئهه میژوو به ده ستیانه وه ده نا لینی [به روانه: هه روتی، 2014: 27-53]. بۆیه ئهه میژوو نووسانه ی که بایه خ به میژوو ی ئهه ماوه یه ی کوردستان ده دن. ناچار ن پش ت بهو سه ر چاوه به سه تن که میژوو نووسانی نه ته وهو میله هتانی ده وری بهر نووسیه یانه. دیاره ئهه سه ر چاوه نش له به نه رته دا بۆ تو مار کردنی میژوو ی کورد ته رخا ن نه کرا ون. به لکو ته نیا لابه لا باس له رووداو هکانی کوردستان ده کهن. بۆیه ناچه قوولا یی ئهه رووداوانه ی که لهه وولاته دا روویاندا وه. ئه مه سه رباری هه لو یستی نه رینیان له هه مبه ر کوردو ده سه لات ه خو مآلییه کانیان [به روانه: هه روتی، 2014: 149-199]. لیره دا بایه خی ئه ده بی زاره کی بۆ نووسینهوه ی میژوو ی کورد و کوردستان به رجه سه ته ده بی. چونکه ئهه رووداو گێره وهو گورانیییز وشاعیره زاره کیانه ی کورد باش ئاگاداری ئهه هه لو مه رجه بوون که لهه وولاته که یان ده گوزه را. ئهوان وهکو چاویک و ابوون لهسهر رووداو نه خو بیهکانی

کوردستان. بهیچهوانه‌ی میژوونوووسانی میلیله‌تانی ده‌وروبەر که بایه‌خیان به‌و رووداوانه‌ی کوردستان نه‌ده‌دا، ئەگەر په‌یوست نه‌بان به‌میژووی ده‌وله‌ته‌که‌ی خۆیان. یان هەر له‌بهرمه‌وه‌ له‌م رووداوانه‌ ناگادار نه‌بوون.

دیاره میلیله‌تی کورد له‌سه‌رده‌مانی پێشوو به‌ یه‌کێک له‌میلیله‌ته‌ زاره‌کیه‌کان ئەژمارده‌کرا. چونکه‌ به‌هۆی به‌رزایی رێژه‌ی نه‌خوێنده‌ه‌واری له‌نیویاندا، به‌زۆری په‌نای ده‌برده‌ به‌ر شێوازی زاره‌کی وگوتنه‌وه‌ی ده‌ماوهم [نیکیتین، 2008: 364]. هه‌روه‌ها له‌بهرئه‌وه‌ی ژێرده‌سته‌ بووه‌ و سته‌می لێکراوه‌ بۆیه‌ ناچار بووه‌ بۆ ده‌برینی خه‌یال و نیش و ئازاره‌کانی ژیان به‌رژێته‌ سه‌ر ئه‌ده‌بی زاره‌کی. ئەممه‌ش خۆی ده‌بری ئه‌وه‌یه‌ که‌ کوردان هۆگره‌یه‌کی زۆریان به‌ فیربوونی زمانی زگمکی خۆیان هه‌بووه‌ [فه‌لاح، 2012]. له‌سوئنگه‌ی ئه‌مه‌، ده‌توانین بلێین کورد زۆر به‌که‌می ده‌ستی داوته‌ نووسینه‌وه‌ تو‌مارکردنی رووداوه‌ میژووییه‌کانی خۆی. به‌لام هه‌ستی میژوویی هه‌بووه‌و زۆریک له‌م رووداوانه‌ی له‌یاده‌وه‌ری خۆیدا پاراستوه‌. دوا‌ی ئه‌وه‌ی له‌شێوه‌ی چیرۆک وداستان یان به‌یت وستران دا‌یرشتوون، ئینجا ده‌ماوهم گو‌ترانه‌ته‌وه‌ نه‌وه‌ له‌دوا‌ی نه‌وه‌ ماونه‌ته‌وه‌. به‌لام هه‌ندێ جار دوا‌ی چه‌ند نه‌وه‌یه‌ک له‌ناوچوون؛ ئه‌وه‌تا (شه‌ره‌فخانی به‌دلیسی) که‌ باسی یه‌کێک له‌میرانی بابان ده‌کات، ده‌لێ: "ئه‌دیانی کورد بایه‌خیان به‌و رووداوانه‌ دا که‌ به‌سه‌ری هاتن، هه‌روه‌ها به‌ ئازایه‌تی و به‌خشنده‌یی ئه‌ویشیاندا هه‌لدا. به‌چه‌ندین هۆنراوه‌ و سه‌فیان کردو چه‌ندین چیرۆکیان له‌باره‌یه‌وه‌ دانا که‌ ئیستا قسه‌ی دانیشتن وکو‌ره‌خانه، له‌گه‌ڵ چه‌ندین سه‌روود که‌ ده‌نگخۆشان وکو‌ ستران ده‌یێنه‌وه‌" [البدلیسی، 2001: 476]. به‌لام ئیستا هه‌یچ یه‌کێک له‌م هۆنراوه‌و چیرۆک وسترانانه‌ نه‌ماون. ئاشکرایه‌ که‌ چه‌ندین ده‌قی زاره‌کی تریش که‌ بایه‌خی میژووییان هه‌بووه‌، له‌ناوچوون. ده‌کرێ هه‌یشتا ده‌قی تریش له‌ناوچن. بێگومان ئەممه‌ش زیانیکی گه‌وره‌یه‌ بۆ میژووی کورد.

هه‌ندێ میژوونوووس و تو‌یژه‌ری کورد له‌م سا‌لانه‌ی دوا‌ییدا له‌م راستیه‌ ناگادار بوون و سه‌رنجیان بۆ بایه‌خی ده‌قه‌ زاره‌کیه‌کان سه‌بارمه‌ت به‌میژووی کورد، را‌کێشا. هه‌ندیکیان هه‌لواندا به‌کردار نه‌مه‌ به‌سه‌لمینن، ئه‌ویش له‌ری تیه‌ه‌لکێشکردنی ئه‌م ده‌قه‌ زاره‌کیانه‌ له‌گه‌ڵ زانیارییه‌ میژوویییه‌ نووسراوه‌کان. وه‌کو نمونه‌یه‌ک ده‌کرێ ئاماژه‌ به‌کتابی (کورد و عه‌جه‌م) به‌کین، که‌ له‌سه‌روه‌ندی باسکردنی رووداوی (قه‌لای دمدم) (13) هه‌ندێ به‌یتی فۆلکلۆری له‌باره‌ی رووداوه‌که‌ هه‌ناوه‌ته‌وه‌ [به‌روانه: ئه‌مین، 2005: 98-104]. هه‌روه‌ها ده‌بی ئاماژه‌ به‌کتابی (گه‌لداخ بێخو‌دی نینه‌) ی (یه‌لماز چاملیبه‌ل) به‌کین که‌ له‌میان‌ه‌ی باسکردنی رووداوه‌کانی شو‌رشی ناگری (1927-1930) چه‌ندین سترانی دیرۆکی هه‌ناوه‌ته‌وه‌ هه‌ریه‌که‌ی له‌شو‌ینی تاییه‌ت به‌خۆی داناوه‌. بۆ نمونه‌ که‌ باسی شه‌رقانیکی کورد ده‌کات، سترانێک دێنێته‌وه‌ که‌ له‌ سه‌رده‌مه‌دا له‌باره‌ی ئه‌م شه‌رقانه‌ گو‌تراره‌ [Camlibel, 2005: 87, 89, 91, 93]. بێگومان ئه‌م کارانه‌ سه‌ره‌رای بایه‌خی خۆیان، نا‌چنه‌ چوارچۆیه‌ی به‌کاره‌ینانی ئه‌م ده‌قه‌ زاره‌کیانه‌ وه‌کو سه‌رچاوه‌ی میژوویی. چونکه‌ زانیاری میژووییان لێ‌وه‌ نه‌گه‌یراوه‌.

هه‌ندێ میژوونوووسی تر هه‌ستاون به‌کو‌کردنه‌وه‌ تو‌مارکردنی ئه‌و سترانه‌ دیرۆکیانه‌ی که‌ تاییه‌تن به‌رووداویکی میژووی کوردستان، ئینجا شه‌رقه‌یان بۆ کردوه‌. وه‌کو (عه‌بدولفه‌تاح عه‌لی یه‌حیا) که‌ چه‌ند هه‌ولێکی گه‌رنگی له‌م باره‌یه‌وه‌ داوه‌. یه‌کێک له‌وانه‌ ووتاریکه‌ به‌زمانی عه‌ره‌بی له‌باره‌ی سترانی دیرۆکی تاییه‌ت به‌ میرنشینی بۆتان و بۆتانییه‌کان و تیا‌یدا چه‌ند ده‌قیکی زاره‌کی خسته‌وته‌روو که‌ باس له‌رووداوه‌کانی میرنشینی بۆتان ده‌کهن له‌سه‌رده‌می میر به‌درخان پاشا (1821-1847). هه‌ر له‌ویدا و له‌چوارچۆیه‌ی به‌دیارخستنی گه‌رنگی ئه‌م ده‌قه‌ زاره‌کیانه‌، باسی له‌گه‌رنگی ئه‌م جو‌ره‌ سترانانه‌ کردوه‌ بۆ نووسینی میژووی کوردو گه‌واهی چه‌ندین نووسه‌ر و تو‌یژه‌ری له‌م باره‌یه‌وه‌ هه‌ناوه‌ته‌وه‌ [به‌روانه: یحیی، 1985]. هه‌ولێکی

(13) ئه‌مه‌ رووداوی گه‌رنگی ئه‌م قه‌لایه‌یه‌ له‌لایه‌ن سه‌فه‌رییه‌کان له‌سا‌لی 1609دا. له‌لایه‌ره‌کانی داها‌تو‌دا زانیاری زیاتری له‌باره‌وه‌ ده‌نووسین.

تريشى باسنيكه بهناونيشانى (ديروك وسهرينهاات/ عهلى ناغايى نهرگوشى)، كه نهم جارهيان بهكوردى بهلام ههر لهگوفارى (كاروان) بلاويكردوتهوه. ليژه چيروك وبهيتى عهلى ناغاي نهرگوشى توماركدوهوه كه لهسالى 1832دا بهدهستى نيزيديهكان كوژراوه. ليژهس بايهخى سترانى ديروكى بو ميژووى كورد دووپاتكردوتهوه. ههروهها باسى نهو ههلومهرجه ميژووييهشى كردوهوه كه نهم رووداوهى تيدا قهوماوه. بيگومان ههردوو دهقهكەش (چيروك وبهيتەكە) بو ماوهى چهندين سال ههر بهزارهكى گوتراونهتهوه، بهلام دواتر توماركاروان [بروانه: يحيى، 1986: 106-119].

ههرچى (سهلاح هرورى)يه، نهوئيش ههنگاويكى لهم جوهرى ههلاينووه له ناميلكهيهكدا باسى لهگرنگى سترانى ديروكى كوردى كرديه وهك سهرچاوهيهك بو نووسينهوهى ميژووى كورد. نهوئيش گهواهى چهندين نووسهر وكوردناسى ههناوتهوه، بو سهلماندى نهم بوچوونه. دواتريش ههلايدوه زانبارى سهرچاوه ميژووييهكان لهبارهى راپهرينى سالى 1919ى بادينان، لهريى سترانه ديروكييهكان پشتراست بكتاهمو بهراورديان بكات. بيگومان چهند دهقنى باشى لهو سترانه ديروكييهكان توماركدوهوه كه تا نهم سالانهى دوايهى لهبارهى نهم راپهرينه لهدهقهرى بادينان دهگوتراونهوه [بروانه: 2004: 5-10، 19-22، 27].

نهم كارانه تهنيا دهكرئ وهكو ههولى بهرايه نهژماربكرين لهبوارى سوودبينين لهئهديهى زارهكى وهكو سهرچاوهيهك بو نووسينهوهى ميژووى كوردستان. چونكه ئهديهى فولكلورى كوردى گهنجيهيهكى يهكجار دهولهمنده بهجوړيك (فيلجيفسكى) ناوى دهئى "پهرسهئندى لهراهبهدهرى فولكلور" [نيكيتين، 2008: 364]. دياره نهم گهنجيهيه ههزاران دهقى زارهكى تيدايه كه دهشى زانبارى زوريان ليههلاينجين لهبارهى پيشهاتهكانى رابردوى نهم وولاته. بيگومان نهم راستيه شاردراره نيهو سالانكه دهولهمنهئدى كورد لهبوارى ئهديهى فولكلورى، سهرنجى روژهلاتناسان راکيشاوه. بويه لهو كتبانهى كه لهبارهى كورد نووسيويانه، نامازهيان بهم مهسهلميه داوه [بروانه: بوا، 1973: 55؛ شفيلى، 2008: 71-73]. يهكئى لهوانه روژهلاتناسى سوڤيتى (مينيشا شفيلى)يه، كه نووسيويهئى: "لهفولكلورى كورددا ميژووى نهم نهتهوه كونه، خهباتى چهندين سهدهى لهپيناوى نازادى و بو خودهستنيشانكردى نهتهوهيه رهنگيداوتهوه". ههروهها دهئى: "لهفولكلورى دهولهمنهئدى كورديدا، گورانى- چيروكى بهستراوه به رووداوى راستهقينه نهو شهخسياته ميژووييهانى روئيكى گهورهيان ههبووه لهميژووى گهلى كورددا جيگهيهكى تايبهئيه ههيه" [شفيلى، 2008: 71، 72].

ههرچى (باسيلى نيكيتين)ه دهئى: "فولكلورى كوردى لهرووى ههمهجوړى بابتهكانيهوه، زور دهولهمنهئده. لهپال شيعر وگورانى... هونراوهى لهخورا وداهينراوى تيدايه كه لههزريكى تهواو ميللى و دور لهدروستكردن وههلبهستن ههلقولاوه. ههريهكيشيان لهكاتى يان كهميك دواى نهو رووداوه سهرچاوهى گرتوهوه كه بوى ريخراوه". كاتيكيش باسى نهو دهقه زارهكييهانه دهكات كه (ئوسكار مان) كويكردونهتهوه، دهئى: "ههموو نهو شوئنهوارانه گهنجيهيهكى راستهقينهمان لهزانبارى دهئنه لهبارهى ژيانى ميلهئتى كورد، كه تا ئيسنا سوودى لئ نهبينراوه بو ناسينكى فراوانتر وگشتگيرترى دهروونى نهم ميلهتهو تايبهتمهئديهكانى، تهنيا بهريزهيهكى كهه نهئى" [2008: 369، 399]. يهكئى تر لهم روژئاوييانه (دانا شميدت)ى نهمريكييه كه لهو برواوه دابوو گيانى ميلهئتى كورد لهسترانهكانى دايه لهگهل هونراوهو ئهفسانهو چيروكهكانى. نهمهش به هوكارئىك دادنهئى بو شانازيكردى كورد به ئهديه فولكلورييهكهى [السندى، 2002: 431].

دياره ئهديهى زارهكى كوردى يان بلين فولكلورى كوردى، چهندين جوړ دهگرتهوه، وهكو پيشتر نامازهمان پيدا. بيگومان ههموو جوړهكانيشى بايهخى خويان ههيه بو توژينهوه لهبارهى ميژووى سياسى كوردستان وناشنا بوون بهرهوشى نابوورى وكۆمهلايهئى ونايينى وروشنبارى كۆمهلگهئى كوردى لهسهردهمانى رابردودا. بو نمونه نهو پهئنده پيشينهانهى كه دهئى "كهه بزى كهئ بزى". دهكرئ بيته بهلگهيهك

لەسەر بەرزى پىڭگەى نازايەتى لەكۆمەلگەى كوردیدا. ھەروەھا لەرێى مەتەلەكانیش دەتوانین بە ھەندى كەرەستە ئاشنا بىن كە لەسەردەمانى پېشوو بەكاردەھاتن و ئېستا نەماون، يان زۆر كەم بوون. وەكو " سەر ستوبرى بن زراف" كە دەكاتە (تەشى يان خەرمك). يان "شەق شەقى شەقاقى، كەتە عەردى عەرد پەقى" كو مەبەست لىي (ھەوجار) ە [بروانە: جعفر، 1986: 100-105]. بەلام ھەندىك دەقى زارەكى دەبنە سەرچاوەى مېژووى و راستەوخۆ زانياريمان لەبارەى رووداوەكانى كوردستان دەدەنى. بەتايەتى گۆرانى فۆلكلورى كە گرنگترين بوارى ئەدەبى فۆلكلورىيە [رەسول، 1970: 95؛ ئىبراھىم، 1984: 116].

دیارە كوردان زۆر گرنگيان بەگۆرانى و بەیتە فۆلكلورىيەكان داوہ؛ تەنانەت (ئۆسكار مان) دەلى: "ئەو لاوانەى دەنگيان خۆشە دەچنە كن (وەستا) يەك... ھەتا فېرى ئەو بەیتانە بن كە وەستاكە لەبەرى كردوون و ھەروا سىنگاوسىنگ ھاتوون". ھەروەھا باسى ئەومش دەكا كە خەلكەكە زۆر نامەرزووى بىستنى ئەم بەیتانە بوون و لەچاىخانەكانى سابلاخ لەدەورى بەيتبێژەكان كۆدەبوونەو [ئۆسكارمان، 2013: 35-36]. لەنىو گۆرانى و بەیتە فۆلكلورىيەكاندا گرنگترينيان بۆ ئىمە ئەو جۆرە گۆرانىيە كە دەكرى پىي بلىين (سترانى دىروكى/ يان: گۆرانى مېژووى). چونكە بەگوتەى نووسەرىكى كورد "مېژووىكى كۆكەرەوہى زۆر لە رووداوە مېژووىيەكانە" [المایى، 1999: 174]. ئەم جۆرە سترانە لەباكوور و روژئاواى كوردستان پىي دەلین (سترانا شەرا، مېرانی، سوارا). چونكە باسى رووداو و شەرمەكانى كوردستان دەكەن و زانيارى و ووردهكارى گرنگمان لەم بارەيەو دەدەنى. بەلام لەباشوور و روژھەلاتى كوردستان بە (لاوك) دەناسرى [یحىى، 1985: 154؛ ھوروى، 2004: 6، 8].

سەبارەت بە بابەتى ئەم جۆرە سترانە، (مىنتىشا شقىلى) دەلى: " لەفۆلكلورى دەولەمەندى كوردیدا گۆرانى و حىكايەتى قارەمانانە جىگەپەكى ديارى ھەمە" [2008: 72]. بەلام ئاشكرايە كە چىرۆك و سەربەردەى دلدارانىش بابەتتىكى ترى ئەم جۆرە سترانە بوو. بۆيە (نىكىتین) دواى ئەوہى چەندىن نمونەى لاوكى كوردیمان بۆ دەھىننەتەو لەبارەى دلدارى و ئەوين. لەگەل شەر و رووداوى خويناوى، دەلى: "ئەم نمونانەى لاوك كە پىشكەشمان كردن بەسن بۆ ئەوہى تىروانىنىكى گشتيمان لەبارەى بابەتەكانى ئەدەبى مىللى كوردى بەدەنى ئەوانىش خۆشەويستى و جەنگن" [2008: 390]. ھەر لەسۆنگەى ئەمەوہ، زۆر بەى ئەو نووسەر و تووژەرانەى كە سەروكارىان لەگەل لاوك و سترانى كوردى كرديە، نامازە بەگرنكى ئەم دەقانە دەكەن بۆ مېژووى كوردستان. ھەندىكىان بەپىويستى دەزانن كە بكرىنە سەرچاوە بۆ نووسىنەوہى ئەم مېژووہ. (14) بەلام دەبى ئەوہ بزانین كە كوردان رووداوەكانى مېژووى خويان ھەر تەنيا بەشۆہى لاوك و ستران نەپاراستوہ. بەلكو ھەندى حىكايەت و چىرۆكىشمان ھەن كە باسى رووداوى راستەقىنە دەكەن. وەك ئەو چىرۆكە پەخشانەى كە باسى داستانى قەلاى دەمدە دەكات و (ئۆسكار مان) لەكتىبەكەى خۇيدا تۆمارى كردوہ [بروانە: ئۆسكارمان، 2013: 45-47].

لەپىناو سەلماندى ئەم راستيانەى سەرەوہ، پىويستە بەگشتى لەدەقەكانى ئەدەبى زارەكى كوردى رابمىنين و بزانین تا چ راددەيەك خزمەت بە بوارى مېژوونووسى كوردى دەكەن. يان بەواتايەكى تر بلىين ئايا خالە نەرىنيەكانى ئەم دەقانە وەكو سەرچاوەى مېژووى چىن؟ خۆ دەبى سەرنجى خالە نەرىنيەكانىشيان بەدەين. ئەگەر سەرەتا سەبرى ئەو سترانە دىروكىيانە بكەين كە لەبارەى راپەرىنى سالى 1919ى بادىنان (دزى دەسەلاتى برىتانىا) گوتراون، دەبىين ئەم سترانانە چەندىن ووردهكارى لەخۆ دەگرن كە سەرچاوە ئاسايەكان باسيان نەكردوون، يان بەو شۆہى نەچوونەتە قولاى رووداوەكەوہ. ھەندى جاريش زانيارىيەكانى نىو

(14) سەبارەت بە بۆچوونى ھەندى لەنووسەر و تووژەران لەم بارەيەو، بروانە: یحىى، 1986: 106-107؛ ھوروى، 2004: 10-7.

سترانهكان، شروقهو لیکدانهمهکانی توێژەر ومیژوونوسان پشتراست دهکهنهوه. بۆ نمونه ههندی میژوونوس ومکو لیکدانهمهوی خویان باسیان له هۆکاری نایینی کردوه لهبهریابوونی ئەم راپهرینه. بهلام لهسترانهکاندا بهلگه لهسەر ئەم هۆکاره بهئاشکرا دهبینرئ، کاتی لهسترانیکدا دهلی:

منی سویندهکا خاری ب قهسهمی ب نایاتی ب قورنایی

ئەزئ شەری کم و ل گهل حوکمهتا ئینگلیزی

ئەزئ پشاهیکا عهسکەرئ گاوری دگرم [هرووی، 2004: 20-21].

هاوکات ئەو سترانهانە زانیاری و ووردهکاری زۆرمان دهنی لهبارهی هیزهکانی بریتانیا و ئەو گروپانەیی تیبدا بهشدار بوون. لهگهڵ جۆری ئەو چهکانەیی که لهشهرمهکاندا بهکارهاتوون. ههروهها ناوی چهندن کسهبەتی کوردیش تۆمار دهکهن که لهم شهرانهدا رۆلیان ههبوو؛ وهکو: (حهسو دینۆ) که یهکنیک بوو لهئاغانکانی دهقهری گۆیان، (حاجی شهعبان) ناغای نامیدی، (سادق برۆ) ناغایی گولی، (فارس بهگ) ی زیباری و چهندانێ تر. ئەمه سهبرباری باسکردنی پلانهکانی شەر و پیکدادانهکان و دهرههجامهکانیان [بروانه: هرووی، 2004: 27، 29-31، 35، 37-39].

بۆ ئەوهی زۆر لهم ماوه میژوووییە دوور نهکهنهوه، ناماژه به بهیتکی فۆلکلۆری دهکهن که لهزاری ستراننیککی میلی وهرگیراوه. ئەم بهیته که بهزۆری لهکاتی دروینهدا دهگوترايهوه، باسی شالای هیزهکانی روسیا دهکات بۆ رهواندز لهسالانی جهنگی یهکهمی جیهانیدا. لهم بهیتهدا ئەوهمان بۆ روون دهیتهوه که خهڵکی ناوچهکه چون چاوهرنی کۆمهکی هیزهکانی عوسمانی بوون بۆ ئەوهی لهم کارهساته رزگاریان بکات. بۆیه بهی ئارامیهوه ههوالی پیشرهویکردنی ئەم هیزهیان دهگواستهوه که بهسهرکردایهتی (خهلیل بهگ) بهرئ کهوتبوو بهرهو رهواندز. لهکۆتایی بهیتهکهشدا دهلی:

هەر لهو شەری عروسی کوژرا دۆستی چل کهزی

شاریان ههموو کاولکرد ههموو کوژران رواندزی

هەرچی ناگری تیبهردا هەرچی بردی بهدزی

خوای کرد دۆژمن زوو شکا گهراوه به سهرکزی [رسول، 1985: 105].

ههروهها (نیکیتین)یش بهشیککی لاوکیککی بۆ نووسیوین که زانیاری گرنگی تیدایه لهبارهی غافلکوژکردنی (جهعفر ناغای شکاک) لهلایهن جینشینیی تهختی قاجاری لهشاری تهوریز [2008: 380-382]. ئاشکرایه که (جهعفر ناغا) دژایهتی دهسهلاتی قاجاری دهکرد، بۆیه لهسالێ 1905دا لهپیلانیکدا کوژرا [ههروتی، 2007: 63].

نهگهر بگهرینهوه پشتر و بیینه سهردهمی عوسمانی که لهکوردستاندا نزیکهیی چوار سهدهی خایاند، چهندان دهقی زارهکی تر دهبینن، که ههریهکهیان باس لهرووداوکی میژوویی دهکهن. ئەم دهقانه بۆ ماوهی زیاتر له (100) سال بهشیهوهی زارهکی گوتراون و دهماوهم گوازاراونهتهوه، تا ههنديکیان دواتر تۆمارکراون. ژمارهیهکی زۆر لهم دهقه زارهکیانه (که ئەوانیش زۆربهیان لاوک و سترانن) پهیهههندیان بهشهر وجموجولی هۆزهکانهوه ههیه. یهکنیک لهوانه چیرۆک و بهیتی (عهلی ناغای ئههگۆشی) سهروک هۆزی مزووریه، که لهسالێ 1832دا به پیلانیک لهلایهن (عهلی بهگ) ی میری ئیزیدیان کوژرا. ئەم چیرۆک و بهیته

ووردەکاری زۆرمان لەبارەى ئەم پیلانەو پێشەتای کوشنتەکه پێدەدەن. گرنگییەکهشیان لەو دایە که لەلایەن کەسانی نزیك لەروداووەکه لەرووی شوین وکات، گوتراونەتەو. بۆیە دەکرێ زانیارییەکانیان وەکو گوتەى شایەتەحال ئەژمار بکەین [بەروانە دەقەکه لە: یحیی، 1986: 109-119]. ئەمە لەکاتیکیدا بە سەرچاوە ئاساییەکان تەنیا بەکورتی باسی رووداووەکه دەکەن [بەروانە: الدملوچی، 1999: 38؛ الحسنی، 1984: 140].

هەندێ لە لاوکەکان باسی کەسایەتیە میژوووییەکان دەکەن، بەلام نەک چالاکییە سیاسی و سەربازییەکانیان که دژی دەولەتانی داگیرکەری کوردستان ئەنجامیان دەدا، بەلکو زانیاریمان پێدەدەن لەبارەى ژبانی خۆیان وبنەمألەکانیان لەنیو هۆزەکیاندا. وەکو ئەو لاوکەى که باسی (تەیمور پاشای ملی) (15) دەکات، بەتایبەتیش ئەو پەڕەندییە خۆشەویستیەى که لەنیوان (عەدلە خان)ى خوشکی و گەنجیکی جەربەزەى ئیزیدی بەناوی (دەرویشی عەقدى) لە نارادابوو. بۆیە ئەم دەقە زارەکییە بە (لاوکی دەرویشی عەقدى) ناسراوە [بەروانە: عەدو، 2006: 10-15]. شایانی باسە من خۆشم گۆییستی ئەم لاوکە بوومە که لەسەر کاسیتی دەنگی تۆمارکراوە.

لەهەموو ئەوانە گرنگتر ئەویە که ئەم دەقە زارەکییانە هەندێ لاپەرەى شاردراوەى میژوووی کوردیان بەدیارخستوو. وەکو چارەنووسی (سلیمان بەگی کوری قولى بەگ) (16) میری سۆران، که لەهیچ سەرچاوەیەکی میژوویدا باس نەکراوە. بەلام بەگۆزەى بەیتیکی فۆلکلۆری بیت ناوبراو بەپیلانیک بانگکراوەتە بەغدا و لەوێ لەلایەن دەسلەتدارانی ویلايەتی بەغدا ژەهرخوارد کراوە [بەروانە، ئۆسکارمان، 2013: 379-381]. (17) ئەمەش دەکرێ بەراست وەرگیرێ، چونکه میری ناوبراو هیزو دەسلەلاتی لەناوچەکه زۆر زیدە ببوو، بەجۆریک هەندێ جار گۆی بەفرمانەکانی سولتانی عوسمانیش نەدەدا [بەروانە: رۆوف، 2008: 206-215]. شایانی باسە، دەسلەتدارانی بەغدا دواتر بەپیلانی هاویشیووە چەند میریکی کوردی تریش لەناو دەبەن [بەروانە: هروتی، 2000: 26، 62-63]. کەواتە ئەمە کاریکی ئاسایی بوو بەلای ئەوان.

ئەم بەیتەى پێشوو که بە (بەیتی لەشکری) دەناسرێ، لەگەڵ هەندێ بەیتی تر – خۆم گۆییستی هەندیکیان بووم لەرێی کاسیتی دەگی- که باسی هەمان بابەت دەکەن، هۆکاریکن بۆ مانەوێ ناوی (لەشکری) بەو سێفەتەى سوپاسالاری سۆران بوو لەسەردەمی سلیمان بەگی کوری قولى بەگدا. هەر لەرێی ئەم بەیتە فۆلکلۆرییانە ناوی (خانزاد)ى شازادەى سۆرانیش بەزیندوویی ماوەتەو. بەگۆزەى ئەم بەیتانە؛ ئەم شازادەى خوشکی میر سلیمان بەگ بوو، که لەکۆتاییەکانی سەدەى شازادەهەمدا کوژراوە. دواى ئەم رووداو، خانزاد خاتون دەسلەلاتی لەمیرنشینیەکهدا پیاوەکردوو زۆر بەلێهاتوویی کاروباری راییکردوو. بۆیە چەندین لاوک و بەیتی فۆلکلۆرییان بەسەردا هەڵدوو لەیادەمەری خەلکی ناوچەکهشدا ناو و ناویانگی هەر ماوەتەو. تا ئێستاش هەندێ قەلاو شوینی دەقەرەکه بەناوی ئەومو ناسراون؛ وەکو (قەلاى خانزاد) لەبناری چیاى بەنى

(15) تەیمور پاشای ملی که لەبەیتە فۆلکلۆرییەکاندا بە (تەمەر پاشای ملان) دەناسرێ، لەچارەگی کۆتایی سەدەى هەژدەهەمدا سەرکردایەتی هۆزی ملی دەکرد که لەدەوروبەری ماردین بڵاوبووونەو. لەم ماوەیەدا جموجولی لەناوچەکه زیادبوو، بۆیە دە ولەتی عوسمانی لەسالی 1791دا هێرشیکى فراوانی کردە سەری و لێخست. بۆ زانیاری زیاتر لەم بارەى بۆروانە: هروتی، 2008: 146-148.

(16) یەکیک بوو لەمیرە بەتواناکانی سۆران که لەنیووی دوومی سەدەى شازادەهەمدا حوکمرانی کردوو. بۆ زانیاری زیاتر لەبارەى بۆروانە: البلیسی، 2001: 464-466.

(17) شایانی باسە لەژێرێکی هاوچەرخیشدا ئەمژە بەرووداوی ژەهرخواردکردنی سلیمان بەگ کراوە [بۆروانە: گەورانی، 2000: 152] بەلام پێدەچێ ئەم زانیارییەى هەر لەبەیتە فۆلکلۆرییەکان وەرگرتبێ لەرێی خەلکی ناوچەکه، چونکه ئەمژەى بەهیچ سەرچاوەیەک نەداوە بۆ ئەم زانیارییەو وەکو لەسەر مەوش گوتم لەهیچ سەرچاوەیەکهدا باسی ئەم رووداو نەکراوە.

هەریر. (18) ئەمە لەکاتیکیدا یە که تا ئیستا نەزانراوە ناوی (لەشکری) لەهیچ سەرچاویەکی میژوویی یەکه میدا هاتی. هەر وەها ناوی (خانزاد)یش تا ماویەکی کەم بەر لەئیستا لەم جۆرە سەرچاوانە نەبیرابوو. (19) بەلام لەم دواییاندا بەدیارکەوت که هەندێ سەرچاوی یەکهمی و رەسەن باسی (خانزاد)ی سۆرانیان کردوو. وەکو (سیاحتنامەمی ئەولیا چەلبەیی) که لەناوەراستی سەدەمی حەفدەمدا نووسراوە. لەم سەرچاویەدا ناوی "خانزادە سولتان" هاتوو [Evliyâ Çelebi, s.297]. ئەمەش راستی هەبوونی ئەم کەسایەتیە میژووییە پشتراست دەکاتەو بەیخە بەیتە فولکلۆرییەکانیش زیاتر دەسەلمینی.

هەندێ لەدەقە زارەکییەکان باسی رووداویکی میژوویی دەکەن که لەسەرچاوە ئاساییەکاندا هاتوو، بەلام ئەم سەرچاوانە وێنەمی تەواوی رووداوەکیان نەداوینەتی. چونکە لە یەک دیووە سەیری رووداوەکیان کردوو، وەکو داستانی (قەلای دمد). ئەم قەلایە مەلەبەندی میرنشینی برادۆست بوو لەباکووری رۆژھەلاتی کوردستان. بەلام لەلایەن هیزەکانی (شا عەباسی یەکهمی سەفەوی 1588-1629) نابلوقە دراو دوا بەرگرییەکی دلێرانەمی کوردانی برادۆست بەسەرکردایەتی (خانی لەپ زێرین)، لەسالی 1609 داگیر کرا. بیگومان سەرچاوی سەرەکیمان بۆ ئەم رووداوە تەنیا کتیبی (عالم نارای عەباسی) یە که میژوونووسی فەرمی شا عەباس (ئەسکەندەر بیگ تورکمان) دایناوە. بۆیە لەدیوی لای دەولەتی سەفەویە رووداوەکی تۆمارکردوو و ناگاداری هەلومەرجی نیوهمجۆی نابلوقە دراوان نەبوو. ئەمە سەرباری ئەوەمی که هەلۆیستیکێ دوژمنکارانەمی لەهەمبەر کوردان وەرگرتوو بەچەندین ناو و ناتۆری خراب باسیان دەکات. چونکە میژوونووسی دەربار بوو [بەروانە: ترکمان، 1350ھ. ش: 791-810]. بیگومان هەندێ نووسەری هاوچەرخیش باسی ئەم رووداوەکیان کردوو، بەلام ئەوانیش سەرچاوەکیان هەر ئەم کتیبە بوو. [بەروانە: رۆژبەینی، 1992: 70-87؛ ئەمین، 2005: 80-98]. لێرەدا بەیخە ئەو چیرۆک و بەیتە فولکلۆرییەکانمان بۆ دەرەکەوتی که لەبارەمی ئەم داستانە هۆنراوەتەو دەماو دەم هاتوو تا هەندیکیان تۆمارکراون و گەشتوونەتە دەست ئێمە. چونکە ئەم دەقە زارەکییە دیووەکی تری رووداوەکیان بۆ باس دەکەن که دیوی کورده نابلوقە دراوەکانە. بیگومان زانیاری و ووردەکاری زۆرتیشمان دەدەنی لەبارەمی قایمکاری قەلای رەوشی نابلوقە دراوان و هەلۆیستیان لەهەمبەر پێشەتەکاندا و چەندین لایەنی تر. بۆ نمونە سەبارت بەدۆزینەوی سەرچاوی ناوی دانیشتوانی دمد و ژەهراویکردنی لەلایەن سەفەویەکانەو، کۆپلەیکەمی بەیتیکێ دمد دەلی:

خانیک رابوو لەکوردانە	کێ بوو؟ لە- حمەد بەگی لێتانه
رووی رەش بێ دەگەل جووانە	لەسەر یەک نیمچوون ئالانە
زیز بوو، چوو بۆ نیو ئەوانە	پێی نیشان دان سوولەخانە
کێ بوو؟ لەکافری بێ نیمانە	تییانکرد هەش و دەرمانە
پێی قەر دەبوون موسولمانە	لەوان بوو رۆژی تەنگانە

(18) (موکریانی) دەلی: "لەبەیت و هەلبەستاندا خانزادو لەشکری لەکاردان". هەر وەها هەندێ قەلای دیاری دەکات که بەناوی (خانزاد)ەو ناونراون. [1962، 14].

(19) تەنیا لەهەندێ ژێدەردا که لەسەدەمی بیستەمدا نووسراون، ناویان هینراوە، [وێکو: گەورانی، 2000: 152-153؛ موکریانی، 1962: 14]. دیارە نووسەری ئەم ژێدەرانش هەر لەرێی بەیتە فولکلۆرییەکانەو ناسنای ئەم ناوانە بوون، وەکو نووسەری ئەم ژێدەرەمی دوایی خوشی ناماژەمی پێدەدا.

لێرهدا ناوی ئەو کەسەمان بۆ روون دەبینتەوه کە بوو هۆی ناشکرکردنی سەرچاوەی ئاوکەو دواتر ژەهراویکردنی. دیارە ئەوش کاریگەری زۆر خراپی لەسەر دانیشتوانی دمدم هەبوو دواتر بووتە هۆکاریکی سەرەکی گیرانی قەڵاکە [بەروانە: ئۆسکارمان، 2013: 45-47، 62-78].

سەرەرای هەموو ئەمانە، نابێ دەقە زارەکییە کوردییەکان بەشێوەیەکی رەها وەک سەرچاوە بۆ نووسینی مێژووی کورد وەرگیرین. لەبەرئەوهی (وێکو پێشتر باسمانکرد) دەقە زارەکییەکان بەگشتی بەتێپەربوونی کات گۆرانیان بەسەردا هاتوو. تا ئەو راددەیهی لەهەندێ باردا تێکەڵی ئەفسانە بوون. هەندیکیشیان هەر لەبەرئەندا زێدەرۆییان تێداکراوو بەتەواوی راستییان نەپێکاوه. سەرەنجام ئەم دەقە زارەکییە کوردییانەش لەپال خالە نەڕێنێهکانیان، هەندێ خالی نەڕێنیشیان هەیە، کە ئێمە لێرەدا تەنیا هەندیکیان باس دەکەین:

یەكێك لهو خالە نەڕێنێهانه زێدەرۆیی کردن و بەسەر مەنانه، کە لەهەندێ دەقی زارەکی کوردیدا بەرچاو دەکەوێ. (نیکیتین) نمونەیهکی لەم جۆرە بۆ تۆمارکردووین؛ کاتی بەشیکێ ئەو لاوکە دەهێنێتەوه کە باسی شەڕیکی کورد و روس دەکات لەناوچەیی ورمی. دیارە ئەم شەڕە لەسەر و بەندی جەنگی یەکەمی جیهانیادا روویداوه کاتی هیزەکانی روسیا لەسالی 1914 هێرشیان بۆ ناوچەکە هێنا. هەرچەندە ئەم لاوکە تەنیا دوو سأل دواي ئەم رووداوه بەرگویی (نیکیتین) کەوتوو، بەلام لاوکبێژەکە زێدەرۆیی زۆری تێداکردوو کاتی ژمارە هیزەکانی روسیا بە (1700) جەنگاوەرو ژمارە شەرقانانی کوردیش بە (19) چەکدار ئەژمار دەکا. چونکە راستی رووداوەکە ئەوهیه کە ژمارەیهکی بەرچاو لەکوردان خۆیان لەبۆسە ناوه توانیویانە زەبر لەمەفرەزیهکی بچووی روسەکان بوەشێن، هەر وەک (نیکیتین) لە ئەفسەرانێ روس ئەمەیی بیست [2008: 388].

لەسەرئێکی تریشەوه، هەندێ لەدەقە زارەکییەکان کە باسی رووداوێک دەکەن کات و سەردەمی ئەو رووداوه دیاری ناکەن. بۆ نمونە یەكێك لهو لاوکانهی که (نیکیتین) تۆماری کردوون، باسی شەڕیکی نیوان کوردو دەسەلاتدارانی تورک دەکات، بەهۆی نەدانی باج بەحکومەت [2008: 377]. بەلام تەنانەت ئەوش نازانێ کە ئایا ئەمە باسی سەردەمی عوسمانییە یان تورکیای هاوچەرخی، چ جایی ئەوهی سالی رووداوەکە بزانی. بێگومان ئەمەش لەبایەخی زانیارییەکە کەم دەکاتەوه. بەتایبەتی کە توێژەرانی و بەناسانی نەتوان رووداوەکە بگێرن ئەو سەردەمی خۆی. لێرەدا باسکردنی ئەو رووداوه تەنیا وەکو چیرۆکی لێدیت و لەرووی مێژووییەوه بایەخێکی ئەوتوی نامێنی.

سەبارەت بەوش کە هەندێ لەدەقە زارەکییەکان سەردەکێشن بۆ دنیای خەیاڵ و تێکەڵی ئەفسانە دەین، دەکرێ ناماژە بە داستانێ دمدم بکەین؛ ئەوەتا لەیەكێك لهبەیتەکاندا سەبارەت بە نازیەتی (خانی لەپ زێرین) و لەدەستدانی یەكێك لهقۆلەکانی، هاتوو:

شیرەك له دەحلی غەزریه	بابچین هەم غێرەتەو پیاوەتییه
دەورە دەحلییان گرتییه	شیر لە دەحلی نەڕاندییە
راستی خانۆی دەرکەتییه	دەستی مەتاری خواردیه
بەدەستی دی گویی گرتییه	بەخەنجەری سەربرییه
بەسامۆتەمی وەکردییه	بۆ شای برد بەدیارییه
شا دەری ئەوه چییە	ئەوه کەرویشکە کیوییە

بۆ تۆم هینا بەدیارییه شادەخوڕتە کورانه

تیکەل بکەن زێر و زیوانە دەستەک بنین لەخانە

بەئەمەری پاشای ئەکبەری دەستی زێر روح هاتەبەری (20)

هەروەها (محمد مستەفا) ناسراو بە (حەمبۆر)یش لەبایکی تیروئەسەلدا کە لەبارەى ئەم داستانەى نووسییە، تێبینی کردووە کە لەبەیتەکاندا هەندێ نەفسانە هەن؛ وەک ئەوەی کە (خانە لەپ زێرین) پیاوچاک بوو قەسەى لەگەڵ پێغمەبەران و پیاوچاکانی پێشوو کردووە نزاکانی گێرابوون. یان لەخەوندان راسپێردراوە کە شەر لەگەڵ گاوران بکات و هەر لەم خەوندان شۆینی گەنجینەیهکی بۆ ئاشکرا کراوە تا بەکاری بهینی بۆ ئەو مەبەستە. تەنانت باسی ئەوەش دەکەن کە ئەژدیهایەک پاسەوانی ئەم گەنجینەیهی کردووە تا دەیداتە دەست خان [حەمبۆر، 1985: 206-207].

لەکۆتاییدا دەبێ ئەوە بزانی کە تەنانت سەرچاوە نووسراوەکانیش کەمێژوونووسان پشتیان پێدەبەستن بۆ نووسینەوهی میژوو، هەموویان 100% راست نین و ئەگەری هەلبەستن و زیدەرۆیی و تەنانت ووردنەبوون و ناروون بوونیشیان هەیە. کەواتە ئەم خالە نەڕێنێنەى کە باسمانکردن، لەبایەخى دەقە زارەکیەکان کەم ناکەنەوه هێشتا دەکرێ سوودمەند بن بۆ نووسینەوهی میژووی کورد. بە مەرجێک وەکو سەرچاوە ئاساییەکان، بەگیانی رەخنەو لێ ووردبوونەوه مامەڵەیان لەگەڵدا بکری.

دەرەنجام

میلەتی کورد خاوەن گەنجینەیهکی دەوڵەتمەندە لەئەدهبی زارەکی کە بەزۆری چیرۆک و داستان و لاوک و حەیران و ستەران و پەندى پێشینیان و مەتەل، دەگەرێتەوه. سالاڤتیکی زۆر بوو کە کوردان لەرێی ئەم ئەدەبەوه هەست و نەستی خۆیان دەردەبەری و هەلوێستی خۆیان لەهەمبەر پێشەتەکان دیاری دەکرد. هەندێ جار لەرێی ئەم ئەدەبەوه نەخاسە (لاوک و بەیتە فۆلکلۆرییەکان) وورەى جەنگاوەرانیان بەرز دەکردەوه هانی تاکى کوردیان دەدا کە زیاتر باوەری بەخۆ بیت. هەندێ جاری تریش دەقە زارەکیەکان مۆرکیکی تراژیدییان پێوه دیاربوو. چونکە باسیان لەو پروداوه کارەساتبارانە دەکرد کە بەسەر کورداندا هاتووه. بەشێوهیهکی گشتی ئەدەبی زارەکی کوردی وەکو سەرچاوه میژوویی، سوودیکی گەرنگی هەیه بۆ نووسینەوهی میژووی کورد کوردستان. بەو پێیهی کە هەندێ لەو کەلتیانە پردهکاتەوه کە ئەم میژووه بەدەستیهوه دەنالێنێ، بەتایبەتی سەبارەت بەزانیی و وردەکاری هەندێ پروداو و هینانی ناوی ئەوانەى کە بەشداربوون تیایدا. هەروەها ئەم دەقە زارەکیانە ناوی هەندێ کەسایەتیان بە نەمەری هێشتوتەوه، کە لەسەرچاوه ئاساییەکاندا ناویان نابینرێ (وەکو: لەشکری)، یان تا ئەم دوایه نەبینرابوو (وەکو: خانزادی سۆران). لەوانەش گەرنگتر ئەویە کە لەرێی ئەم ئەدەبەوه دەتوانین هەندێ پروداو لەدیوی کوردەوه ببینین. چونکە زۆرەیهی سەرچاوەکانی تر لەتێروانینی ئەویترەوه سەیری پێشەتەکانی کوردستانیان کردووه. بۆیه پێویستە توێژەر و میژوونووسان ئەدەبی زارەکی وەکو سەرچاوه میژوویی بەهەند وەرگیرن و فرامۆشی نەکەن. نەخاسە کە هەندێ هەول دراوه بۆ کۆکردنەوه توێژکردنی ئەم دەقە زارەکیانە. بەلام چونکە هەندێ لەم دەقانه زیدەرۆییان تیاکراوه یان گۆران و زیادکردنیان بەسەردا هینراوه، بۆیه دەبێ بەگیانی رەخنەو لێ ووردبوونەوه، زانیاریەکانی ئەم دەقانه وەرگیرین. هەروەها لەگەڵ سەرچاوه ئاساییەکاندا بەراورد بکری و ساغبکری ئەوه. بەتایبەتی بۆ دیاریکردنی

(20) ئەم دەقەم لەدایک (جەمەرە سابیر ئەحمەد) وەرگرت کە بەشێکی بەیتی دمی لەبەرەو پێشتر لەبرای خۆی گۆییستی بووه کە لەکاتی دروینەکردندا دیگوتەوه. دایکم ئیشتاش لەزیاندا ماوه دەقەم لەبەرەواری 2016/7/11 لەشاری هەولێر لێوەرگرت.

كات و سه‌ردهمی رووداوهمان و دلنیا بوون له‌گونجانی زانیاریه‌كان له‌گه‌ل هێلی گشتی رووداوهمان، و مك نه‌وهی كه له‌سه‌رچاوه ناساییه‌كاندا هاتوو.

لیستی سه‌رچاوه‌كان

یه‌كه‌م: كتیب:

أ- به‌زمانی كوردی:-

- ئەحمەد، كەمال مەزھەر (2008): *میژوو/ كورته باسیکی زانستی میژوو و كورد و میژوو*، چ2، ههولێر.
- ئەمین، نەوشیروان مستەفا (2005): *كوردو عه‌جهم/ میژووی سیاسی كوردەكانی ئێران*، چ3، سلێمانی.
- ئۆسكارمان (2013): *توحفە میوزەفەراییه، ساگردنەوه هینانە سه‌ر رینووسی كوردی: عه‌لی نانه‌وازاده، ههولێر.*
- ئیبراهیم، د. شوكریه ره‌سول (1984): *ئەدەبی فۆلكلۆری كوردی*، ب2، ههولێر، چاپخانه‌ی زانكۆی سه‌لاح‌دین.
- بایه‌زیدی، مه‌لا مه‌حمود (1982): *داب و نهریتی كوردەكان*، و: د. شوكریه ره‌سول، به‌غدا.
- بامه‌رێ، مستەفا نوری (1980): *له‌علیخانا گو‌فایی، به‌غدا.*
- په‌تی، د. عومەر ئیبراهیم عه‌زیز (2005): *بیلیۆگرافیای فۆلكلۆری كوردی (كتیب- ووتار) / 1860-1990*، سلێمانی.
- جه‌لیل، ئوردیخان (1977): *سترائی زارگوتنا كوردایه‌ تاریقی، وەرگیرانه سه‌ر رینووسی كوردی: شوكر مسته‌فا و ئه‌نوه‌ر قادر مه‌حمەد، به‌غدا.*
- جعفر، ح‌جی (1989): *حه‌یرانوك ژ كه‌له‌پووری كوردی*، ب1، ههولێر.
- جمباز، طارق (1983): *مه‌حمەد و سوری و سورمێ خان و قورشیدی چاوبه‌خار*، به‌غدا.
- جوتیار، خالید (1984): *به‌رمو فۆلكلۆر، به‌غدا، چاپخانه‌ی الحوادی.*
- حوسین، هیمداد (1986): *چه‌پكێ هونراوه‌ی فۆلكلۆری ده‌شتی ههولێر*، به‌غدا، چاپخانه‌ی الحوادی.
- خه‌لیل، تیموور (2007): *گولبژیرمك ژ نفیسكارێن كوردین سو‌فیه‌تا به‌رێ، ده‌وك، چاپخانه‌ی خانی.*
- خال، شیخ مه‌حمەد (1957)(1971): *په‌ندی پێشینیان*، چ1، به‌غدا، چ2، سلێمانی.
- خو‌شناو، جلال ملا حسن (1990): *لاوك، بغداد، مطبعة‌ اسعد.*
- دیرشه‌وی، مه‌لا مه‌حمود (2000): *مشاخا چیا ژ گوتنیت پێشیا، چ2، ههولێر، چاپخانه‌ی زانكۆی سه‌لاح‌دین.*
- ره‌سول، د. عزالدین مسته‌فا (1970)(1979): *ئەدەبی فۆلكلۆری كوردی*، چ1، به‌غدا، چ2، سلێمانی.
- رۆژبه‌یانی، مه‌حمەد جه‌میل (1992): *فهرمانه‌وه‌ی موكریان*، به‌غدا.
- زه‌رۆ، ئەحمەد عه‌بدو‌للا (1985): *مامكین كوردی*، به‌غدا.
- شاره‌بیس، ئیسماعیل حه‌قی (1933): *قه‌سه‌ی پێشینیان گوستاو لوبون*، به‌غدا، چاپخانه‌ی نه‌یتام.
- شفیلی، أ. م. مینتیسا (2008): *كورد/ كورته‌ی پیوه‌ندی كومه‌لایه‌تی نابووری رو‌شنبیری و گوزهران*، و: د. عیزه‌دین مسته‌فا ره‌سوول، چ2، ده‌وك، چاپخانه‌ی خانی.
- شیخانی، سه‌عدوللا ئیسماعیل (1986): *چیرۆك و به‌یتی (لاس و خه‌زأل) و زه‌مه‌بیل فرۆش*، به‌غدا.
- عه‌بدو‌للا، د. نه‌جاتی (2009): *بیلیۆگرافیای كوردناسی/ كوردو كوردستان له‌سه‌رچاوه ئینگلیزیه‌كاندا*، ههولێر.
- عه‌بدو‌للا، د. نه‌جاتی (2009): *بیلیۆگرافیای كوردناسی/ كوردو كوردستان له‌سه‌رچاوه فرانسویه‌كاندا*، ههولێر.
- عه‌دۆ، ئەسه‌عد (2006): *لاوك و هه‌یران و هونراوه‌ی میلی له‌فۆلكلۆری كوردیدا*، ههولێر.
- قوربانی، عارف (2002): *شایه‌ت‌حاله‌كانی نه‌نفال*، به‌رگی 2، سلێمانی.
- گه‌ورانی، عه‌لی سه‌یدۆ (200): *له‌"عه‌مان" هوه بو "نامیدی" / گه‌شتیک به‌كوردستانی باشووردا*، و: تالیب به‌رنجی، سلێمانی.

- موكرىانى، حسين حزنى (1962): *ميژووى ميرانى سوران*، چ2، ههولير، چاپخانهى كوردستان.
- ههروتى، د. سهعدى عوسمان (2007): *بزاقى رزگار يخوازى نيشتمانى له كوردستانى رۆژه لاتدا (1880-1939)*، ههولير.
- ههروتى، د. سهعدى عوسمان (2014)، *كوردو كوردستان له بىلگه نامهو سهراوه ميژووييه كاندا/ سهردمى نوئى وه اوچهرخ، ههولير.*
- هرورى، د. صلاح محمهد سهليم (2004): *رويدانين سالا 1919 ل دهفرا بادينان دسترانا ديروكى يا كوردى دا، دهوك، چاپخانه زانكوي دهوك.*
- يوسف، عبدالرقيب (1985): *بانگهواز نيك بو پرووناكبيرانى كورد/ له پينانوى كو كوردنه موو زيندو و كوردنه موهى كهله پووورى كورديدا، سليمانى، چاپخانهى كامرانى.*
- Camlibel, Yilmaz (2005): *Gilidax Bexwedi nine/ Serhildana Ciyaye Agiriye, Stenbol, Weşanen Deng.*

ب- به زمانى عه ره بى :-

- اونج، والتر ج. (1994): *الشفاهية والكتابية*، ت: د. حسن البنا عز الدين، مراجعة: د. محمد عصفور، الكويت، سلسلة عالم المعرفة 182.
- بتزى، أ. (1977): *مدخل الى تاريخ الاغريق وأدبهم واثارهم*، ت: يوثيل يوسف عزيز، جامعة الموصل.
- البخاري (2011)، *صحيح البخاري/ عاش بين (810-870م)*، تحقيق: طه عبدالرؤوف سعد، القاهرة- دار الاعتصام / الجزائر- دار الرشيد.
- البديسى، شرفخان (2001): *شرفنامه*، ت: محمد جميل الملا احمد الروژبباني، ط2، اربيل، مؤسسة موكرىانى.
- البلاذري، أحمد بن يحيى بن جابر (2008): *البلدان وفتوحاتها وأحكامها*، ط1، بيروت، المكتبة العصرية.
- بوا، توما (1973): *لمحة عن الاكراد*، ت: محمد شريف عثمان، النجف.
- جزيري، علي (2000) (2008): *الادب الشفاهي الكردي*، اربيل، ج1، رابطة كاوه، ج2، الاكاديمية الكردية.
- الحسني، عبدالرزاق (1984): *اليزيديون فى حاضرهم وماضيهم*، بغداد.
- الدملاجى، صديق (1999): *إمارة بهدينان الكردية/ او امارة العمادية*، ط2، مراجعة وتقديم: عبدالفتاح على يحيى، اربيل.
- الدوسكى، تحسين ابراهيم (1993): *المدخل لدراسة الادب الكردي/ المدون باللهجة الشمالية*، ج1، (ب. م)، منشورات جمعية علماء كردستان.
- رسول، د. عز الدين مصطفى (1979): *أحمدى خانى 1650-1707/ شاعرا ومفكرا وفيلسوف ومتصوفا، بغداد.*
- رؤوف، د. عماد عبدالسلام (2008): *دراسات وثائقية فى تاريخ الكرد الحديث وحضارتهم*، اربيل، منشورات وزارة الثقافة.
- السندي، د. بدرخان (2002): *المجتمع الكردي فى المنظور الاستشراقى*، ط1، اربيل، دار اراس للطباعة والنشر.
- شاميلوف، أ. (1984): *حول مسألة الاقطاع بين الكرد*، ت: د. كمال مظهر احمد، ط2، بغداد.
- الطبري، أبي جعفر محمد بن جرير (2008): *تاريخ الطبري/ تاريخ الامم والملوك*، مج1، ط3، بيروت، دار صادر.
- عبدالرحمن، د. ابراهيم (1984): *الشعر الجاهلى/ قضاياها الفنية والموضوعية*، القاهرة، دار مصر الجديدة.
- العمري، محمد أمين بن خير الله الخطيب (1967): *منهل الاولياء ومشرّب الاصفياء من سادات الموصل الحدياء*، تحقيق: سعيد الديوهجى، ج1، الموصل.
- فائق بك، سليمان (1962): *تاريخ بغداد*، ت: موسى كاظم نورس، بغداد، مطبعة المعارف.
- المايى، أنور (1999): *الاکراد فى بهدينان*، ط2، دهوك.
- المسعودي، أبي الحسن علي بن الحسين بن علي (ب. ت): *مروج الذهب ومعادن الجوهر*، ج2، بيروت، دار صادر.

- نيكيئين، باسيلي (2008): الكرد/ دراسة سوسولوجية وتأريخية، ت: نوري طالباني، ط1، دهوك، مطبعة خاني.

- هروتي، سعدي عثمان حسين (2000): إمارة بابان في النصف الاول من القرن الثامن عشر، اربيل، مؤسسة موكرياني.

- هروتي، د. سعدي عثمان (2008): كوردستان والامبراطورية العثمانية، دهوك، مطبعة خاني.

ج- بهزمانی فارسی:-

- تركمان، اسكندر بيگ (1350 ه.ش): تاريخ عالم اراي عباسی، مج 2، چ2، تهران، انتشارات امير كبير، چاپخانه گلشن.

د- بهزمانی تورکی:-

Evliyâ Çelebi, b. Derviş Mehmed Zillî, *Evliyâ Çelebi Seyahetnamesi*, IV. Kitap, (Topkapı Sarayı Kütüphanesi, Bağdat 305 Numaralı Yazmanın Transkripsiyonu – Dizini), Hazırlayanlar: Yücel dagli - Seyit Ali Kahraman, Yapi Kredi Yayinlari.

دوهم: گۆفارو روژنامهكان:-

أ- بهزمانی كوردی:-

- تمقى، جهلال (1986): لاوانهوى كوردى ودهورى روژدينگۆ لهتوماركرديدا، گۆفارى (كاروان)، ژ (51)، كانونى يهكهم.

- جعفر، حجى (1986): داکو ووندا نهين، گۆفارى (كاروان)، ژ (51)، كانونى يهكهم.

- هممهپۆر، محمهد مستهفا (1985): خانى لهپ زيړين وقهلاى دمدم، گۆفارى (روژنسيپيرى نوئى)، ژ (105).

- رسول، عبدالله حسين (1985): دوو گۆرانىي فولكلۆرى، گۆفارى (كاروان)، ژ (38)، نشرينى دوهم.

- يحيى، عبدالفتاح على (1986): ديروك وسهرينهات/ عملى ناغايي نهرگوشى، گۆفارى (كاروان)، ژ (50)، نشرينى دوهم.

ب- بهزمانی عەرەبى:-

- عجم، محمد (2010): حكاية اسمها توثيق التراث فى مصر، جريدة (الشرق الاوسط)، ع (11569)، الاحد (1) أغسطس.

- يحيى، عبدالفتاح على (1985): بوتان والبتوتانيون والاغنية الكردية التاريخية، مجلة (كاروان)، ع (28)، كانون الثاني، ع (29)، شباط.

ج- بهزمانی نینگلیزی:-

- Perks, Rob (2009): The Challenges of Web Access to Archival Oral History in Britain, *iasa journal*, Vol. (32) - January.

- Thomson, Alistair (2006): Four Paradigm Transformations in Oral History, *The Oral History Review*, Vol. 34(1) .

سنيهم: پينگهه نهلكترونى:-

- الادب-الشفهى-فى-كوريا (2013): ويكيبيديا (الموسوعة الحرة):

www.ar.wikipedia.org/wiki/ (Accessed: 5/12/2013)

- أفقير، محمد (2009): الادب الامازيغى من الشفاهة الى الكتابة. موقع (ديوان العرب):

www.diwanalarab.com/spip.php?article18313 (Accessed: 5/12/2013)

- حبيدة، محمد (2013): التاريخ الشفهى. موقع (صوت العروبة):

www.Arabvoice.com/39161 (Accessed: 5/12/2013)

- الشحرى، محمد (2011): البعد الانسانى فى الادب الشفاهى/ الصداقة فى شعر (الدبرارات) إنموذجاً. موقع (مجلة نزوى):

- www.nizwa.com/articles.php?id=3603 (Accessed: 5/12/2013)
- الصويان، سعد (2012): الشفاهي والكتابي في اللغة والادب. موقع (الفصحى):
www.alfusha.net/t16819.html (Accessed: 5/12/2013)
- عامر، د. امنية (2005): التاريخ الشفهي: تاريخ يغفله التاريخ. (*cybrarians journal*)، عدد (5) يونيو:
www.journal.cybrarian.org/index.php?option=com (Accessed: 5/12/2013)
- عبدالحافظ، محمد حسن (2005): حرية الشفاهي حريه المكتوب. موقع (مؤسسة الحوار المتمدن):
www.ahewar.org/debat/show.art.asp?aid=33884 (Accessed: 5/12/2013)
- العسكر، د. عبدالله ابراهيم (2007): أهمية تدوين التراث الشفاهي كمصدر تاريخي. (جامعة الملك سعود):
Faculty.ksu.edu.sa/834/pages/topicacd4.aspx (Accessed: 5/12/2013)
- فلاح، شريف (2012): نهدي زاركي وچند سمرنجيك. سايتي (ژوانگهي نهديب):
www.jwan1387.blogfa.com/posts (Accessed: 20/6/2016)
- محمد، سليمان يحيى (2008): الابداع في السرد الشعبي الشفاهي/ القصص الشعبي السوداني إنموذج.
مجلة العلوم والثقافة، مجلد 9 (2):
http://www.stooob.com/urls.php?ref=http://www.sustech.edu/staff_publication_s/10.pdf (Accessed at: 5/12/2013)
- مركز-توثيق- التراث- الحضاري- والطبيعي (2016): ويكيبيديا (الموسوعة الحرة):
<https://ar.wikipedia.org/wiki/> (Accessed: 16/7/2016)
- مسور، خالص (2006): المنهج التاريخي في الادب. موقع (معاين):
www.maaber.org/issue_july06/litrerature2/htm (Accessed: 5/12/2013)
- الوطن (2016): موقع (جريدة الوطن):
-
www.alwatan.com.sa/cultur/news_Detail.aspx?ArticleID=165263&categoryID=7 (Accessed: 16/7/2016)

پ. ی. د. ئازاد عوبید صالح

ساخکردنهوهی ژمارهکانی گۆقاری (ههتاوی کورد)ی ئەستهنبۆل 1914 - 1913

ABSTRACT

Azad Ubed Salih¹

Hetwawi Kurd Magazine (1913-1914) and The Order of Its Issues.

The history of the Kurdish press shows political situation in Kurdistan which was always invaded and divided into parts by different states. For a long time all kinds of reference to the Kurdish issue were prohibited, and anyone who got any document or archive of any Kurdish publication was arrested and killed by the respective authorities of the state in which they lived. Therefore, the history of the Kurdish press is filled with many questions and complexities. That is why researchers need to work on history of Kurdish press to figure out solutions to the existing problems. Hence, this research discusses the circumstances in which the Kurdish magazine entitled *Hetawi Kurd* was released. It was edited by a group of Kurdish students named Hevi Group after the constitutional movement in Ottoman Empire. The group previously published another magazine entitled the Kurdish day (*Roji Kurd*), In fact, four issues of the magazine were released at the end of the same year. However, they issued *Hetawi Kurd* after the authorities banned the *Roji Kurd* magazine. There is a disagreement and debate between researchers regarding the history of Kurdish press. *Hetawi Kurd* issues were published with numbers 1 up to 4, the next issue was 4 – 5, and then immediately issue number 10 emerged. Finally, with sufficient documents and archives, I believe I can prove that *Hetawi Kurd* was followed by the *Roji Kurd*, rather than being two independent magazines; moreover, both of them published 10 issues from June 1913 to June 1914.

پێشهکی:

میژووی رۆژنامهوانی کوردی ئالۆزی و گری و کهلینی زۆری تێدایه و پێویستیان به ساخکردنهوه و لیتۆژینهوهی ورد ههیه، بۆ ئهوهی میژوویهکی دروست بۆ رۆژنامهوانی کوردی بنووسینهوه. لهم روانگهیهوه ئهم توێژینهوه تهرخانه بۆ ساخکردنهوهی ژمارهکانی گۆقاری (ههتاو

¹ Prof. Azad Ubed Salih, Salahaddin University: azad_ubed@yahoo.com

1913)، که تا ئیستا مشتومر و گفتوگو و به دوادچوونهکانی بۆی کراوه، پئویستییان به روونکردنهوه و بهدوادچوونی وردتر ههیه.

بایهخی ئەم تووژینهوه بۆ نووسینهوهی سهرهتای میژووی روژنامهوانی کوردی زۆر پئویسته. گرفته سهرهکیهکانی ئەم تووژینهوه لهبهردهست نهبوونی تهوای ژمارهکانی ئەم گوڤارهیه، ههرچهند چهند ژمارهیهکی لهم لاو لهو لا ههن و له ههندی سهرچاوه و تووژینهوهشدا ئاماژهیان پیکراوه، وپرای ئەوه نهزانیی زمانی تورکی عوسمانیش گرفتیکی دیکه بوو، چونکه ژمارهکانی ئەم گوڤاره به ههردوو زمانی تورکی عوسمانی و کوردی دهرچووه. توانیمان وپرای ساخکردنهوهی ژمارهکانی، پئرسیتیکیش بۆ ئەو ژمارانهی بهردهستی خویمان بکهین - بۆیه ئیمه لای خویمان ههولماندا ژمارهکانی دهست بکهین، ئەوهبوو سالی 2013، ژمارهکانی (1 و 2 و 3 و 4 و 10) مان دهست کهوت و بهیاریهتی زانیاریهکانی سهر بهرگی ئەو ژمارانهی تا ئیستا بلاوکراونهتهوه، ههروهها ئەو زانیاریانهی له کۆتایی ژماره (10) ئاماژهیان پیکراوه،

ئەو سهرچاوانهی لهم تووژینهوهیهدا بهکارهاتوون وپرای ئەو ژمارانهی بهردهست که ئاماژهیان پیکرا، سوودی زۆریش له بابتهتیکی (کوردیکی یهکرهنگ - عهبدوڵلا زهنگهنه)، دیاری ژماره (هتاو کرد) له ژماره (13) ی بههاری 2008 گوڤاری (روژنامه نووس)، بلاوکراونهتهوه، وهرگیراوه، بهتایهتی که لهم بابتهتدا بهرگی ههموو ژمارهکانی ئەو گوڤاره زۆر بهجوانی بلاوکراونهتهوه.

روژنامهوانی به سهرچاوهی سهرهکی و رهسهنی نووسینهوهی میژووی کوردی نووی و هاوچهرخ دادهنریت، ههچ میژوونوووسیک ناتوانیت وینهیهکی راستهقینهی دیرۆکی ئەو گهله بکیشی بی تووژینهوه له گوڤار و روژنامهکانی ئەو روژنامه و گوڤارانیهی له کۆتایی سهدهی نۆزدهیهم و سههرتای سهدهی بیستهم دهرچوون، زۆر یاریهتی میژوونوووس دههن بۆ شیکردنهوه و لیکدانهوهی بارودۆخی سیاسی و کۆمهلایهتی و رووناکییری لهم سهردهمهی میژووی کورددا (البوتانی، 2007: ص135)

لهم روانگهوه بایهخدان به ساخکردنهوهی لایهنه شاراوهکانی روژنامهوانی کوردی، بایهخی یهکجار زۆره، ئەوهش بههۆی بارودۆخی ناسهقامگیری کوردستان و نهبوونی دهسهلاتی سیاسی کورد بۆ خۆی، ئەوا بیهشیش بووه له دانان و ریکخستنی دامهزراوه پئویست و شایهنهکانی پاراستن و ههڵگرتنی ئەو بهلگهنامه و دهستنووس و گوڤار و روژنامه کوردییانهی که روژگارێک له شوینه جیاجیاکانی کوردستان و دهرهوهی دهرچوونه.

کازیوهی روژنامهوانی کوردی و ههک دهرانین لهسهردهستی میقداد مهدهت بهدرخان بهروژنامهی (کردستان 1898/4/22 - 1902/4/14) له قاهره دهستی پیکرد و چهند ههواری جیاجیای گواستهوه و تا ئیستا تهنیا ژماره (19) ی ماوه بدۆزریتهوه (فوناد، 2006: پیشهکی)

لهگهلا بهرپابوونی شورشی دهستوری له دهولتی عوسمانی له 23 تهمموزی 1908، کهشیکی نازاد له سهرزمینی دهولتی عوسمانی هاته ئاراوه، ئەومرێگهی خوش کرد بۆ دامهزراندن و پیکهینیانی کۆمهله و ریکخراوی جیا جیا و دهرکردنی گوڤار و روژنامه به زمانی نهتهوهکانی دیکهش جگه له زمانی تورکی. لهم کهشهدا کوردیش و ههک نهتهوهیهکی ناو دهولتی عوسمانی دهستی

کرد به پیکهێنانی کۆمهڵه و دهرکردنیرۆژنامه و گۆڤار. ئەو بوو (کورد تهعاون تهرفقی جهمعیهتی) له 25 ئهیلوولی 1908، له شاری ئەستهنبۆل دامهزرا و رۆژنامهیهکیشی بهناوی (کورد تهعاون تهرفقی غهزه تهسی- رۆژنامهی تهعاون تهرفقی کورد) ههه لهو سالهدا 1908 دهرکرد و (9) ژماره ی لئ دهرچووه (مالمیساند⁽¹⁾، 2007: ل15).

دواتر له 1912/7/27، خویندکارانی کورد کۆمهڵهیهکیان بهناوی (کرد گلبه هیوی جمعیتی - کۆمهڵه ی هیقی قوتابییانی کورد) ههه له ئەستهنبۆل دامهزرا، ههه ئەو کۆمهڵهیهش گۆڤاریکی بهناوی (رۆژی کورد) له 19 حوزهیرانی 1913 دهرکردووه. تا 14 ئهیلوولی 1913 چوار ژماره ی لئ دهرچووه (ئهحمهد، 1978: ل231؛ زهنگهه، 1981: پیشهکی).
خاوهنی ئیمتیاز و بهرپهوه بهر و سهپر شستی عهبدوکههیم سلیمانی (1880 - 1929/9/18)، بووه که ناسراوه به عهبدوکههیمی حاجی عهبدوئا - حهمه کههوکوی (زهنگهه، 2005: ل83-84؛ ساخر دهنهوی ناسنامه ی خاوهنی (رۆژی کورد - 1913)، ریمان (گۆڤار)، ژماره (56)، 5 شوباتی 2001: ل198 - 207).

روز کرد - رۆژی کورد - هتاو کرد - ههتاوی کورد .

بهیپی ئاگاداری و سههراوهکانی بهردهست و تا ئیستا زانراوه، مینورسکی (1877 - 1968) زۆر زوو (سالی 1915) ئاهازی به دامهزرا نی کۆمهڵه ی هیقی له لایهن قوتابییانی کورد و دهرکردنی گۆڤاریکی مانگانه بهناوی (رۆژی کورد) و گۆرینی بو (ههتاوی کورد) کردووه و بهو پنیهی باسی بلاوکردنهوی وینه ی سهلاحه ددینی ئهییووی و کههیم خانی زهند و ناوههوکوی گۆڤارهکه دهکات، گۆڤارهکه ی بینیه و به وردیش ئاهازه به دهرچوونی ژماره (1) ی دهکات له 19 ی حوزهیرانی 1913، ههروهه ناووسیه که له ناوچه ی دووره دهستی وهک سلیمانی گۆبیهستی ههبوونی ئەو گۆڤاره بووه (مینورسکی، 1968: ص44).

ئهمین زهکی میژوونوسی دیاری کوردیش نووسیه: له دوا ی راگهیا ندنی مهشرووتیهت (کۆمهڵه ی هیوی کورد) گۆڤاریکی بهناوی (رۆژی کورد) له ئەستهنبۆل بلاوکردهوه و له دوو ژمارهیهکه ی وینه ی سهلاحه ددین و کههیم خانی زهندی تیدا بووه، ئەمانه له 6 ی حوزهیران و تههمووزی 19/1329 ی حوزهیران و تههمووزی 1913 له لایهن عهبدوکههیم ئهفهندی خهکی سلیمانی دهرکردووه و له دوا ی ماوهیهک ناوهکه ی گۆراوه بو (ههتاوی کورد). (زهکی بهگ، 2006: ل236).

یهکیکی دیکه له سههراوه بایهخدار و سهههتاکان (عهلانهددین سهجادی 1907 - 1984) له دوا ی ناوهینان و باسکردنی گۆڤاری (رۆژی کورد) نووسیه، ئەم گۆڤاره پاشان ناوئرا (ههتاوی کورد) عهبدوعهزیز بابان ههه مانگه ی جار ی ژمارهیهکی به کوردی و تورکی له ئەستهنبۆل لئ دهرکردووه، یهکهه ژماره ی له 11 ی تشرینییهکه ی 1929 (1329) رۆمی 1913 ی زاینی بووه و وینه ی ئههرحمان پاشای بابان لهو ژمارهیهدا ههیه (سهجادی، 1952: ل552).

سههراوهیهکیش نووسیهتی گۆڤاری (رۆژی کورد) ناوهکه ی گۆرا بو (ههتاوی کرد) و چههه سالیک بهر یکوینی دهرکردا. دیاره ئەو زانیارییه بئ ئاهازه کردن به سههراوه نووسراون و بویه

ساده و ههلهیان تیدایه، ئهوکاته هیشتا سهراوهی ورد و باوهرینکراوی گوڤارهکان بهردهست نهبوونه. ئه زانیارییه، ئیستا بایهخیان نییه. (وردی، 1969 : ل41).

جهبار جهباریش ههمان زانیارییهکانی سهجادی دووباره دهکاتهوه و پاشان نووسیویه، "... به زوری قوتابیهکانی دانشگاکی ئهسته مۆل بهشداری له نووسینهوهیان ئهکرد و هیارمهتیان ئهده به وتاری میژووی و ویزهیی و هونراوهی کوردی، وه ئهه گوڤاره له دوای شهری بولقان له سالی 1913 له لایهن حکومهتی تورکیاوه داخرا . (جهباری، 1970 : ل148).

له بهر ئهوهی (روژی کورد) سیاسهتیههگهز پهراوهستانی تورکانی لاوی له فاوداوه، بویه ههس تهنیا چوار ژماره ی لای دهرچووه و دایانخستووه و نووسهران و بهشدارانی گوڤارهکهیان راوناوه (مالمیسانژ، 2008 : ل220).

مالمیسانژ ئاماژه بهوه دهکات و نووسیویه: "ههروهک ئاگاداری لانی کهم ده ژماره ی ههتاوی کورد بلاوکراوهتهوه که له لایهن (ههقی) بهوه له ئهستهنبۆل دهرکراوه، سی ژماره ییهکهمی ههتاوی کورد مانگی جاریک دهرچون و ههریهکه و سی و دوو لاپه رهش بوون. بهلام ژمارهکانی دواتر ههس پانزهرۆژ جاریک بلاوکراوهتهوه و ژماره ی لاپه رهکانیشی بوون به شانزه لاپه ره". (Lewendi، 1989 : r60-64)

مالمیسانژ و له وهندی له سالی (1989) تهنیا ئاماژه به ههس دوو ژماره (1)، تشرینییهکهمی 1329 / 23 ی ژێ القعه دی 1331 / 1913 و ژماره (3)، 29 ی کانوونیهکهمی 1329 / 13 ی سهفهری 1332 - 11 ی کانوونیهکهمی 1914 دهکن (13). وادیاره ئهوکاته ههس ئهوهنده زانیاری له بهر دهست بووه. سهراوهیهکی بایهخداریش ئاماژه به گوڤاری (ههتاوی کورد) دهکات و نووسیویه: بهریوه بهری بهرپرسی عهبدولعهزیز بابان بووه و ژماره ی (1) له 11 ی تشرینییهکهمی 1329 و ژماره (10) ی له 20 ی حوزهیرانی 1330 دهرچووه و له چاپخانهی رسملی کتاب و نهجم ئیستقبال له ئهستهنبۆل به پیوانه ی (17 x 23) مانگانه دهرچووه (Duman، 2000 : 37 - 375).

سهراوهیهکیش ویرای ئاماژه کردن به بهرپرس و ژمارهکانی (1 - 5 - 10) و شوینی چاپ و قهواره و شوینی ههلهگرتنی گوڤارهکه له تینینیکدا دنووسیت: بهپی کهتهلوگی کتبخانهی میلی تهنیا ژماره (6 - 7) نییه (BAYRAK: 416).

ئهوه له کاتیکدا هیچ ئاماژهیهکی به ژمارهکانی (8 - 9) نهکردوه، که له شوینهدا ههبنیان دهرچوون! به پییاسای پهیرهو کراو حکومهت بوی ههبوو، ههس شتی بهدزی دهولت چاپ کرا بیت، چ سهر نووسهر و چ خاوهن وتارهکه و چاپخانهکesh بگرن و بیاندهنه دادگا (ئهنۆل (2)، 1922 : ل14).

له پهراویزیکدا له چاپی نویی بهر ههسهکانی جهباری، زهنگهنه ئاماژه بهوه دهکات که "دوای تیهه بوونی مانگیک بهسهر دهرچوونی گوڤاری (روژی کورد)، ههروهها دهرچوونی (3) ژماره له بلاوکراوهیهکی دیکه بهناوی (یهکبوون)، ژماره (1) ی (ههتاوی کورد له 24 ی تشرینییهکهمی 1913 بلاوکراوه، ژماره (10) ییش له ته ممووزی 1914 دهرچووه، واته وهستانی هیچ

پهيوهندییهکی به شهری (بهریقان) [بهلغان] موه نییه بهلکو له نهنجامی ههنگیرسانی شهریهکهمی گیتی و چوونی نهجامانی (جقاتا هیقی فهقیی کوردان) بووه بو بهرهمکانی شهر " (نهندۆل ، 1922: ل14).

سدیق سألحیش سهبارت به (ههتاوی کورد) له وتاریکی تیر و تهسلدا نامازه بهوه دهکات که (ههتاوی کورد) گوڤاریکی کوردی - تورکی تا ژماره (3) مانگانه و لهوه بهدوا تا دوا ژماره نیو مانگانه (15 رۆژ جاریک) دهرچووه، کۆمهلهی هیقی له نهستهنبۆلا دهریکردووه و لهگهلا نامازهکردن به ژماره و رۆژی دهرچوونی به کوچی و رۆمی دهلیت ((همان تهکنیکی دهرهینانی "رۆژی کورد" لهمیشدا پهیرهو کراوه)) سیههه گوڤاری کوردیه که وینهی بلاوکردیهتهوه. "گوڤار که ههمان قهوارهی دوا ژمارهی (4) (رۆژی کورد) ی ههیه، واته پیوانهکهی بهردوام (15.5 × 21.5سم) ههردوو ژمارهی (4 - 5) که گوڤارکهی تیدا بووه بهنیو مانگانه، پیکهوه به بهرگیک دهرچوون. نازانریت ژمارهکانی (6، 7، 8، 9) کهی بلاو بوونهتهوه. نهونده ههیه مادام کهوتوونهته نیوان 1914/5/10 ی رۆژی دهرچوونی ژماره (4 - 5) و 1914/6/20 ی رۆژی دهرچوونی ژماره (10)، دهلیت لهو ماوهی 40 رۆژهدا به دووجار له دوو بهرگدا، واته (6 - 7) و (8 - 9) پیکهوه دهرچوون. ژماره (10)، حوزهیرانی 1914 دهرچووه، نهگه ههمان ههلو مهرجی لهو چوار ژمارهیهی دواهی گوڤار که فراههم بووین، رهنگه دهرفت ههبووی لهماوهی مانگیک زیاتری لهوه بهدوادا تا 7/28 کهیهکهمی جهنگی جیهانی تیدار اگیاندر، ژمارهیهکی تریش بلاو بووینتهوه، نهجا وهستایی! چونکه نیتر دهولتی عوسمانی هاوپهیمانی نهلمانی هه لهسههتاوه بهشداری لهو جهنگه بوو و کهوته بهسهربازگرتتی خهک، سهرانی هیقی هه لهوهی تر کرانه سهرباز و برانه بهرهمکانیشهر و، دارایی و نهرشیفی کۆمهلهکیش سپێردران به عبدالعزیز بابان تا ببیاریزی " (سألح ، 2001: ل8).

پاشان ویرای خستههرووی وینهی بهرگی ژمارهکانی (1 و 2 و 10)، ناوهروکی ژمارهکانی (1 و 2 و 4 - 5 و 10) ی بهردهستی لهرووی قهوارهی لاپهههکانی به کوردی و تورکی و پاشان ناوهروکی ژمارهکانی خستههروو (سألح ، 2001: ل8).

وادیاره لهویش پیی و ابووه گوڤاری (ههتاوی کورد) (10) ژمارهی له دهرچووه بهو لیکدانهوهی که خوی کردوویتهی و نامازهی پیکرا لهدوا (رۆژی کورد)، (ههتاوی کورد)، دهستی بهدهرچوون کردووه، خاوهنی نیمتیاز و بهریوهبهری بهرپرسی عبدالعزیز بابان بووه و ژماره (1) له (23) ی زیلقهعهدهی سالی 1331 کۆچی / 11 ی تشرینییهکهمی 1329 ی رۆمی (24) ی تشرینییهکهمی (1913)، دهرچووه و لهو ژمارهیهی وینهی لهوهمان پاشای بابانی بهسههوهیه (هتاو کرد، عدد (1)، (23 ذی القعدة سنة 1331 / 11 ی تشرین اول 1329).

ههروهک (زنار سلوی - قهدری جهمیل پاشا) نامازهی پیکردووه تا ههنگیرسانی شهریهکهمی جیهان و بانگکردنی سهربازانییهدهگ لهسالی 1914 گوڤار که وهستاوه و نووسهرانی بو سهربازی داواکراون (زنار سلوی ، 2007: ل46). تهناهت رۆژنامهی (ژاماناک) ی نهرمهنی نامازهی بهوه کردووه کهوا نووسهریکی دیاری وهک سألح بهرخان (1874 - 1915) وتاری لههژی دهولت نووسیوه، لهوا گیراوه (جهلیل ، 1993: ل87).

لیرهدا لهوهیهکلابووهتهوه سهبارت به گوڤاری (رۆژی کورد)، لهوا هه چوار ژمارهکهی بهردهسته و بهم شیوهیه بووه:

ژماره	میژووی دەرچوونی بەکۆچی	میژووی دەرچوونی بەرۆمی	میژووی دەرچوونی بە زایینی
1	14 ی رەجەبی 1331	6 ی حوزەیرانی 1329	19 ی حوزەیرانی 1913
2	14 ی شەعبانی 1331	6 ی تەمموزی 1329	19 ی تەمموزی 1913
3	11 ی رەمەزانی 1331	1 ی ئاگستۆسی 1329	14 ی ئابی 1913
4	10 ی شەوالی 1331	30 ی ئاگستۆسی 1329	14 ی ئەیلوولی 1913

(زەنگەنە⁽³⁾ ، 2005 : ل80)

گۆقاری هەتاو:

لەبەر ئەوەی هەموو ژمارەکانی گۆقاری هەتاو بەردەست نەبوون، جۆریک لە ئالۆزی و ناروونی لە راستی و دروستی ژمارەکانی ئەم گۆقارەدا هەیە، دەبینین لە ژمارە (4) مە دەبێتە (4) - (5) دواتریشیەکسەر دەبێتە ژمارە (10) بۆ ئەوەی ماوەیەکی گونجاو و لەبار هەبێت، بەپێی ئەو زانیاریانەی کە تا ئێستا لەسەر بەرگی ئەم ژمارانەی گۆقاری (هەتاوی کورد) بەردەستن (هتاو کرد، "رۆژنامەنووس" (گۆقار)، هەولێر، ژمارە (13)، بەهاری 2008: ل15-21).

بۆیە بۆچوونێک لای ئێمە دروست بوو، کە دەبێت ئەو گۆقارە (هەتاوی کورد) تەواوکەری گۆقاری (رۆژی کورد) بێت، ئەوەبوو وتاریکی کورتمان لەبارەییە نووسی و راکەشی خۆمان لەبارەییە دەربیری (سالم⁽⁴⁾ ، 2011: ل153 - 155).

بۆ زیاتر وروونکردنەوهی بابەتەکە ئەوا ژمارە بەردەستەکانی گۆقاری (هەتاو) یش بە هەرسێ میژوو دەخەینە بەرچاو، وەك چۆن لەسەر بەرگی گۆقارەکە نووسراوە، بەلام بەرینووسی ئەمەرو:

ژماره	میژووی دەرچوونی بەکۆچی	میژووی دەرچوونی بەرۆمی	میژووی دەرچوونی بەزایینی
1	23 ی زیلقەعدە 1331	11 ی تشرینیەکەمی 1329	24 ی تشرینیەکەمی 1913
2	4 ی موحرەمی حەرام 1332	21 ی تشرینی دووەمی 1329	4 ی کانوونیەکەمی 1913
3	13 ی سەفەری خێر 1332	29 ی کانوونیەکەمی 1329	11 ی کانوونی دووەمی 1914
4	5 ی جەمادیەکەمی 1332	19 ی مارتی 1330	1 ی نیسانی 1914
4 - 5	27 ی جەمادی ئاخەر 1331	10 ی مایسی 1330	23 ی مایسی 1914
10	9 ی شەعبانی 1332	20 ی حوزەیرانی 1330	3 ی تەمموزی 1914

(کوردیکی یەکرەنگ، دیاری ژمارە: هتاو کرد: ل17 - 22).

ئەوهی مایه‌ی سەرئەجە گۆقاری (هەتاوی کورد) راستەوخۆ لە مانگی دواتر دەرچوو، واتە ژمارە (4) و دوا ژمارە (رۆژی کورد) لە 11 ی ئەیلوولی 1913 بوو، یەكەم ژمارە (گۆقاری (هەتاوی کورد) یش لە (24 ی تشرینی یەكەمی 1913) دەرچوو، واتە لەسەر هەمان داروپەردووی (رۆژی کورد) مە، تەنانت هەموو لایەنەکانی بە نەخشەسازیشەوه کتومت گۆقاری (رۆژی کورد) مە، تەنیا ناوی خۆدانی ئیمتیاز و بەرپۆبەری بەرپرسی گۆراوە.

لەبەر ئەوهی بۆ ساخکردنەوهی ژمارەکانی لێکدانەوهی ماوهی نیوانی دەرچوونی ژمارەکان گرنەگە، و ماوهی هەردوو ژمارە دەرەخەین بۆ ئەوهی لە مەبەستەکەمان نزیکببینەوه. کەمترین ماوهی دەرچوونی ژمارەکان لەنیوان ژمارە (1 و 2) و (4 - 5) و (10) دایە کە (41) رۆژە،

دریژترینماوئش (80) رۆژە لەنیوان ژمارە (3 و 4)، بەلام لەهوش گرنگتر و جیی سەرنجە، ژمارە (5 - 4) کە لە 23ی مایسی 1914 دەرچوو، ئەوا یەکسەر بە دوایدا ژمارە (10) دیت کە لە 3ی تەمموزی 1914 دەرچوو، واتە ماوێهکی وای بەبەرەو نییه تیری دەرچوونی (پینج) ژمارە یەکە بکات!! (سألج ، 2011: ل 154).

تەنانەت زەنگەنەش ئاماژە بەو دەکات کە: "با خوینەر و توێژەران سەرنج بەدەنە میژووی هەردوو ژمارە (4) و (5 - 4)ی "هەتاوی کورد" - هەکه "زەنگەنە (5) ، 2008: ل 21).

وێرای ئەو میژووی دەرچوونی هیچ دوو ژمارە یەک لەیەک کاتی دیاریکراودا دەرناچوونە، نە لە سەرەتای مانگ و نە لە کۆتایی مانگ، وای پێدەچیت هەر کە ژمارە کە ئامادەبوو نێردراو بەو چاپ بێ ئەوێ بۆیان بکری رەچاوی ئەو ماوێه بکەن کە لەسەر بەرگی گۆقارە کە ئاماژەیان پێکردوو.

لەو سۆنگەییەو، بە هەموو لێکدانەو و پێودانێک ئێمە وای بوو چووین کە هەر دوو گۆقاری (رۆژی کورد) و (هەتاوی کورد)، تەواو کەریبە کەدین و سەرنجەمی بەیەک ژمارە (10) هەموو چۆتەو سەریهەکی. ئیدی ئەو ژمارەکانی هەردوو گۆقارە کە بەمیژووی زایینی، بوو ئەوێ تەواو لەبیریخوینەر دا چەسپ بێت:

وێرای ئەمانەش، لەدوای دەرخستنی ژمارەکانی (1 و 2 و 3 و 5 - 4 و 10)، هەندێ زانیاری دیکەمان کەوتە بەردەست بەم جۆرە: ئەو لە (ل 17)ی ژمارە (10) دا بەم سەردێرە نووسراو: "رۆژناو (رۆژنامە، توێژەر) مە سال خولییکی دقە دینه = رۆژنامە ئێمە سال خولییە کەم تەواو دەکات"، پاشان دەنووسیت: "رند درکتی سال تی لسر همت و غیرتە کردا مایە. ژێ و بیاشوندار رۆژناو ژێ پانزە رۆژانە جارک وی درکەو، قیمتی بونەسی تریو (غروش) بویە. لی روی دینی تنی رۆژناوکی کردا هایە لی رغبت کرن، ئبونه بویین لی سرحمو کردارا فرچە. ابونەمان سالی چونی حوجیبە کویونا سال تە ژێ روکی بری قیمتی وی بشیتن، لەف ئنین ژێ خدی، رغبت ژێ حمیت کردا، خبات ژێ مە جان کردا" (هتاو کرد"، ژمارە (10)، 9 شعبان 1332/20 حزیران 1330 (3ی تەمموزی 1914)

بە گشتی واتە (دەرچوونی بەریکۆپیکی سالانە لەسەر هیمەت و جوامیری کوردان وەستاو، لەمەودوار رۆژنامە پازدەر رۆژان جارێک دەرەچیت، نرخێ بەشداری ئابوونە (قوروشە)، لە رووی دنیا دا تەنیا رۆژنامە یەکی کوردان هەیه، بۆیه ئارەزووی ئابوونە دان لەسەر هەموو کوردان ئەرکە).

هەر وەها بەناوی (پۆزش - اعتذار) یش نووسیویە:

"ژێ هەنک سببی رۆژناو مە درنک ما، ام عفو خوانندە خوناھی وی دیکن و ژێ سال دو دویا بیو رند درختنا خو راپرس دیدین"، واتە (لەبەر هەندێک هۆر رۆژنامە ئێمە درنگ دەرچوو، ئێمە داوای لێووردن لە خوینەرانی دەکەین و بەهیواین و بەلێن دەدەین لە سالی دووم را بەریکی دەر بچێ). هەمان ئەو وتانە بەتورکیش لە (ل 1) دا نووسراو، تێیدا هیواخوازە کە لە سالی دوومیدا، گۆقارە کە بەریکۆپیکی دەر بچیت (هتاوی کرد، ژمارە (10)، 9 شعبان 1332/20 حوزمیران 1330 (3ی تەمموزی 1914) : ل. دیوی ناووەی بەرگی کۆتایی).

ئەمەش بەلگەيەكى بى چەند و چوون و زۆر بە ئاشكرا و روونىيەك سأل و يەك خولى
گۆفارەكە دەردەخات واتە لە حوزەيرانى 1913 يەكەم ژمارەى (رۆژى كورد) هەو تا تەممووزى
1914 دوا ژمارەى (هەتاوى كورد). لەلایەكى دىكەو لەبابەتتىكى دىكەدا بەناوى (بۆراى گشتى
كورد) دا (هەتاوى كورد) نووسىويه: "رىسالەكەمان دواى دەرچوونى سى ژمارەى دىكە سألئىكەمى
پەخش و دەرچوونى خۆى تەواو دەكات. لە سالى دووهمى دەرچوونىدا گۆفارەكە لەباتى مانگىك
جارىك هەموو پانزەرۆژيەك جار بەشيوهيهكى رىكوپىك دەردەچى... " (هتاو كرد، (5 - 4)، 10
مايس 1330 [23 مايس 1914]؛ مالميسانز، 2007 : ل 366).

لە برگەى دوايشدا دەنووسىت: "لە كۆتاييدا داوا لە زانا و شىخ و خوینەوار و رۆشنبيرانى
كورد دەكەين كە بەر لەوى بكەوينە سالى دووهمى پەخشى گۆفارەكەو پارەى بەشداربوونى
سالانەمان بۆ بنيرن" (مالميسانز، 2007: ل 367)

لیرە بەروونى باس لە سالى دووهمى گۆفارەكە دەكات واتە بە (رۆژى كورد) يشەو كە
ژمارەى (1) ی لە 19 حوزەيرانى 1913 دەرچوو و ئەو ژمارەيش كە ئەوى تىدا
بلاوكراو تەو (4 - 5) لە 23 مايسى 1914 لەگەلا ئەوى بەئىنيان داو كە لە مەودا پانزەرۆژ
جارىك دەردەچى، بەلام ئەمەشيان بۆ نەچوو تە سەر، بەلكو ژمارەى داهااتوو (10) لە 3
تەممووزى 1914 دەرچوو، تەنانت ئەم جارە (40) رۆژى پىچوو تا دەرچوو.

د. جەلىلى جەلىل پى و ايه (هەتاوى كورد) بەردەوامى (رۆژى كورد). بە وەرگرتن لە
جەلىلى جەلىل، راپەرينەكانى كورد لە كۆتايىيەكانى سەدەى نۆزدەهەم و سەرەتای سەدەى بىستەمدا،
ل 75.

ئەو ناگادارىيەى كە لە ژمارە (4 - 5) ی (10) مايسى 1330 (هەتاوى كورد) دا
بلاوكراو تەو، جارىكى دىكەش بەهەمان سەردىر (بۆراى گشتى كورد) لە ژمارە (10) ی 20
حوزەيرانى 1330 دا ئاماژەى پىكر او، دەلئىت: "لە ژمارەى پيشووشدا باسى ئەوهمان كوردبوو كە لە
سالى دووهمى چاپ و بلاوكردنەوى گۆفارەكەماندا، هەر پانزەرۆژ جارىك گۆفارەكە
دەردەكەين" (مالميسانز ل 387 بە وەرگرتن لە ژمارە (10) ی هەتاو لاپەرەى ديوى ناوهمەى بەرگى
يەكەمى گۆفارەكە).

ئەمە بەروونى دەردەخات كە لە نيوان ژمارە (4 - 5) و ژمارە (10) دا هىچ ژمارەيەكى
دىكە دەرنەچوو.

تويژەريك نووسىويه دوو ژمارە بەناوى (هەتاوى كورد) دەرچوو (عومەر، 2001: ل
.182).

تا ئەو دەمەى كۆمەلەى ((هئىقى)) بەردەوام بوو، گۆفارى (هەتاوى كورد) يش دەردەچوو،
بەلام لەگەلا سەرەتای بانگکردنىيەدەگ بۆ سەربازى لەسالى 1914، لە سوپا، زۆر بەى نووسەرانى
گۆفارەكەش راپىچ كران، بۆيە ئىدى نەتوانرا گۆفارەكە دەربكرى (زنار سلوى، 2007: ل 46).

ئىدى لەگەلا هەلگىرسانى جەنگىيەكەمى جيهانى و راپىچانى خەلك بۆ بەرەكانى شەر،
دەستەى نووسىنى (هەتاوى كورد) يش كەوتە بەر ئەو شالاو، هەر وەك سەرچاوەكان ئاماژەى

پێدەكەن بۆ ئەوەی خوێنەرەکان و توێژەرەکان كەلك له بابەتەكانی گۆفاری (هەتاوی كورد) وەر بگرن، دیارە (رۆژی كورد) ئەوەی ناوی چونكە هەموو ژمارەكانی لەبەردەستەن (زەنگەنە، 2008: 21).
 له دواى بەدەست خستنی ژمارەكانی (1 و 2 و 3 و 4 - 5 و 10) ببیلوگرافیایەك بۆ ئەو ژمارانەى بەردەستمان دەكەین (6).

مێژووی دەرچوونی بەزایی	رۆژی كورد
19 ی حوزەیرانی 1913	1
19 ی تەمموزی 1913	2
14 ی ئابی 1913	3
14 ی ئەیلوولی 1913	4
	هەتاوی كورد
24 ی تشرینی یەكەمی 1913	1
4 ی كانوونی یەكەمی 1914	2
11 ی كانوونی دووەمی 1914	3
1 ی نیسانی 1914	4
23 ی مایسی 1914	4 - 5
3 ی تەمموزی 1914	10

ئەنجام

لەرێرەوی ئەم توێژینەمدا گەیشتیێنە ئەو ئەنجامەى كەوا دەرکردنی هەردوو گۆفاری (رۆژی كورد) و (هەتاوی كورد) لەلایەن كۆمەڵەى هیقى خوێندكارانی كوردەوه، كەیهكەمیان چوار ژمارە و دووهمیان (6) ژمارە، له حوزەیرانی 1913 تا حوزەیرانی 1914 لى دەرچوو، بەلام ئەوەى دووهمیان تەواو كەرییەكەمە، هەر بۆیە له دوا ژماردا (10)، كە له حوزەیرانی 1914 دەرچوو، بە نووسینیروونکردنەوه و بەئێندان بەرێكویكى دەرکردن و پۆزش هینانەوه، باس له تەواوبوونی سالیكى تەمەنى دەكات، دیارە سالیكەش له حوزەیرانی 1913 كەیهكەم ژمارەى (رۆژی كورد) دەرچوو و تا تەمموزی 1914. تەنانەت ئەو سالی دامەزراندنی (هەتاوی كورد) كە لەسەر ژمارە (1) تا (5 - 4) پيدا نووسراوه (تاریخ تأسیسی غرموذى القعدە 1331 = تشرینی اول 1329

= تشرینی یهکهمی (1913)، لایراوه و ههروهه لهجیاتی ژماره (5) به تهنیا لهسه بهرگی نووسراوه (5 - 4) که له مایسی 1914 دهرچوو.

سهرباری ئهوش ئه ماوهیهی ئه ژمارانهی (ههتاوی کورد)ی تیدا دهرچوو، بهشی ئهوه ناکات ئهونده ژماریه دهرچیت، تهناوت لهرووی نهخشهسازی و دهرهینانی گوفارهکهشهوه ههمان شیوازی (روژی کورد)ه، بویه بهدنیایییهوه، (ههتاوی کورد) تهواوکهری (روژی کورد)ه.

ملخص البحث

یتناول هذا البحث تحقيق اعداد مجلة (هتاوی کورد - شمس الکرد) التي صدرت في استنبول عام 1913 - 1914 من قبل (جمعية هیوی طلبه الکرد)، وكانت هذه الجمعية قد أصدرت (4) اعداد من مجلة اخرى قبلها باسم (روزی کورد) في حزيران 1913، وقد تم اغلاقها بعد زج صاحب الأمتياز في السجن، فقامت الجمعية بأبدال اسم المجلة الى (هتاوی کورد)، حيث صدر العدد الاول في تشرين اول 1913، الا انه في العدد (الخامس) بدل وضع العدد الخامس فقط كتب عليه العدد (5 - 4) في مايس 1914 ومن ثم جاء صدور عدد حزيران 1914 تحت رقم (10) مباشرة، ولكون الفترة من (مايس الى حزيران) غير كافية (لأصدار مجموعة اعداد من (5 - 10)، هذا الى جانب مسح تأريخ تأسيس المجلة (تشرين اول 1913) على غلاف العدد العاشر، فضلاً عن ذلك فقد نشرت المجلة اعتذاراً وتوضيحاً يؤكدان على اكمال المجلة سنة من عمرها (من حزيران 1913 الى حزيران 1914) عليه فان مجلة (هتاوی کورد) تعتبر تكملة واستمرار لمجلة (روژی کورد) وقد صدر (10) اعداد منها خلال السنة.

پاشکۆ

پیرستی ناوه روکی ژمارهکانی (1، 2، 3، 5 - 4، 10) گوفاری ههتاو

ژماره (1)

سه بهرگ: وینهی ئهورمحممان پاشا له میرهکانی بابان.

بهرگی ناوهوه: عثمانلی تسهیل مصالح ادارة خانهسی - اعلان.

(هتاو کورد) غزتهسی محرر لرینه دوكتور عبدالله جودت 2 - 3

در سعادتده (هتاو کورد) جریده غراسی مدیریت علیةسنة مسعود 3 - 8

کرد کنجلر مزدن بر تمنی ت .... 8 - 10

کرد علماسنة! کرکولی نجم الدین 10 - 13

کردستان مکتوبلری 13 - 15

16 - 15	کرکوکلی نجم الدین	ثوشیده تاریخ	
	سلیمانی زیور	زمانی هشیاریه	17
18	زهوی زاده ا. م	سعی بکین	
22 - 19	م... خ	ذمزن کردان رایه	
23	بنی آردلانی ا. م	خفتن بسه لئمه زیاتر!	
25 - 24		شاعر بابان و سوران	
26 - 25	م... خ	حاجی عبدالقادر قدس سره العالی	
27	هتاو کرد	ثارانوه لئه حمیتمندان کردان!..	
	محمد نوری الماردینی	هههه دور ووره اخوش	
		31 - 27	
32		ثیت	

ژماره 2

سهه بهرگ وینهی خیزانیکی کورد له شام نهستهنبۆل چاپخانهی رسملی کتاب
1329

بهرگی ناوهوه: عثمانلی تسهیل مصالح اداره خانهسی

اعلان

بهرگی ناوهوه: ههمانه وینهی خیزانه کوردهکه و زانیارییهکان دووبارهن

اجتماعی

2 محترم ((هتاو کرد)) غزتهسی مؤسسرینه مولان زاده رفعت

3 -

10- 3 فاعتبروا یا اولی الابصار باب ناجو

کرد علماسنه 2 کرکوکلی نجم الدین

13 - 10

14 - 13 کردستان مکتوبلری

تاریخی

17 - 15 کرکوکلی نجم الدین ثوشیده تاریخ

ادبی

کردلک - 1 - بتلیسی شهاب مالور

18 - 17

19 - 18 ((هتاو کرد)) - شمس طلوعه - بتلیسی شهاب مالور

22 - 20 و عظم نجم الدین کرکوکلی

25 - 22 قصیده کردیه اثر محوی افندی سلیمانی لوصف روزا

30 - 25 درد کردان م ... خ

((کتیبا کرمانجا)) سرجیروکا ئو بازاریا کرمانجا نکو عل

31 - 30

32 ثیت

ژماره 3

سهر بهرگ: وینهی خوالیخو شبوو نیسماعیل حقی بابان

3 - 2 زواللی کردلک و بر افول هتاو کورد

6 - 4 کردلر و کردستان بابان زاده اسماعیل حقی

7 - 6 ترجمه حالی

9 - 7 بدبخت کردلر! کرکوکلی نجم الدین

9 آجی بر فلاکت دها... سلیمانی علی احمد

10 مرثیه کرکوکلی راسخ

12 - 11 حسی حادثه لمر و عقلی حادثه لمر دقتور عبدالله جودت

15 - 13 بیوکلر مز لاو آبدو

کردستان مکتوبلری 3

16 - 15

شرائط صحیه 1 خرثوطلی ح. ب

18 - 16

19 - 18 کرد کنجلرینه بابان زاده احمد رفعت

بابان زاده اسماعیل حقی بك وفات کرد کرکوکلی زاده کریم

20

21 - 20 بی طالعی کردان نجم الدین کرکوکلی

22 - 21 ذ قصیده حاجی رحمتی تینه زانین کو م .. خ

	اعوذ بالله من الشيطان الرجيم	د. زادة محمد مهري
	24 - 22	
25	ديوان مرحوم حضرت محوى افنديه	
	هلو رابن كلئ مؤمن	ابراهيم هرالوش
	26	
27 - 26	مستة وطن	اسماعيل حقى سليمانى
	ئوزش آتيدةكى قصيدة	م. خ (ذ قصيدة حاجى رحمتى تيتة زانين كو)
	ذ شيخان كروا زا	حاجى قادر كويى
	30 - 28	
	مكتب ضية	قاضى زادة مصطفى شوقى
	31 - 30	
32 - 31	تاوى هتاوى كرد	- دويى هية -

ژماره 5 - 4

	سهر بهرگ : مندرجات - تيا نوسراو	
	بهرگى ناوهوه: عموم كردلرة خطاب	هتاو كرد
	انظار حميتة	
1	(كرد طلبه هى وى جمعيتى) نك بياننامه سيدر	كرد طلبه هى وى جمعيتى
	4 -	
7 - 5	كرد طلبه هى وى جمعيتى لوزان شعبهسى	
7	كردلرة صحت خرثوطلى ح. ب	
	9 -	
	شرائط صحية - 2 -	
10 - 9	كردلك ايضون سليمان آصف	
	بيانا ((جواتا هى وى)) فقه كردان	جواتا هى وى فقه كردان
	14 - 11	
	بياننامهى جمعيتى طلبه هى وى كرد	
	16 - 15	

بقرطی

تبریک
کۆتایی ناوۆه

بانک کرد

عثمانلی تسهیل مصالح ادارهخانه سی

مصطفی عزت بك

بقرطی کۆتایی

شرائط اشتراك

دقۆه

بقرطی

ادارهخانه

کۆتایی دقۆه

ژماره 10

سهر بهرگ: ذی شیخان کران تلو و ذی مبعوثان کردان حضرت شیخ محمد نصرالدین افندی

بهرگی ناوهوه: عموم کردلرک نظر دقتنه

یوکسک بر نمونه حمیت

تشکر

انظار حمیته

1

4 - 2

هتاو کرد

هی وی وکنجک

مصاحبه

7 - 4

جندو

کردستان مکتوبلری

9 - 7

کوثر

هتاو کرد رسالهسنة

12 - 10

نهج الانام الكردي

ملا احمد جزیری بونا بیغمبر آخرزمان کوتی یه

13 - 12

13

مرثیه

ای شاعر شیرین زمان رومی طاهر الموی یه: باب ناجو م .. خ

15 - 14

طاهر فؤاد

دیاری هتاوی کرد

ذی خانى ضى یى و رندى هی و بیك

کرد قرداشلرمزه 18

اعتذار 17

عثمانلى تسهیل مصالح اداره خانهسى

اداره خانه 17

سه‌رچاوه‌كان:

به‌زمانى كوردى :

- جهلیلی جهلیل ، هه‌ندئ سیمای ژیانى كۆمه‌لایه‌تى و سیاسى و كۆلتوورى كورد له كۆتایی سه‌ده‌ى نۆزده‌یه‌م و سه‌ره‌تایسه‌ده‌ى بیسته‌مدا، نه‌نهر قادر محمهد له رووسیه‌یه‌وه كردوو به‌تى به كوردی، ستۆكهۆلم، 1993.
- جهمال خه‌زنده‌ار، رۆژى كورد 1913، بلاوكردنه‌وه و پێشه‌كى و له‌سه‌ر نووسین، زنجیره (3) ژيانه‌وه‌ى گۆقار و رۆژنامه‌ى كوردی، چاپخانه‌ى (المؤسس‌ه‌ العراقیه، به‌غدا، 1981).
- د. كه‌مال مه‌زه‌ر نه‌حمهد، تیگه‌یشتنى راستى و شوینى له رۆژنامه‌نووسى كوردیدا، چ. كۆرى زانیارى كورد، به‌غدا، 1978.
- رۆژى كورد گۆقارى جفاتى "هێفى قوتابیانى كورد 1913 نه‌سته‌موۆ، ئاماده‌كردن و لێكۆلینه‌وه‌ى: عه‌بدوڵلا زه‌نگه‌نه، پێشه‌كى: د. ئیسماعیل شوكر. بنكه‌ى ژین، سلیمانى، 2005.
- رۆژى كورد گۆقارى جفاتى هێفى قوتابیانى كورد 1913 - نه‌سته‌موۆ، ئاماده‌كردن و لێكۆلینه‌وه‌ى: عه‌بدوڵلا زه‌نگه‌نه، بنكه‌ى ژین، چاپخانه‌ى شقان، سلیمانى، 2005.
- سه‌رجه‌مى به‌ره‌مى محمهد نه‌مین زه‌كى به‌گ، خولاصه‌یه‌كى تاریخی كورد و كوردستان له زۆر قه‌دیمه‌وه تا ده‌ورى نه‌مه‌رۆ، ئاماده‌كردنى: ره‌فیع سألح، بنكه‌ى ژین، چ. وه‌زاره‌تى په‌روه‌رده، سلیمانى، 2006.
- عبدالجبار محمد جه‌بارى، میژووى رۆژنامه‌گه‌رى كوردی، چ 1، ژین، سلیمانى، 1970.
- عه‌لان‌ه‌دین سجادی، میژووى نه‌ده‌بى كوردی، چ 1، به‌غدا، 1952.

- فاروق عهلی عومەر، رۆژنامهگه‌ریی کوردی عێراق به‌راییه‌کان 1914 - 1939، تارێق کارێزی کردووێه به‌ کوردی، عه‌بدوڵلا زه‌نگه‌نه‌ ده‌قه رۆژنامه‌وانییه کوردییه‌کانی ساغ کردووته‌وه، ده‌زگای چاپ و بلاوکردنه‌وه‌ی موکریان، چ 1، چ. وه‌زاره‌تی په‌روه‌رده، هه‌ولێر، 2001.

- قه‌دری جه‌میل پاشا (زنار سلوپی)، دۆزی کوردستان، وه‌رگێرانی فه‌یزوڵلا به‌رایم خان - بارزان وه‌هاب، وه‌زاره‌تی رۆشنییری هه‌ریمی کوردستان - ده‌زگای چاپ و بلاوکردنه‌وه‌ی بیڕ، چ3، دیار به‌کر، 2007.

- کوردستان یه‌که‌مین رۆژنامه‌ی کوردی 1898 - 1902، کۆکردنه‌وه و پێشه‌کی: د. که‌مال فوئاد، چاپی سێیهم، ده‌زگای چاپ و په‌خشیی به‌درخان، تاران، 2006.

- کیسوت ، چاپه‌مینی نه‌ندۆل، تیڤلیس ، 1922.

- مالمیسانژ، جه‌معییه‌تی ته‌عاون و ته‌ره‌قی کورد و رۆژنامه‌گه‌ی، له‌ تورکییه‌وه وه‌رگێرانی: زریان رۆژه‌لاتی، پێداچوونه‌وه‌ی: سدیق سألح، بنکه‌ی ژین بو بووژانه‌وه‌ی که‌له‌پووری به‌لگه‌نامه‌یی و رۆژنامه‌وانی کوردی، چاپخانه‌ی ده‌زگای چاپ و بلاوکردنه‌وه‌ی هم‌دی، سلێمانی، 2007.

- مالمیسانژ، جفا‌تا هیقی ته‌له‌به‌یی کوردان (1912 - 1922)، له‌ تورکییه‌وه وه‌رگێرانی: زریان رۆژه‌لاتی، پێشه‌کی و پێداچوونه‌وه: عه‌بدوڵلا زه‌نگه‌نه‌، بنکه‌ی ژین، سلێمانی، 2008.

به‌زمانی عه‌ره‌بی:

- د. عبدالفتاح علي البوتاني، دراسات في تاريخ الكورد والعراق المعاصر، دار سبیریز للطباعة والنشر، مطبعة حاجي هاشم - اربیل، 2007.
- ظ. ف. مینورسکی، الاکراد ملاحظات وانطباعات، ترجمه و علق علیه و قدّم له الدكتور معروف خزندار، مطبعة النجوم، بغداد، 1968.

به‌زمانی ئینگلیزی:

- Malmîsanij & Mahmûd Lewendî, Li Kurdîstana Bakur û li Tirkîyê Rojna Megeriya KURDI (1908 - 1981) JN weşanên jîna Nûuppsala, 1989, r. 60 - 64.
- Hasan Duman, Osmanlı - Türk Süreli Yayınlar Ve Gazeteleri (1828 - 1928), Cilt -2, Ankara, 2000, 1. 375 - 376.
- MEHMET BAYRAK, Kürt Sorunu ve Demokratik Çözüm, 416.

رۆژنامه‌و گۆفاره‌کان:

- د. ئازاد عوبید سألح، نه‌وه‌ش ده‌سته‌چیلێه‌ی من بو ساخکردنه‌وه‌ی ژماره‌کانی گۆفاری هتاو کرد، "رۆژنامه‌نووس"، ژماره (23 و 24) زستانی 2011.

- ساخکردنهوهی ناسنامهی خاوهنی (روژی کورد - 1913)، رامان (گۆفار)، ههولیر، ژماره (56)، 5 شوباتی 2001.

- سدیق سألح، (روژی کورد) و (ههتاوی کورد) زانیاری نوئ بۆ یهکهه جار، "کوردستانی نوئ"، ژماره 2488، 2001/6/25، ل8. ئهو وتارهی سدیق سألح به دوو بهش له ههردوو ژمارهی (2487، 2001/6/24، 2488، 2001/6/25)، له روژنامهی کوردستانی نوئ بلاوکراوتهوه.

-عهبدوللا زهنگهه، "مژده"یهکی خوشی دیکهی روژنامهنووسی کوردی، "بهدرخان" (روژنامه)، ههولیر، ژماره (88)، 22 کانوونی یهکهه 2008.

-کوردیکی یهکههنگ، دیاری ژماره: هتاو کرد، "روژنامهنووس" (گۆفار)، ههولیر، ژماره (13)، بههاری 2008.

-محمد توفیق وردی، روژنامهگهه له کوردستانا، "رووناکی" (گۆفار)، بهغدا، ژماره (29)، 3 شهربینی یهکهه 1969.

-هتاو کرد، عدد (1)، (23 ذی العده سنة 1331 / 11 ی تشرین اول 1329).

- "هتاو کرد"، ذماره (10)، 9 شعبان 1332 / 20 حزیران 1330 (3ی تهمموزی 1914) دیوی ناووهی بقرطی دوابی.

-هتاو کرد، (5 - 4)، 10 مایس 1330] 23 مایس 1914.

- هتاوی کرد، ذماره (10)، 9 شعبان 1332 / 20 حوزهیران 1330 (3ی تهمموزی 1914). ل. دیوی ناووهی بقرطی کوتابی.

ژێردهرهکان :

(1) - چاپی رووسی ئهو کتیبه لهسالی 1915 دهرچوه، ناوهروکهکهشی له مایسی 1915 وهک موخازهه پێشکەش کراوه. بروانه: مینورسکی، 1968، بهرگی ناوهوه، ص12.

(2) - (ب رووسی)، به وهگرتن له: جلیل، 1993: ل87.

(3) - جینی ئاماژهه ژماره (3) میژووی رومییهکهی ههلهیه دمی (1) ی ئاغستوس بیته. وهک پێشتریش ئاماژهی پیکرا، بههوی ههئدی وتارهوه، (روژی کورد) داخراوه و خاوهنهکهی گیراوه. له دوا (روژی کورد)، گۆفاریکی دیکه هه له لایهن ئهو کۆمهلهیهوه دهردهچیت، بهلام به خاوهنیهتی ئیمتياز و بهرپرسی (عهبدولعهزیز بابان)، ژماره (1) ئهم گۆفاره (له 23 ی ژیلقهعهی 11/1331 ی تشرینیهکهمی 1329 / 24 ی تشرینیهکهمی 1913) دهرچوه. بروانه: "هتاو کرد" (گۆفار)، ئهستهنبول، ژماره (1)، 23 ی القعهه سنه 1331 / 11 ی تشرین اول 1329 (بهرگ).

(4) - بهلام هه ئهوکات عهبدوللا زهنگهه، لوت و بزوت کورته وهلامیکی بهناوی "له پهراویزی دهستهچیهکهی د. ئازاد عوبید سألحدا، به دهمارگرژییهکی زۆروه نووسی و بهدوا و تارهکهی مندا بلاوی کردبووهوه. بۆ زانیاری پتر بروانه: عهبدوللا زهنگهه، له پهراویزی دهستهچیهکهی (د. ئازاد عوبید سألح)دا، "روژنامهنووس" ژماره (23 و 24)، زستانی 2011، ل 156. ویرای ههئدی پهلاماری ناروا، به ههئدی پاساو سههرلهیهی بۆچونهکانی ئیمهیرمت کردووتهوه و نووسیویه: (..... بهئی ئیوه لهم لیکدانهوهتان سهرحیج چوونه و ژمارهکانی ئهو

(ههتاوی کورد)ه، له لایه‌نی ژماره‌وه. درێژه پنده‌ری (رۆژی کورد) نییه، به‌لکو گۆفاریکه به هه‌موو لیکدان‌ه‌وه‌یه‌کده‌بی به‌لای که‌مییه‌وه هه‌ر (10) ژماره‌که‌ی لێ ده‌رچوو‌بی، .....). عه‌بدوڵلا زه‌نگه‌نه، له په‌راویزی ده‌سته‌چیله‌که‌ی ..... ل156.

(5) - ئه‌و ژماره (4)ه له کتێبخانه‌ی (ره‌شید باجه‌لان) له لایه‌ن به‌هارخانی کچی ره‌شید باجه‌لان دۆزراوه‌ته‌وه.
(6) - بێگومان عه‌بدوڵلا زه‌نگه‌نه زۆر له‌میژه خه‌ریکی ناماده‌کردن و لیکۆلینه‌وه‌یه له‌سه‌ر ئه‌م گۆفاره، به‌لام دیاره هێشتا ته‌واو نه‌بووه، ئه‌و کاره‌ی ئیمه له‌گه‌ڵا هێ ئه‌و جیاوازه و ئه‌وه‌ی ئه‌و تیر و ته‌سه‌لتر ده‌بیته. هه‌ر لێره‌ش ئاماژه به‌هه‌میشه‌که‌ی ده‌که‌ین که ئیمه خۆمان هه‌ولمان دا بۆ ده‌ستخستنی ژماره‌کانی گۆفاری (هه‌تاوی کورد) ئه‌وه بوو له‌سالی (2013) گه‌یشتییه ئامانج و ژماره‌کانیمان ده‌ست خست، جگه له ژماره (4). که زه‌نگه‌نه به‌یارمه‌تی به‌هارخانی ره‌شید باجه‌لان له کتێبخانه‌ی ره‌شید باجه‌لان به‌ ده‌ستی هێنا و یه‌که‌م جار وه‌ک ئاماژه‌ی بێکرا له رۆژنامه‌ی به‌درخان ب‌لاوی کرده‌وه..

پاشکۆی وینه‌ی به‌رگی گۆفاری رۆژی کورد
رۆژی کورد - گۆفاری جفا‌تی هێفی قوتابیان‌ی کورد 1913 نه‌سته‌موول
ناماده‌کردن و لیکۆلینه‌وه‌ی: عه‌بدوڵلا زه‌نگه‌نه
بنکه‌ی ژین، 2005.

تاریخ تالیسی :

۱۳۳۱

جلد : ۱

صاحب امتیاز :

و مدیر مسئول

عبدالکریم

عدد : ۱

روشکرد

۶ حزیران سنه ۱۳۲۹

شیمدیلک آیده بر نشر اولتور

۱۴ رجب سنه ۱۳۳۱

صانع طوغوره ، خارقه حلفت عالم !
بیر سن کیبی فرزند دیکر ، مادر اعصار .
دهاه اکراددن : سلطان صلاح الدین ابوبی

قېتانی ۱ غروش

تاریخ تالیفی :

۱۳۳۱

ژمان : ۱

صاحب امتیاز :

و مدیر مسئول

عبدالکریم

عدد : ۱

روشکرد

۶ حزيران سنه ۱۳۳۹

شیمدینک آیده بز نئمر اوسبور

۱۴ رجب سنه ۱۳۳۱

سلطان صلاح‌الدین ایوبی

[حقوق منبیه-ی] باب نامی جوارنده ابوالسمود جاده‌سندھ نومرو ۱۹

تاریخ تاسیسی :
غره رجب
۱۳۳۱

ژمار : ۲

روشکرد

صاحب امتیاز
و مدیر مسئول :
عبدالکریم

عدد : ۲

۶ تموز سنه ۱۳۳۹

شیددیک ایده بر نئسرا اولونور

۱۴ شعبان سنه ۱۳۳۱

کرد اعظم امراسندن : کریم خان زند

تاریخ تاسیسی :
غرة رجب
۱۳۳۱.

ژمار : ۲

روشکرد

صاحب امتیاز
و مدیر مسئول :
عبدالکریم

عدد : ۲

۶ تموز سنه ۱۳۳۹

شیمدیک آیده بر نشر اولونور

۱۴ شعبان سنه ۱۳۳۱

کرد اعظم امراسندن : کریم خان زند

تاریخ تاسیسی :

غره رجب

۱۳۳۱

— ۵۵ —

ژمار : ۳

روشکرد

صاحب امتیاز

و مدیر مسئول :

عبدالکریم

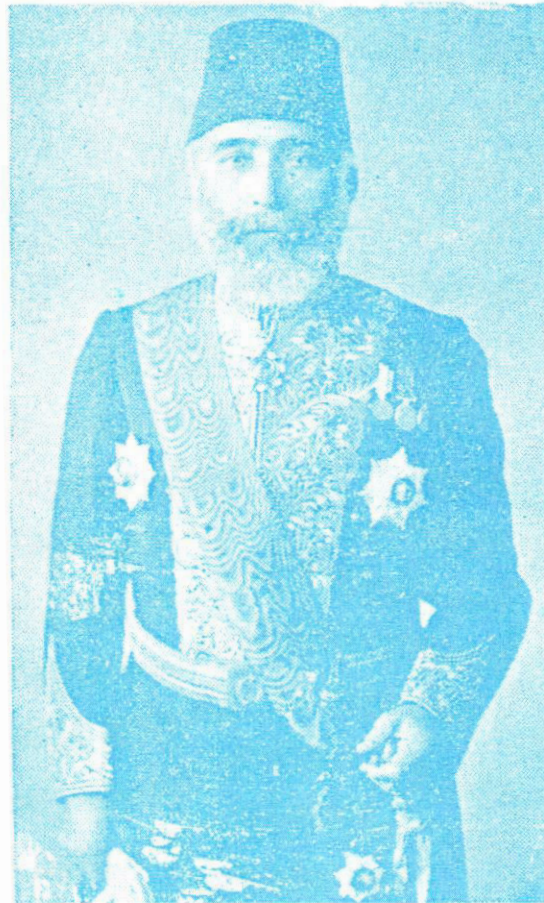
— ۵۵ —

عدد : ۳

۱ اغستوس سنه ۱۳۲۹

شیمدیاک آیده بر نشر اولونور

۱۱ رمضان سنه ۱۳۳۱

بدر خانی مرحوم حسین کنتان پاشا

تاریخ تاسیسی :
غره رجب
۱۳۳۱
— ۵۵ —
ژمار : ۳

روشکرد

صاحب امتیاز
و مدیر مسئول :
عبدالکریم
— ۵۵ —
عدد : ۳

۱۱ رمضان سنه ۱۳۳۱ شمیدیک آیده بر نشر اولونور ۱ اغستوس سنه ۱۳۲۹

تاریخ تاسیسی :

غمره رجب

۱۳۳۱

زمار : ۴

صاحب امتیاز

و مدیر مسئول :

عبدالکریم

عدد : ۴

روژگرد

۱۰ شوال سنه ۱۳۳۱ شمسیك آیده بر نشر اولونور ۳۰ اغتوس سنه ۱۳۲۹

کردستانك مستحکم بلادندن ارضروم شهری

استانبول

رسول کتاب مطبعه سی

۱۳۲۹

تاریخ تاسیسی :
غره رجب
۱۳۳۱

ژمار : ۴

روشکرد

صاحب امتیاز
ومدیر مسئول :
عبدالکریم

عدد : ۴

۱۰ شوال سنه ۱۳۳۱ شمذیک ایده بر نشر اولونور ۳۰ اغستوس سنه ۱۳۲۹

کر دستانک منجکه ملادنن ارضروم شهری

صاحب امتیاز
ومدیر مسئول :
بابانہ عبدالعزیز
آثار نہ نوسری نادریتو
عدد : ۱

تاریخ تاسیسی :
غرة ذی القعدة
۱۳۳۱
درج اولنیمان آثار اعاده اولنمز
ژمار : ۱

هتاوکرد

۲۳ ذی القعدة سنه ۱۳۳۱ شیمدیلک آیده بر نشر اولونور ۱۱ تشرین اول سنه ۱۳۲۹

بابان امراسندن عبدالرحمن پاشا

تاریخ تاسیسی :
 غره ذی القعدة
 ۱۳۳۱
 درج اولئیمان آثار اعادة اولئنز
 زمار : ۲

صاحب امتیاز
 و مدیر مسئول :
 بابانه عبیر العزیز
 آثار نفوسری نادریتوه
 عدد : ۲

هتاوکرد

۴ محرم الحرام سنه ۱۳۳۲ شمعدیلک آیده بر نشر اولونور ۲۱ تشرین ثانی سنه ۱۳۲۹

شامده ملیتی محافظه ایدن کردلردن بر عانیه

استانبول
 رسد کتاب مطبعه سی
 ۱۳۲۹

تاریخ تاسیسی :
غره ذی القعدة
۱۳۳۱
درج اولفیان آثاراعاده اولفمز
ژمار : ۳

هتاوکرد

صاحب امتیاز
ومدیر مسئول :
بابانہ عبدالعزیز
آثار نه نویسی نادریتوه
عدد : ۳

۱۳۳۲ صفرالحیر سنه شیمدیلک آیده بر نشر اولونور ۲۹ کانون اول سنه ۱۳۲۹

مرحوم بابان زاده اسماعیل حقى بك

تاریخ تاسیسی :
غرة ذی القعدة

۱۳۳۱

درج اولیئان آثار اعاده اولمخز
ژمار : ۴

هتاوکرد

صاحب امتیاز
ومدیر مسئول :

بابانہ عبدالعزیز

آثار نوسری نادریتوه
عدد : ۴

۱۹ مارت ۱۳۳۰

شیمدیک آیدہ بر نشر ارلتور

۵ جادی الاول ۱۳۳۲

قرهحصار شرقی متصرفی مرحوم بابانزاده عاصم بك

تاریخ تاسیسی :
غره ذی القعدة
۱۳۳۱

صاحب امتیاز
و مدیر مسئول :
بابا محمد عبدالعزیز

هتاوکرد

درج اولیایان آثار اعاده اولنیز
زمار : ۵ - ۴

آثار نه نویسی نادریتوه
عدد : ۵ - ۴

۱۰ مایس ۱۳۳۰

شیمدیلک اون بش کونده برنشر اولنور

۲۷ جادی الاخر ۱۳۳۲

تیا نوسراو	مندرجات
بیانا « جواتا هی وی » فقه کردن	کرد طلبه هی وی جمعیتی بیانامه سی
بیانامه هی جمعیتی طلبه هی وی کرد	کرد طلبه هی وی جمعیتی لوزان شعبه سی
اعلانات و ساژمه	کردلرده سحت
	کردلک ایچون

نسخه سی ۴۰ برادر

نجم استقبال مطبعه سی

هتاوکرد

آبونه بدلی :
سنه لکی بوسته اجر تیه
برابر ۳۰، آلتی آیله
۱۷ غروشدور .

سالی تفی حق پوستی ۳۰
شش مه ۱۷ غروشه

ژمار : ۱۰

صاحب امتیاز و مدیر مسئول: بابانه عبدالعزیز

عدد : ۱۵

۲۰ حزیران ۱۳۳۰

شیمدیلک اون بش کونده برتشر اولتور

۹ شعبان ۱۳۳۲

تلو مشایخ عظامندن و کرد مبعوثین کرماندن شیخ محمد نصرالدین افندی حضرتلری

ژی شیخان کران تلو وژی مبعوثان کردان حضرت شیخ محمد نصرالدین افندی